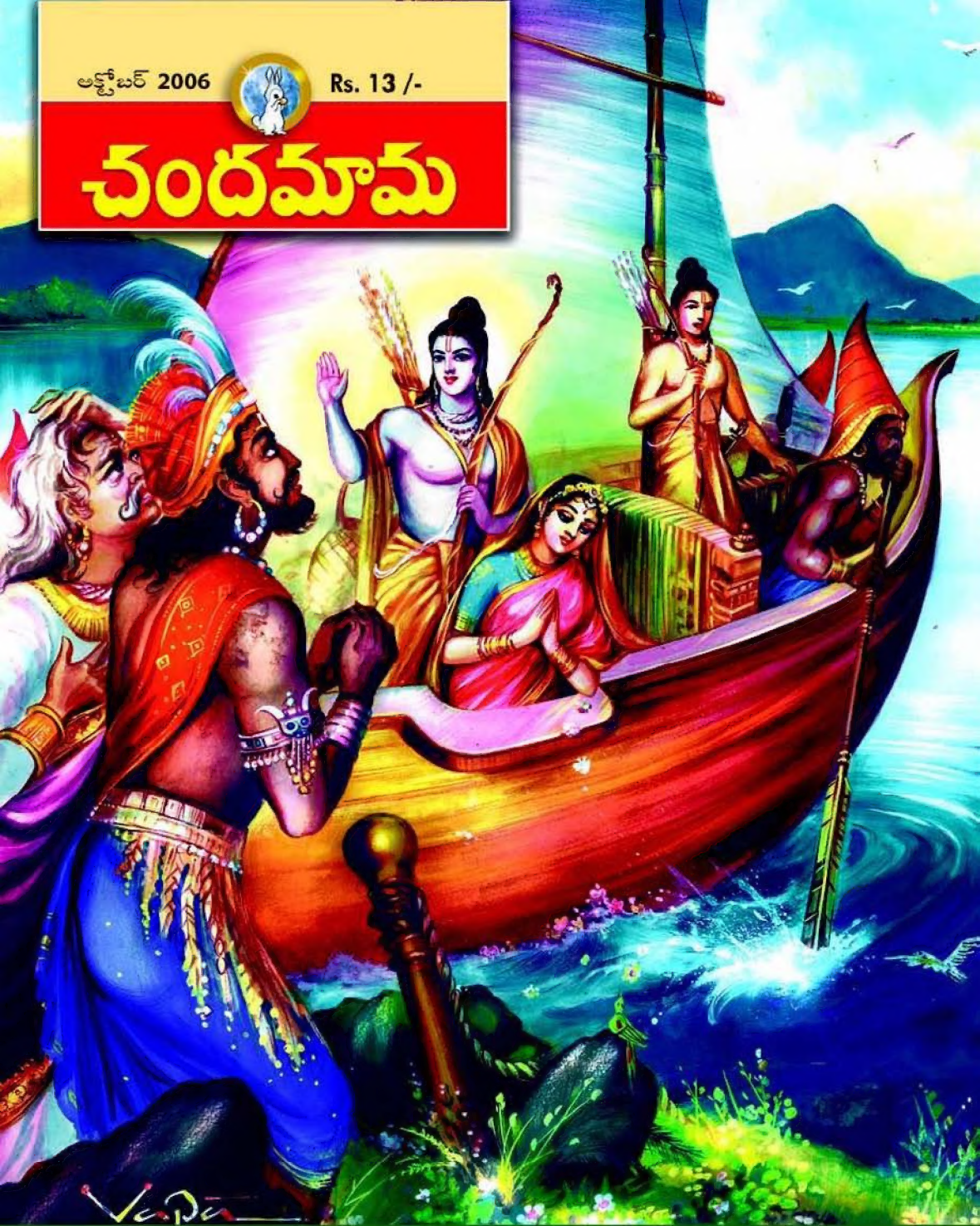

అక్టోబర్ 2006

Rs. 13 /-

చందమామ

60 సంవత్సరాలుగా విజ్ఞాన వినోదాలు విరజిముతూన్న విశిష్ట పత్రిక!

TEST YOUR IQ

- Who is an officer empowered to authenticate or attest documents?
- What is the official name of the Birla Planetarium in Chennai?
- If the collective noun of fish is a school, what is the equivalent for jellyfish?
- Pandas live in herds; right or wrong?
- "The more you eat, the less flavour; the less you eat, the more flavour." Which is the origin of this proverb?
- What is the present name of the Lushai hill region?
- Lagomorphs are not rodents. Mention one example.
- Mention the name of a fruit belonging to the rose family.

If you feel you are stumped,
don't worry, you'll get all the answers in
Junior Chandamama October 2006 issue.
Go, grab a copy!

JUNIOR CHANDAMAMA

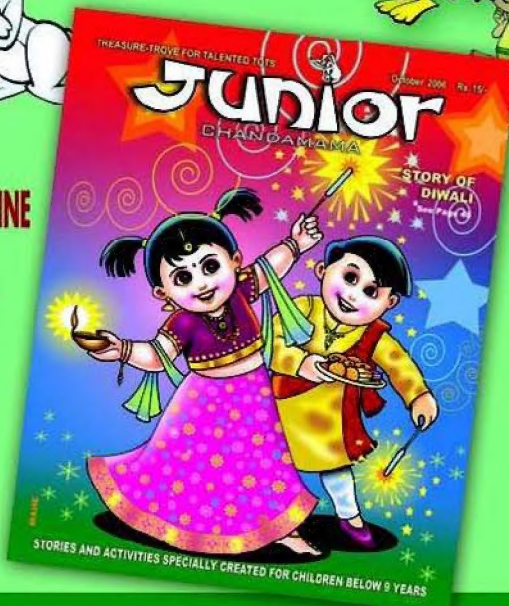
THE ONE-STOP COMPLETE FUN AND ACTIVITY MAGAZINE

**NOW AVAILABLE
AT YOUR NEAREST
NEWS STAND FOR
RS.15 PER COPY**

**PAY ONLY
RS.150**

**FOR ANNUAL
SUBSCRIPTION
AND SAVE
RS.30**

For Further Details write to :
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82, Defence Officer's Colony,
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

NOW AVAILABLE AT ALL LEADING BOOK SHOPS

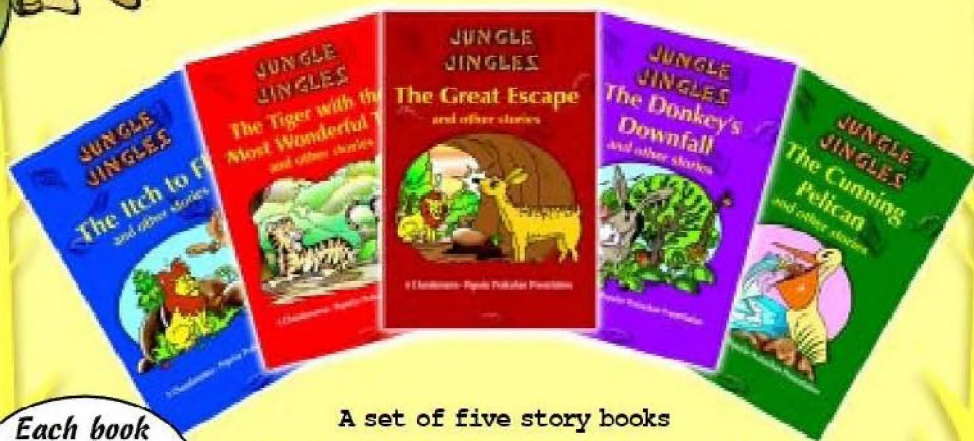
Hiya! What has hit the animal world?

Listen hard and look keenly.

Do you hear the jingle of the jungle?

JUNGLE JINGLES

Each book
priced Rs.35/-
only

A set of five story books
with the whackiest and most interesting
collection of animal stories ever written -
for Rs.175/- only

CHANDAMAMA

**Popular
prakashan**

**FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :
CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.**

చందమామ

సంపుటి: 59

అక్టోబర్ 2006

సంచిక: 10

ఈ నెల విశేషాలు

ఈ సంచికలో...

- * పాఠకుల లేఖలు ...06
- * దయ్యాల మేష పెళ్ళి ...07
- * తేనెముక్క తెచ్చిన ప్రమాదం ...12
- * రాకాసిలోయ - 14 ...13
- * భారత దర్శిని ...24
- * వ్యాపారంలో తాకాం ...28
- * చందమామ కబుర్లు ...32
- * చందమామ క్విజ్ - 9 ...33
- * సాహితీ కదంబం ...34
- * ధీరోదాత్త అభిప్రాయం! ...36
- * పెరటెముక్క ...38
- * ఒప్పించేవాడు ...41
- * రాజుగారి పీడకల ...42
- * ఉచితపలహాలు ...55
- * శత్రుపీఠభయంకరుడు ...58
- * అజేయుడు గరుడడు! -9 ...59
- * మన సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు :
పళ్ళెమ బెంగాల్‌లో దుర్గాపూజ...63
- * విజ్ఞానం ... వినోదం ...
వికాసం64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

భిక్షుమహిమ!
(బేక) ...19

చిట్టచివరకు అద్భుతం!
...25

గజరాజు
...45

రామాయణం
(అయోధ్యాకాండ-5)
...49

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2

Annual subscription \$20

Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.

to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED

No. 82, Defence Officers Colony

Ekkatuthangal,

Chennai - 600 097

E-mail :

subscription@chandamama.org

చందా

ఎల్ల రెండు రూ.ల చందా అన్వయించుకుని సంచికలు తీసుకోవడా : 900

ఇండియాలో బుక్‌డెస్ట్ ద్వారా రూ. 150.00

చందా డబ్బు డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, ఫస్ట్ క్లాస్ డిమాండ్ ద్వారాగానీ

'చందమామ' ఇండియా లిమిటెడ్-చురుట పంపించింది.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shivaji : Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile : 98412-77347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI: OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile : 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

© The stories, articles and designs contained in this issue are the exclusive property of the Publishers.

Copying or adapting them in any manner/ medium will be dealt with according to law.

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

పుథా చేయకపోతే కొరత ఉండదు!

ఆక్టోబర్ 16 వ తేదీ ప్రపంచ ఆహార దినోత్సవం జరుపుకుంటున్నాం. నిజానికి ఆహార ధాన్యాల కొరత లేకపోయినప్పటికీ, ప్రపంచంలో పలు ప్రాంతాలలో ప్రజలు తిండిలేక చనిపోవడం దారుణ సత్యం. దీనికి అనేక కారణాలు ఉన్నాయి. అందులో ఒకటి ఆహార పదార్థాలను వధాచేయడం. పునం ఆహారాన్ని వధా చేస్తున్నావుంటే, అది అందవలసిన వారికి అందకుండా అడ్డుపెడుతున్నావు న్నవూదే! ఇలా వధా అవత్తున్న ఆహారంలో సగానికి సగం వూర్లుగా పీల్చుతుంటే పిళ్లలు తినే పశువులలోనూ వధా అవత్తున్నదంటే సత్యమూరం కాదు. తల్లిదండ్రులే దీనికి ప్లీర్తి బాధ్యత వహించవలసి ఉంటుంది.

పీల్చు ఇష్టపడే అరోగ్యకరమైన, పుష్టికరమైన ఆహారాన్ని వారికి ఇవ్వడం; వారు దాన్ని వధాచేయకుండా తినేలా చూడడం తల్లిదండ్రుల బాధ్యత.

ఒకసారి మదర్ థెరీసా గౌరవార్థం విందు ఏర్పాటు చేశారు. విందు ముగిశాక, మదర్ థెరీసా వే జాలప్పేవ థాగా పిడిఉన్న ఆహార పదార్థాలను కరించి, అక్కడి వారందరూ సీగ్గుతో తలవంచుకునేలా చేశారు. “తవు జీవితకాలంలో ఇలాంటి ఆహార పదార్థాలను కళ్ళతో కూడా చూసే ఎరుగనివారే పలు ముత్య నారణలో ఉన్నారు. వీటిని వధాచేయడం నాకు ఇష్టం లేదు,” అన్నారు ఆమె ఉద్వీగభరిత కంఠస్వరంతో.

ఈ ఉదంతాన్ని వీ పీల్చులకు వివరించేప్పిత్తు వాళ్ళను గవు నింపండి. వాళ్ళేగనక, ఇకపే ఆహారాన్ని వధాచేయం అన్న శిష్యం చేశారంటే-అది ఆ కవు ణావూర్తికి సవు ర్పించే నిజమైన నివాళి అవత్తుంది. అంతే కాదు-లేనివారిపిట్ల పిసీహి దువూ లకున్న కనికరాన్ని అది సూచిస్తుంది!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకుల లేఖలు

ఊశంలో నెలకు ఒకసారే పున్నమి చందమామ. నేల మీద నెల అంతా చదువరుల చేతుల్లో 'చందమామ' వూ సిపిత్రిక. పూ డు తరాలు గా పూ కుటుంబంలో అంతర్భాగ వుల్ల న చందమామ వజ్రోత్సవ సంవత్సరంలో అడుగుపెట్టడం మాకెంతో ఆనంద దాయకం.

ఇది వరలో 'దీపావళి' సందర్భంగా చందమామ ప్రత్యేక వ్యాసాలతో, కథలతో వచ్చేది. ఈ వజ్రోత్సవ సంవత్సరంలో ఒక విశిష్టసంచిక వెలువడితే బావుంటుంది. వ్యవస్థాపకుల జీవిత విశేషాలు, సింపాదకులు, చిత్రకారులు, ప్రస్తుత ఖరచులు తలు, సింధి ప్రారంభం నుంచి పుణ అభివృద్ధి వంటి వివిధ విషయాలు చేర్చి ఒక సింధి ర్ణ సంచిక తీర్చి కు రావడం సింపు చితంగా ఉంటుంది. తెలుగు నుంచి 13 భాషలకు పేరిగి 'దేశసింపు కృతకు' విశిష్టాంశ చేర్చి చందమామ కుమార్ దయ పై ర్ణక అభినందనలు.

- ఆర్.వి.ఎస్. రాజు, గణపవరం ప.గో.జిల్లా (ఆం.ప్ర)

'పాఠకుల లేఖలు' విశా: ప్రారంభించినందుకు సంతోషం. లోగడ చందమామ లో 'ఈ నెలలో జన్మించిన పుహనీయలు' అనే శీర్షికవెలువడేది. దాన్ని విశారథురించండి. ధరలో కేవలం రెండు రూపాయలు మాత్రమే తేడా అయి సుప్పటికీ, సైజులో, ముద్రణలో తెలుగు, ఇంగ్లీషు చందమామ లు పు ధ్య ఎంతో తేడా ఉన్నది. దీన్ని తగ్గించును ప్రార్థిస్తున్నాం.

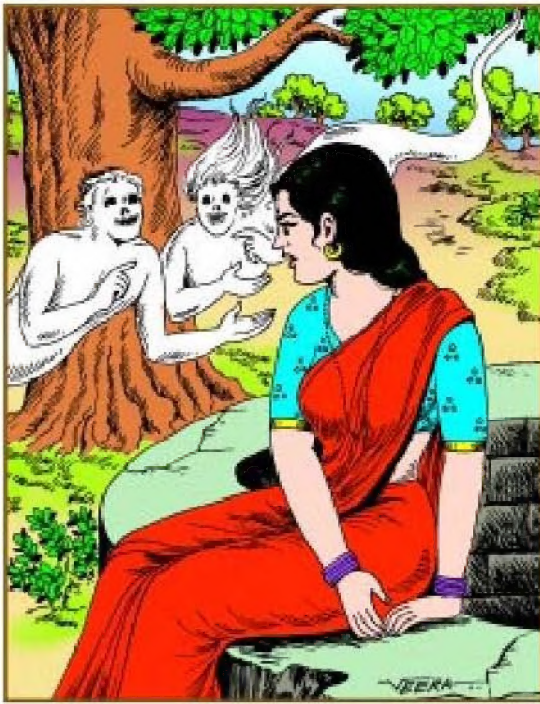
విదేశీ జానపిత కథలు కొంతకాలం పు ప్మల్ని అలరించాయి. వాటిని తిరిగి ప్రిపు రించగలరని ఆశిస్తున్నాం. - పై. ఫణి, కావలి, నెల్లూరు జిల్లా (ఆం.ప్ర)

చందమామ ఎప్పటిలాగే ఈ నెల కూడా అందమైన ముఖచిత్రంతో పు ప్మల్ని అలరించింది. లోపలి నెరియల్లు, కథలు బామాటం న్నాయి.

పాత కథలు, బొమ్మలు రివెట్ అవటం చందమామ పాఠకులందరికీ ఆనందం కలిగించే విషయం. 'రాకాసి లోయ' నెరియల్ కలర్స్ పాతవాటిలాగా యథాతథంగా ప్మ ద్రిస్తున్నందుకు ధన్యవాదాలు.

ఇటీవలి జానపిత కథలు తెలుగు 'చందమామ' స్థాయికి తగినట్లుగా లేమాపు ఖ్యంగా బొమ్మలు పుంచుతున్న శంకర్, జయ, రజి వంటి నెరియల్ ఆర్టిస్టుల చేత మేల్పంచడం బామాటం.

- డి. శివకుమార్, మచిలీపట్నం, కృష్ణా జిల్లా (ఆం.ప్ర)

ఆ పు సలాడితో పేళ్ళికన్న చావడు వే అని పించింది కష్టివేణికి. ఆ రాత్రి ఇంట్లో అందరూ నిద్రలో మూడగా, కష్టివేణి ఇల్లాదిలి దామీ అనే మన్న అడవిదారి పట్టింది.

శ్రావణపూ సింకామడుతో, అంతకు పు రందే కురిసిన భారీ వర్షాలవల్ల, దారి అంతా బు రద బు రదగా మన్నది. దారికి అటూ ఇటూ పేరి గిన ముళ్ళపొదల్లోంచి కీచురాళ్ళు చెవులు దిబ్బెళ్ళ పడేలా రోద చేస్తాన్నాయి. కష్టివేణి ఇవే పి విట్టించు కోకుండా చాలానుమిగుడిచి, కాళ్ళ నొప్పి పిట్టడుతో దారికి కొంచెం పెడగా మన్న, ఒక పాదు పిడిన బావిగట్టు వీ ద కూర్చున్నది.

ఆ పు ర్త ణం, “ఓహోహో! ఎవరీ పూ డ చక్కని చిన్నది? ఎంత పు స్సాహిసిం! ఇంత రాత్రి వేళ వచ్చి, పూ సొంత బావిగట్టు వీ ద

కూర్చేదవే,” అంటూ, ఒక ఆదా, ఒక పు గ దయ్యం పక్కనున్న చెట్టు కొమ్మపై నుంచి, కష్టివేణి ముందుకు దూకినై.

ఆమె వాటికేసి నిర్భయంగా పూ స్తి చిన్నగా నవ్వింది. ఇది పూ సీ దయ్యాల అశ్చర్యపాతూ, “నీకు పూ అతిభయంకర మైన రూపం చూస్తే గుండెలో దడ పుట్టడం లేదా?” అని ప్రశ్నించి.

“చావడానికి ఇల్లాదిలిన వాళ్ళకు భయం, గుండెదడా ఏమిటి?” అంటూ కష్టివేణి పు రొకసారి నవ్వింది.

దయ్యాల పు ఖపు ఖాల పూ స్తి కుని, “చావడానికి వచ్చావా? ఇంతకూ నీ కొచ్చిన కష్టం ఏమిటి?” అని అడిగింది.

కష్టివేణి వాటికి సవతితల్లి పేట్టే బాధల గు రించి చెప్పి, “ఆ రోగిష్టిపు సలాడి చేత తాళి కట్టించు కోవడం, నాకష్టంలేదు,” అన్నది కళ్ళనీళ్ళతో.

“అయ్యో, ఇంత చక్కని ఆడబడు పు కు ఎన్నెన్ని కష్టాలు!” అన్నది ఆడదయ్యం.

“అమృత, ఈ ఆడకూత్తు రికి పు ను తప్పి క సాయం చేయాలి,” అన్నది పు గదయ్యం.

తర్వాత దయ్యాలు రెండూ కూడ బలు క్కుని, కష్టివేణితో, “ఎచారపడకు. నీ పేళ్ళి పు హిభేష్య కురాడితో జరిపిస్తాం. ఆ బాధ్యత పూ డి. ఐతే, పు ం ఎవళ తో ఏం పూ ట్లాడినా, ను వ్యర్థం చెప్పి కూడదు, సీరా?” అని అడిగింది.

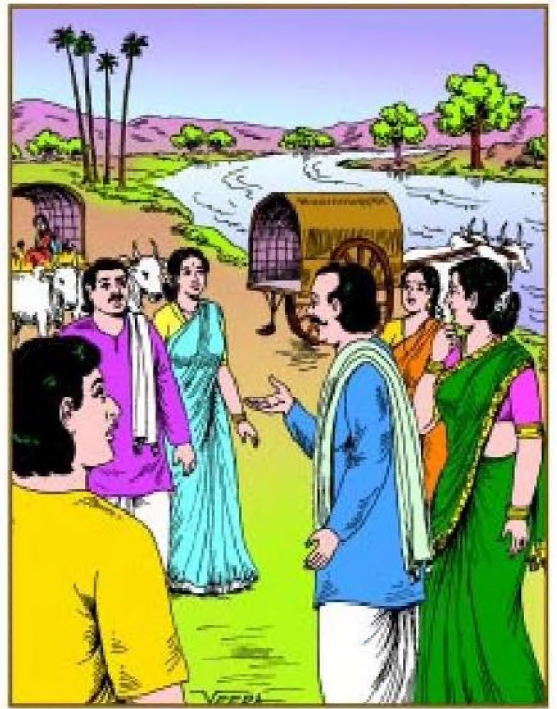
సీరే నన్నట్టు తలవై పించి, కష్టివేణి. ఆ వెంటనే దయ్యాలు మనుష్యరూపాలు ధరించి, అప్పటికప్పుడు సి స్టించిన ఒక

గ్రామ బండిలో నాలుగు పూటలు సిద్ధి,
“అమ్మూర్లా కష్టివేణీ, బండిలో కూర్చో
తల్లీ! వేంటి తల్లిదండ్రులం, ఆ పూట వుర
వకు,” అన్నాయి.

బండి బయటే, వరదనీటితో ఉధృతంగా
వస్తున్న ఒక వాగు దగ్గర ఆగింది. వురొక బండి
కూడా అక్కడ ఉన్నది. యివకుడొకడు దాని
పక్కన పిచ్చార్లు చేస్తున్నాడు. అంతలో బండి
లోంచి యిద్దరు వురపులు దిగారు. వాళ్ళా
యివకుడితో పూట్లాడుతున్న తీరు చూసి,
అతడి తండ్రి, తల్లి, చెల్లెలూ అని గ్రహించి
చింది కష్టివేణీ. దయ్యాల వాళ్ళతో పూట
కలసిపోయేంతలో యివకుడి తండ్రి, “పూ
ప్రియోణం ఎక్కడికి? పూడి తాళ్ళపాలెం.
పాలవరంలో పూ అబ్బాయి శారికి వుంచి
సింబంధం వస్తుందని తెలిసి బయటేరాం.
అలా కట్టుం ఇస్తావుంటూ చాలా సింబం
ధాలు వచ్చాయి. పూ శారికి ఏ అమ్మూర్లా
నచ్చిందికాదు,” అన్నాడు.

“అలాగా!” అంటూ దయ్యాల ఆశ్చర్య
పాలాయి. తర్వాత ఆడదయ్యం, “పూ
అమ్మూర్లు కష్టివేణీ, పూ అబ్బాయి కొచ్చిన
సింబం సింబంట్టి. ఆమె అందచందాలు
చూసి ఆసీపిరు లెవ కొందరు యివకులు
దమ్మిడి కట్టుం తీసి కొకుండా పేళ్ళాడతా
వుంటూ వచ్చారు. కాని, ఆమెకు ఎవళ్ళూ
నచ్చారు కాదు. వాగు అవతల బయటి
పాలెంలో పరగణాకే అందగాడైన యివకు
డొకడు న్నాడని తెలిసి బయటేరాం. దారికి
అడ్డంగా ఆ వరదల వాగొకటి!” అంటూ
విసి కున్నది.

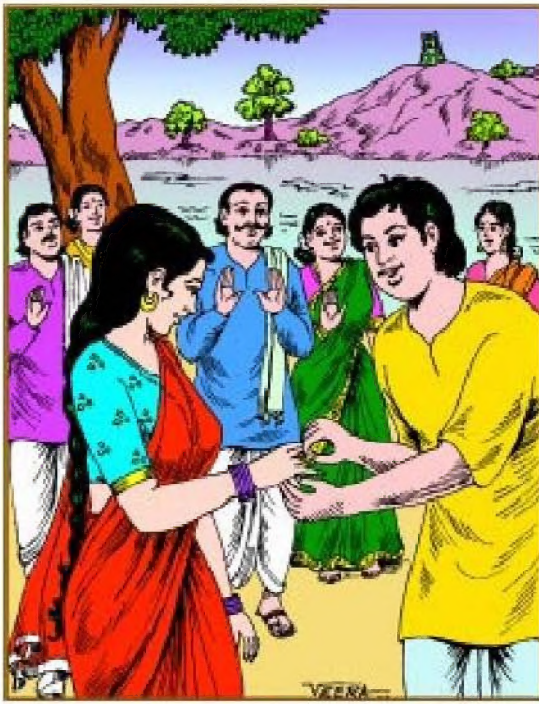
చందమామ

“కట్టుం లేకుండా ఆడపిల్లను ఇంటి
కొడలిగా తెచ్చుకునేంత అమ్మాయి కులింకా
లోకంలో మ్నానన్న పూట!” అంటూ శారి
తల్లి ఆశ్చర్యపాలంది.

ఈ సింభాషణ అంతా విన్న శారి, తల్లి
దండ్రుల వద్దకు వచ్చి చిన్న గొంతుతో ఏదో
అన్నాడు. వెంటనే అతడి తండ్రి, దయ్యాలతో,
“పూ అమ్మూర్లు అందమదా లేవు టో చూస్తూ,
కాస్త బండి దిగవు నండి,” అన్నాడు.

తల్లి కష్టివేణీ అంటూ దయ్యాల పిలవ
గానే, కష్టివేణీ బండి దిగింది. ఆమె ను
చూస్తూనే శారి అబ్బురపాటుతో తలాడిం
చాడు. వెన్నెల వెలుగులో పుష్టిగా, అందంగా,
ఆరోగ్యంగా మ్నా శారిని చూసి, కష్టివేణీ
సిగ్గుతో, తల పిక్కకు తిప్పి కున్నది. ఇది
చూసిన దయ్యాలు రెండూ పట్టరాని ఉత్సా

హింతో, “అహా, ఇంతకాలానికి వూ అవూర్లు కష్టవేణి వై చ్చిన వరధు దొరికాడు,” అన్నాయి.

“అవూర్లు మెచ్చినంత మాత్రాన పెళ్ళి జరిగిపోతుందా! వూ అబ్బాయి శొరిబాబు సింగతేవుటి? వాడికి గొప్ప అందగత్తె భార్యగా రావాలని అశ. వూ కు అడిగినట్లుం ఇవ్వాలి,” అన్నది శొరితల్లి.

శొరి, కష్టవేణికనీ రెండవు గులు వేసీ, “నాకు ఈ అవూర్లు నచ్చింది,” అన్నాడు తల్లిదండ్రులతో.

ఆ పురుణం శొరి తల్లి, “సిరి సిరి, కట్నం, అత్తగారి లాంఛనాల వూ టేవుటి?” అన్నది కొపింగా.

“పురి అడబడు పు లాంఛనం సింగతో!” అన్నది శొరి చెల్లెలు కీచుగొంతుతో.

“తెల్లవారితే భాద్రపదమాసం. మరోరెండు నెలల వరకూ పు హి రాల్లు లేవని పు న ఊరి శాస్త్రిలు గారే చెప్పారు గదా!” అన్నాడు శొరి తల్లిదండ్రులతో.

“అయి తే, ఆలస్యందేనికి? ముఖ్యమైన వాళ్ళం ఉన్నాం కదా? ఇప్పిడే ఆ తంత్రి జరి ప్పేసిరి,” అన్నాయి దయ్యాల హిడామణి పిడిపాతూ. “కట్నం డబ్బు కళ్ళబడితేనే పేళ్ళి,” అన్నది శొరి తల్లి నిష్కర్షగా.

దయ్యాల పురుణం బండిలోని నాలుగు పూటలందించి, వాటిలోని బంగార శాస్త్రిలు శొరి తల్లికి చూపీస్తూ, “పురి రడిగిన కట్నకాపు కలేకాకుండా, ఊళ్ళోవారి వింధు ఏర్పాట్ల కు కూడా సిరిపిడే సోప్పు ఉంది,” అన్నాయి.

ఆత్రంగా ఆ పూటలు తవు బండిలో సిద్దేసి కుంది శొరి తల్లి.

శొరి, కష్టవేణి అప్పటికప్పుడు ఉంగ రాలు పూర్చుకున్నార. ఈ తతంగం పు గిరి సిరికి ఏర తీసింది. తెల్లవారవస్తోన్నది.

ఏటి కవతల కొండ పు ద కనిపిస్తోన్న ఆలయం కేసీ చూస్తూ, “పుంధు గా ఆ కోవెలలో దైవదర్శనం చేసుకుని మీ ఊరు వెళదాం,” అన్నది శొరితో కష్టవేణి.

“భార్యా భర్తలు వెళ్ళి దర్శనం చేసుకు రండి. ఊళ్ళో వింధు ఏర్పాట్లు చేయాలి గదా. వై పుంతా తిరుగు ప్రియాణపు మతాం,” అన్నాడు శొరి తండ్రి.

“సిరే, వై పు పు రోబాడు గబండిలో తిరిగి వస్తాం. వై రుంతా బయలు దేరండి,” అన్నాడు శొరి. ఏటిలో ఇంకా మోకాలి లోతు నీళ్ళు న్నాయి. కష్టవేణి చేర్చి పిట్టకుని జాగ్రత్తగా

ఏర్ర దాటిస్తాన్నాథ శారి. కష్టవేణికి భయంతో ముచ్చెమటలు పొస్తాన్నాయి. తన పేళ్ళి చేసింది దయ్యాలని తెలిస్తే శారి ఏమంటాడో! ఏది ఏమైనా అసిలు సింగతికి ఇంకా దాచినట్టులు తే ప్రివూ దకరవు ని భావించి, “ఎంచండి. నా పేళ్ళి చేసింది నా తల్లి తండ్రులు కాదు; దయ్యాలు,” అంటూ తన గురించి దాచకుండా అంతా చెప్పేసింది కష్టవేణి.

అంతలో వెనక నుంచి పెద్దకోలాహలం వినిపించి, ఇద్దరూ వెనుదిరిగి చూశారు.

“అంతా మోసం, దగా! బంగారు కాసులంటూ ఇచ్చిన పూటల్లో ఉన్నది బూడిద, దోచుకలు!” అంటూ పెద్దగా అరుస్తూ ఆ పూటల్లోని బూడిదను కిందకు కుప్పరిస్తూ నుది శారితల్లి.

అది వింటూనే పిశాచాలు రెండూ శారి తల్లితో, “అవ్వా పూ కోడల్ని కట్టుం తేదేదని వారిని రాచి రంపాన పేట్టాం. అందుకే చచ్చి ఇలా దయ్యాలైతిరు గుత్తున్నాం. మీరూ అలాంటి పాపానికి ఒడిగట్టి కాలం చెల్లాక పూలాగా దయ్యాలుగా తిరుగుతారో, లేక

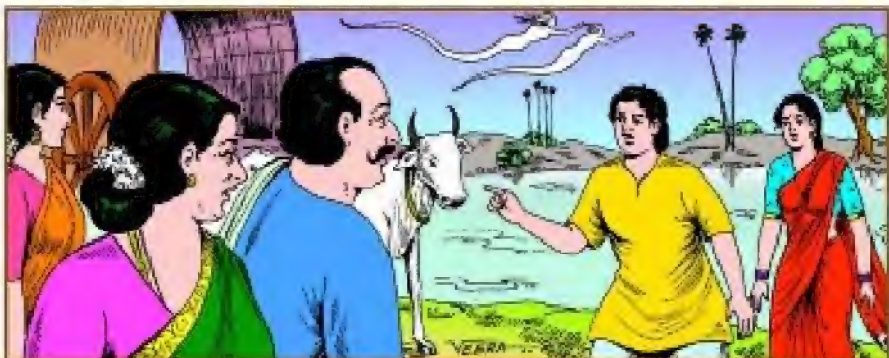
కోడలితో ప్రశాంతంగా గడుపుమిటారో మీరే నిర్ణయించుకోండి. అయితే, కోడలి కేదైనా హాని తలపేట్టాలని చూశారో, వురిచిపాలేని గుణపాతం నేర్పగలవు న్న సింగతి వూత్రం గుర్తుంచుకోండి,” అంటూ చుప్పిన దయ్యాల రూపాల్లో గాలిలోకి లేచినై.

శారి తల్లిదండ్రులూ, చెల్లెలూ భయంతో ఒక్కఁణం వణికిపోయి, అవపూన భారంతో తలవంపు కున్నారై.

“రూపాల్లో వూత్రమై వారై దయ్యాలు. అయితే, పిరోపికార బుద్ధి వారికి ఉంది. మీరేమో కట్టుం కావాలన్న పిశాచబుద్ధులతో అల్లాడతూ న్నారై, మీ కన్నా ఆ దయ్యాలు ఎంతో నయం,” అంటూ శారి భార్యతో అక్కడికి వచ్చాడై.

“శారీ, వూకు బుద్ధి వచ్చింది. ఇక ఈ జన్మకు కట్టుం ఊసేత్తం. వువుల్ని ఎంచు. వుహాలమీలాంటి కోడలు వచ్చింది. వూకింకేం కావాలి?” అన్నారై తల్లిదండ్రులు.

వారిలో వచ్చిన వూర్పుకు శారి ఎంతో సంతోషిస్తూ, కష్టవేణి చేతులను అప్యాయంగా పట్టుకున్నాడై.

తేనెచుక్క తెచ్చిన ప్రమాదం

పూర్వకాలంలో, ప్రతిష్ఠాన నగరంలో ఒక బాటసారి నెత్తిపై తేనెకుండను పట్టుకొని తిరుగుతున్నాడు. అతడు పరధ్యానంలో ఉండగా, పెట్టు తప్పి ఆ కుండ నేల మీద పడింది. ఆ వెంటనే తేనెచుక్కను తాగడానికి ఒక తేనెటీగ వచ్చింది. దాన్ని మింగడానికి ఒక సాలీడు దాపురించింది. సాలీడ్ని కబళించడానికి బల్లి అక్కడ సిద్ధమైంది. బల్లిని గుటుక్కున ప్రింగడానికి, పీల్చి రానేవచ్చింది. దాంతో రాజును వకుడి పేంమిత్తు కుక్క వచ్చి పీల్చిని భయపెట్టింది. ఆ దామితున్న వర్తకుడి పేంమిత్తు పీల్చే ఆ పీల్చి. ఒక వేళ తన పేంమిత్తు పీల్చిని కాపాడుకునేందుకు వర్తకుడు, తన పేంమిత్తు కుక్కను చంపితే, అతని తల నరకం కోసం, రాజసేవకుడు కత్తినెత్తాడు.

ఇంతలో సాలీడు, తేనెటీగను మింగేసింది. తరువాత బల్లి, సాలీడును తినేసింది. పిల్లి, బల్లిని గుట్టాయై స్వాహా అంది. కుక్క, పిల్లి గొంతు కొరికింది. వర్తకుడు కోపంతో ఊగిపోతూ కర్నెత్తి కుక్కను చంపాడు. అది చూసి రాజును వకుడు ఉగ్రుడైపోయి కత్తినెత్తి వర్తకుడిని యెరుమికి పెంపించాడు. రక్తమిడుగులో కొట్టుమిట్టాడుతున్న నీతివంతుడైన వర్తకుణ్ణి చూసి, ప్రజలందరూ కలిసి రాజసేవ కుణ్ణి పుట్టుబెట్టారు. ప్రజల కింత పోగరా? అని రాజుకళ్ళెర్ర చేసి, ప్రజలపేర్ల స్వ్యాన్ని పెంపించాడు.

అప్పుడు పుంత్రి, “పుహరాజా! ఇప్పటికే జరగకూడని ఎంతో రక్తపాతం జరిగిపోయింది. తేనెచుక్కపేనెటీగ వాలడం, దాన్ని సాలీడు మింగడం, సాలీడును బల్లి, బల్లిని పిల్లి మింగడం అంతా ప్రకృతి నిహింస. అయితే, తన పీల్చిని చంపిందన్న ఆగ్రహంతో వర్తకుడు కుక్కను చంపాడు. తన కుక్కను చంపిందన్న కొపం కొద్దీ తపాలావకుడు, వర్తకుణ్ణి వధించాడు. ప్రజలు వర్తకుడి మీద అభిమానం కొద్దీ, తపాలావకుడి మీద విరోధించారు. ఇప్పుడు తప్పు అదే ఆశులో, ప్రజలందరి మీదీ స్వ్యాన్ని పెంపించు ఎంతవరకు సమంజసమో ప్రకారంగా ఆలోచించండి. ఇంగిత జ్ఞానాన్ని కొల్పోయిన మీరే పీరిన ఆగ్రహావేశాలే, అన్ని అరిష్టాలకూ పూరితం అన్న సింగతి, తప్పుకు తెలియంది కాదు!” అన్నాడు.

రాజుకు, పుంత్రి పూటల్లోని విజ్ఞత అర్థమైంది. దాంతో జరుగుతున్న పురింత వివాదం ఆగిపోయింది.

- దేవరకొండ శేషగిరిరావు (మనుభాగుడి సంచితం శ్రం కథ ఆధారంగా)

రాకాసిలోయ

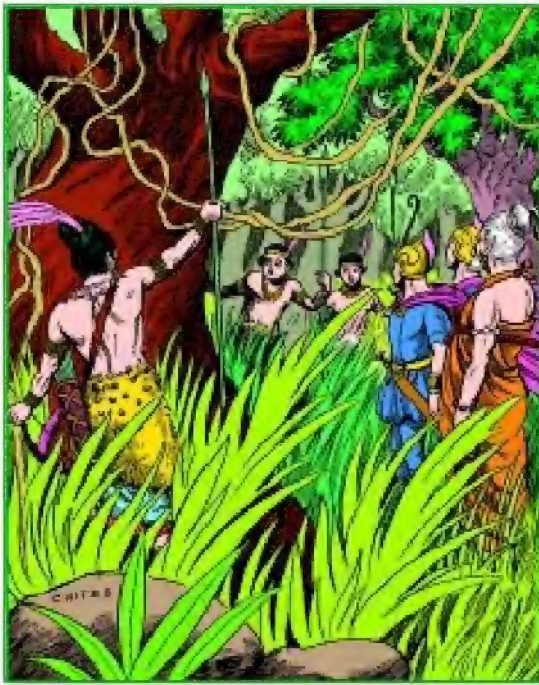
14

[అరణ్యంలో కేశవత్తా వాళ్ళకు, బ్రహ్మాదండి వూరికి తన అంగరక్షకులతో రావటం కనిపించింది. వాళ్ళు, కేశవత్తా తండ్రి సలహా ప్రకారం, బ్రహ్మాదండి వూరికి తిరుగుణ్ణి దెబ్బ కొట్టుకునేలా చేశాడని, వాళ్ళ గుర్రాలను ఎక్కి పారిపోసాగారు. పిల్లల ప్రజలు వెంటబడించారు. ఒక కొయ్య కులపేద వాళ్ళకు అభయం ఇచ్చి, వాళ్ళను ఒక రహస్యప్రదేశానికి తీసుకుపోసాగాడు. తరువాత-]

కేశవత్తా, జయపుల్ల, పులివాడ, కొయ్య నాయకుడి వెంట దారి దొంగ లేని పురహరణ్యంలో పడి ఒక గంటకాలం నడిచారు. అంతా అందకారం; కన్ను పోతు పుకున్నాకానూని చీకటి. తామెవరో నిజం తెలిస్తే, ఈ కొయ్య వాడు తనను రాజభటులకు అప్పగిస్తాడేమోనన్న అనుమానం పులివాడ, తలివూరి ఇద్దర్నీ బాధించ సాగింది. పిన్నతానికి బ్రహ్మాదండి నుంచి ప్రవాదం తప్పింది కనక, తాను గుర్రాలెక్కి పారిపోవటం వుండేమో అన్న ఆలోచన పులివాడికి కలిగింది.

ఈ ఆలోచన రహస్యంగా కేశవత్తాకి, జయపుల్ల కూడా చెప్పాడు ముసలివాడు. కాని, వాళ్ళ దానికి ఒప్పుకోలేదు. చీకట్లో తామెటు పోతున్నదీ తెలుసుకోకుండా, పారిపోవటం ప్రారంభించి, తాము తిరిగి బ్రహ్మామిత్ర నగర పరిసరాలకేవేళ అవకాశం వున్నదనీ, అప్పుడు తనకు తప్పక ప్రవాదం కలుగుతుందనీ వాళ్ళ అన్నారు.

అందరికన్న పుంపు సత్తున్ని కొయ్యకుల పేద, ఒక పురహరణ్యం కింద ఆగి, తన చేతనున్న ఈదతో, దాని బోదే మీద కూర్చు

సార్లు గట్టిగా కొట్టాడు. ఆమెంటనే, చెట్లచాటు నుంచి, “ఆగండి! ఎవరు?” అన్న ప్రశ్న భీకరంగా వినిపించింది.

కోయ నాయకుడు ఈటను పైకెత్తి, “గడే జంగ్, గడేజంగ్!” అంటూ రెండుసార్లు బిగ్గరగా అరిచాడు. వురుగుణంలో ఇద్దరు కోయలు మకులు అక్కడికి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, “జంగ్ దొరా, ఏం సేలమా?” అంటూ తలలు వంచి నిలబడ్డారు.

“వీళ్ళు ముగ్గురూ బాటసారులు. బంది పొట్ల నుంచి పారిపోయి వచ్చి, పునరణి కోరినవాళ్ళు. వీళ్ళను తెల్లవారే వరకూ కాపాడ వలసిన బాధ్యత వుంది. పోతే, పునవాళ్ళలో పిదీ పన్నెండు మందిని, గూబమాను పక్కన మన్ను పిల్లెకు పింపి, అక్కడ వున్నవాళ్ళకూ, ఆ పిల్లెలోని దుర్మార్గులకూ జరుగుతున్న

పొరు ఏవులు యిందో తెలుసుకు రావాలి,” అన్నాడు గడేజంగ్.

తన నాయకుడి ఆజ్ఞాకాగినే యివకుల్లో ఒకడు చెట్ల వెనక్కు పరిగెత్తాడు. రెండవవాడు కేశవణ్ణి, జయ పుల్లనూ, ముసిలివాణ్ణి మెంట బెట్టుకుని, దామినే మన్ను కొండగి హిల కేసే బయలు దేరాడు. కేశవణ్ణా, అతడి అనుచరులూ, చెట్లు చేమలతో దట్టంగా కుప్పబడిన ఒక కొండ గిరిలో చేరి, కోయలు మకుడిచ్చిన, పిళ్ళా ఫిలాల్నూ, కాల్చిన లేడి మాంసిమూ తప్పిగా తింటూ ఉండగా, అక్కడ గూబమాను పిల్లె చేరిన బ్రహ్మాదండి మాంత్రికుడు, ఆకలితో, అవమానంతో కడు మిథగ్గులు పంటూ ఉండగా, పిల్లెవాని ల్ని నోటికి వచ్చినట్టుల్లా దుర్మాపిలాడు తున్నాడు.

“రాజద్రోహి లకు పిల్లెలో ఆశ్రయం ఇవ్వటమే గాక, రాజమా తలను చరాంధుకు వాళ్ళను అరణ్య పూర్ణంలో కావాలి పేడారా? ఈ మహాపరాధానికి పిల్లెలోని పీన్నా, పేడ్డా; ఆడా, మగా అందర్నీ-దేవాలమీ దభస్మిం చేయ గలను! ఆంహిం ఫిట ఫుట...కాల భైరవా...” అంటూ బ్రహ్మాదండి మంత్రం జపించేంతలో, కేకలు పేడు తూ కొందరు అరణ్యం వైపునుంచి, పల్లెలోకి రాసాగారు. వాళ్ళ చేతుల్లో మన్ను కాగడాల వెలుగులో, ఆ మన్నువాళ్ళల్లో కొందరు కుంటు తూ మూడటం, పురికొందరు గాయ పడిన తన అనుచరు ల్ని మోసుకురావటం కనిపించింది. “రాజద్రోహి లెక్కడ?” అంటూ బ్రహ్మాదండి కేకలు పేట్టాడు. అతడి అంగరక్షకులైన జితవర్మా, శక్తివర్మలూ, కొందరు పిల్లెవాని లూ వాళ్ళకేసే

పిరిగెత్తారు. కాని, ఆ ముని వాళ్ళందరూ పిల్లలై వకులే. వాళ్ళందరి పు ఖాలమీ దా భయ భీతు లు తాండవిస్తున్నవి. వాళ్ళల్లో దాదామిగతా పడనివాడంటూ ఒకడూ లేడు.

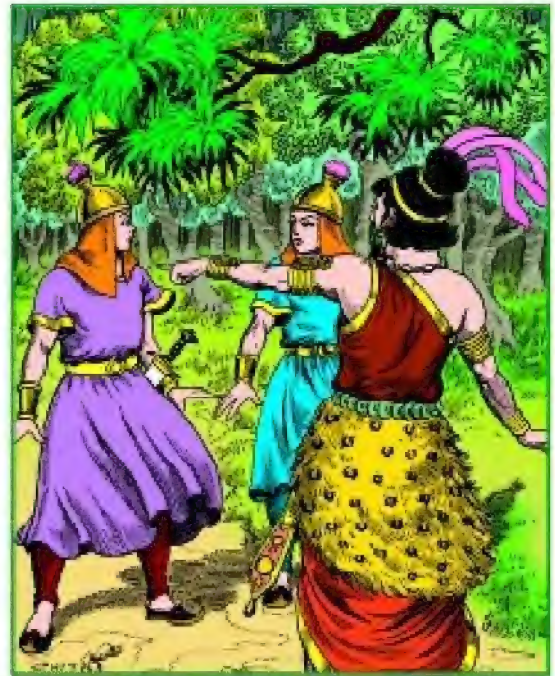
“ఆ రాజద్రోహు లు పారిపోయా రా?” అని అడిగారు జితవర్మా, శక్తివర్మలు.

“ఉర్గినే పారిపోవటం కాదు, పూ మీ దికి కోయి ఎలు కాళ్ళను పింపికంచేసి పు రీ పారి పోయారు. పూ వాళ్ళల్లో కొందరు చచ్చారు కూడా. ఆర్ధ రాజ్యానికి వెళ్లు ద ణ్ణాలు!” అన్నారు పిల్లలై వకులు.

ఇంతలో బ్రహ్మాదండి అక్కడికి వచ్చాడు. అతడికి పూ రు వేషాల్లో మన్న కేశమతూ, బయ పు ల్లా, పు సిలివాతూ దొరక్కుండా పారి పోయారని అర్థమైంది. అతడిక్కలిగినకోపం అంతా ఇంతా కాదు. “మీ పిల్లలైనా లంతా, ఇంత చచ్చువెధవలని నాకు తెలియదు. ఇంతవు ంది మాడి, పు గ్గురంటే పు గ్గురు రాజద్రోహు ల్ని ప్రాణాలతో పారిపొనిస్తారా! సిరే, జితా, శక్తి! మీరు వెంటనే వెళ్ళి మహా రాజులుంగారితో, పు హారాజగ్రు రు శ్రేష్ఠులతో ఇక్కడ జరిగిన బీభత్సం సంగతి చెప్పండి. ఆ రాజద్రోహు ల్ని పు ట్టు పేట్టకపోతే, పు నం వింధ్యారణ్యాలకు వెళ్ళే లోపలే హితం అల్లు పోతాం,” అన్నాడు.

జితవర్మా, శక్తివర్మలు పు ఖపు ఖాలు పూ మీ కున్నారు. ఇద్దరికీ ప్రాణభయం పట్టుకున్నది. బ్రహ్మపితనగరం వేరే లోపిల, పు హారణ్యంలో ఆ రాజద్రోహు లు తమను దొరక పిచ్చుకుంటే ఏమి కాను? వాళ్ళ

చందమామ

పు నని ల్లోని భావాలు గ్రహించినవాడిలా బ్రహ్మాదండి పేదగా పు ంకరించి, “మీ రా నాకు అంగర కులు! మీ లాంటి వారిని నమ్ముకుని వింధ్యారణ్యాలకు పోవటం అంటే, కోరి ప్రాణగండం తెచ్చుకున్నట్టే!” అన్నాడు.

“అది కాదు, బ్రహ్మాదండీ! ఈ రాత్రికి రాత్రేవెళ్ళి రాజగ్రు రు మతో, ఈనింగతి చెప్పిటం అంత అవసరం ఎలావా?” అన్నాడు జితవర్మ మెల్లగా.

“అమీరూ! ఎందు క్కాదు? ఆ ద్రోహు ల్ని విచ్చలవిడిగా సింహరించుస్తూ, పు నం వింధ్యారణ్యాలకు ఎలా వేరగలం? వాళ్ళు పు న గ్రు రాలను కూడా అపహరించారు గదా! రాజగ్రు రు శిరోవు ణికి అంతా తెచ్చి, అయ న సేమికులను పింపి, వాళ్ళను వేటాడించగ

లదు గదా? అదెంత త్వరగా జరిగితే, మన కంతపుం గదా?” అన్నాడు బ్రహ్మదండి.

జితవర్మా శక్తివర్మలు పిల్లవాని ల్లో పిది పుందిని ధనాశచూపి, తమకు తోడుగా వెంట బెట్టుకుని, బ్రహ్మపితం కేసి బయలు దేరారు. వాళ్ళు అలా కొంచెం దూరం వెళ్ళారో లేదో, పూంత్రికుడు పరిగెత్తి జితవర్మ భుజం పట్టు కుని ధూరుగా లాక్కుపోయి, “జితా! నవ్వు, శక్తి కూడా వెళితే, ఈ పల్లెలో నేను ఒంటరి గాణ్ణి పొతాను. ఈ ధూర్మలో ఎవడో ఒకడు నా గొంతు కొస్తు, నా గతంకాన? నువ్వు ఇక్కడేముడు. శక్తి సగరానికి వెళతాడు,” అన్నాడు. జిత శక్తివర్మలు కూడ బలుక్కు న్నారు. జితవర్మ, బ్రహ్మదండితో పాటు పిల్లలో ఉండెందుకు అంగీకరించాడు. పిది పుంది పిల్లవాని ల్ని అసిరాగా పట్టుకుని బయలు దేరిన శక్తివర్మని రోదయం అవతూండగా

బ్రహ్మపితం చేరి, రాజగురు మారునం చేసి కున్నాడు.

జరిగినదానికి చిలవలూ పిలవలూ అల్లి అతడు చెప్పినదంతా రాజగురువు సాధనంగా విని, “మొత్తం మీద ఆ ముగ్గురూ నా ప్రియత్నాలకు విఘ్నం కలిగించేలా మ్నార,” అని స్వగతంలా అనుకుని, సునానాయ కుడి కొంకబురు చేశాడు.

కొద్దిపిటి తరవాత సునానాయ కుడు రాగానే, రాజగురు మారణ్యంలో బ్రహ్మదండి పూంత్రికుడికి కాస్తలో ప్రాణగండం తప్పిన వెళ్ళు చెప్పి, “ఆ పురుగురు ద్రోహి లూ ఇంకా పునరాజ్య సిరిహిద్న ల్లోనే మ్నారని తేలిపొల్లుంది. నువ్వు సేనికులను బట్టు బట్టుగా పింపి, అరణ్యం, కొండలూ గాలించి వాళ్ళు పట్టుకోవాలి. సిరిహిద్న కాపిలావాళ్ళకు కూడా హేచ్చరిక పింపి ఆ ద్రోహి లిప్పిదు ‘త్రియ

య్య వకుల్లా వేషాలు వేసి కుని మన్నార .
పు సిలివాత దండ కవుండలాలు పిట్టి,
కపిట సిన్యాసిం నటిన్నిన్నాత ,” అన్నాత .

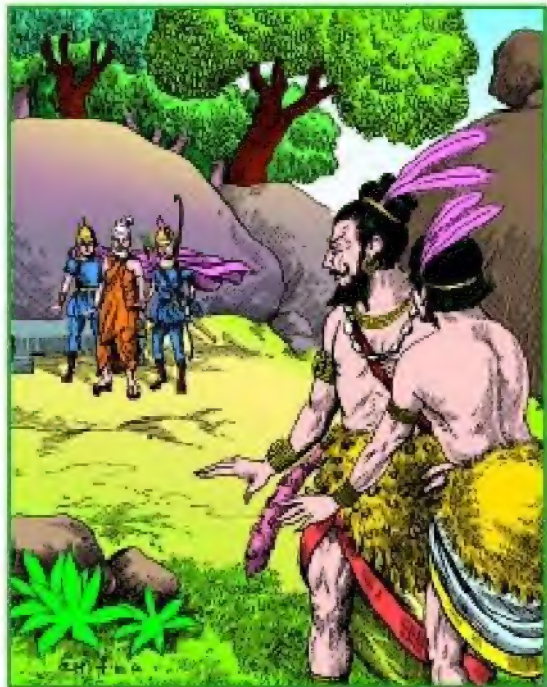
—నానాయ కుదు రాజగ్రు మాదగ్గిర
సేలమతీసుకుని వెళ్ళి, ఒకటిరెండు గంటల
కాలం గడిచి గడవక పుండే, సేన్వికులన
పిడి ఇరవైమంది చొప్పున జట్టుజట్టుగా
విభజించి, అరణ్య ప్రదేశాలన్నీ గాలించేం
దుకు పింపాత . తరవాత, తన ఒక పాతిక
పుంది మెరికల్లాటి సైనికులతో స్వయంగా
రాజప్రోహులను పిట్టుకునేందుకు బయల్
దేరాత .

సిరిగ్గావుట్ట చూపిస్తానీవు యం. ఆకాశ
పుధ్యం నుంచి సూర్యుడు నిప్పులు చెరుగు
తున్నా, అరణ్యంలో దట్టంగా పేరిగిమన్న చెట్ల
కింద చల్లగా మన్నది. ఆ కిందటి రాత్రి తావు
గడిపిన గ్రహిలో నుంచి బయల్ పడి వచ్చి
కేళమతూ, జయపుల్ల, పుసిలివాతూ—గ్రహి
పుండున్న చెట్ల కింద కూర్చున్నారు. వాళ్ళ
కెదురుగా పిలిచేమన్న పిరిచిన ఒక ఎత్తురున
వెరం వీద గడజంగ్ కూర్చుని మన్నాత .
కేళమతూ వాళ్ళ తన ప్రయాణాన్ని గురించి
గడజంగ్తో పూట్లాత తున్నాత .

హితాత్ముగా ఇద్దరు కోయ్య వకులు
చెట్ల చాటు నుంచి బాణాల్లా దూసి కువచ్చి,
తన నాయకుడి పుండు రొప్పితూ నిల
బడ్డారు . గడజంగ్, ఆశ్చర్యంగా వాళ్ళ కేసీ
చూస్తూ, “ఏం జరిగింది?” అని ఆదుర్దాగా
వాళ్ళను ప్రశ్నించాత .

ఆయ్య వకులు కేళమతూ, జయపుల్లల
కేసీ ఓ తటికాలం అనుమానంగా చూసి,

చందమామ

“జంగ్దోరా! చాలా ముఖ్యమైన రహస్యం.
ఇప్పుడే తెలిసింది. వీరు కాస్తీ అవతలికి
రండి, చెప్పతాం,” అన్నారు.

గడజంగ్ వెరం వీడి నుంచి లేచి వాళ్ళ
వెంట కాస్తీ దూరం నడిచి ఆగాత . య్య వ
కుల్లో ఒకడు చిన్నగొంతుతో తన నాయకుడికి
ఏమో చెప్పసాగాడు. గడజంగ్ కొద్దిసేపు విని,
తలపిక్కకు తిప్పి, కేళమతూ అతడి అను
చరుల కేసీ ఆశ్చర్యంగా చూసి, తల వంగిస్తూ
వాళ్ళ కేసీ రాసాగాత .

తన కేదో అనుకోని ప్రమాదం రానున్నదని
కేళమతూ భావించాత . జయపుల్ల, పుసిలి
వాతూ ఒకేసారి ఒకలోమన్న తన కత్తుల వీడికి
చేతులు పొనిచ్చారు . ఇదంతా గమనిస్తున్న
గడజంగ్ చిరు నవ్వు నవ్వుతూ వాళ్ళను
సిప్పిపించి, “మీ ధైర్యసాహసాలు చెప్పుకో

దగినవి. కాని, వీ రహిస్యం బయట పడి పొల్లింది. బ్రహ్మిమిత సేనకులు వీ కోసం అరణ్యం అంతా గాలిస్తున్నారు. సిరిహిద్దు కాపిలావాళ్ళకు కూడా హేచ్చరిక వెళ్ళింది. వీరు “తీయ్ లూ కాదు, వూ వూలు ప్రియా ణీకులూ కాదు. రాజుతోవైరం తెచ్చు కున్నవాళ్ళ!” అన్నాడు.

“అర్ధరాజ్యానికి ఆశించి, నీ రణ కోరిన వాళ్ళన, సేనకులకు అప్పిగించదొత్త న్నావా, గడజంగ?” అన్నాడు కేశవతూ.

గడజంగ పొట్టచెక్కలయ్యేలా నవ్వుతూ, వెతం మీది నుంచి వెల్లకిలా కిందబడి, లేచి, “అర్ధరాజ్యం కాదు, మొత్తం బ్రహ్మిమిత రాజ్యం ఇచ్చినా నేను తీసుకోను. నాకెందుకు రాజ్యం? ఈ వు హరణ్యమే నా రాజ్యం. నా కులమిశాళ్ళూ, ఇక్కడ తిరిగే సాధు, క్రూర వు గాలూ నా పొరులు. మీరు వెంటనే కోయ వేషాలు వేసి కోండి. నా అను చరలు వి వుల్లిని రోతంగా సిహిద్దు దాటిస్తార,” అన్నాడు.

ఆ వూ టలతో కేశవతూ, జయ వు ల్లకూ, వు సిలివాడికీ కలిగిన ఆనందం అంతా ఇంతా

కాదు. వాళ్ళు గడజంగకు ఒకటికి రెండు సార్లు తవు క తజ్జత తెలియ పిరిచారు. గడజంగ అను చరలు తెచ్చి ఇచ్చిన లేడి చర్మాలు కట్టుకుని, తలల్లో పి ఈకలు ధరించి, తవు ధున్తిల్లి వూ టలు గా కట్టి భుజాల వీ ద వేసి కుని ప్రియా ణసిన్నాహి వు య్యారు.

గడజంగ, కోయ య్లు వకులిద్దర్నీ పీలిచి వాళ్ళతో, “వుంధు ఆ వూ డ గ్రాంథా అరణ్యంలోకి తరిమెయ్యండి. తరవాత నా వి త్రులు ఈ ముగ్గుర్నీ అడ్డదారి వెంట తీసి కుపొల్లి, రాజ్యసిరిహిద్దులు దాటిం చండి. ఆ ప్రియ త్నంలో సిరిహిద్దు కాపిలా వాళ్ళతో పోత తప్పికపోతే, వుంధు ప్రాణాల ర్పించువలసినవాళ్ళు, వీ ఇద్దరు,” అన్నాడు.

దాలవీ ద గ్రాంథా వూ డా అరణ్యం లోపలికి తరమబడినై. కోయయవకుల్లో ఒకడు ముందూ, ఒకడు వెనకా నడవగా, కోయ ల్లా వేషాలు వూ ర్చకున్న కేశవతూ, వు సిలివాడూ, జయ వు ల్లా - బ్రహ్మిమిత రాజ్య సిరిహిద్దుల్ని దాటి పొయేంధు కు బయలు దేరారు. (ఇంకామూది)

బేతాళ
కథలు

ఖడ్గమహిమ!

పట్టువదలని విక్రూర శూరుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పుడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, అలాకికశక్తులూ, ప్రాణులకు హాని కలిగిస్తూ జీవించడమే నైజంగాగల విషినిర్పాలాంటి జీవప్రాణుల విడిగా సంచరించే, ఈ భయంకర శ్మశానంలో, రాత్రివేళ నిర్భయంగా కార్యసాధనకు పై నుకున్న నిన్ను, ధీరాతి ధీరుడవని ప్రశంసించక తప్పదు. నీ ధైర్యసాహసాల అపుతం. ఆశించిన లాభాన్ని సాధించేందుకు నీలాగే కఠిన శ్రమల కోర్చిన శఠికాంతుడనే గ్రామీణుడు పకుడికథ చెబు

తానూ , శ్రవు తెలియ కుండా, విన్న ,” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పై ర్వం కనకవరం అనే గ్రామంలో శశికాంతు డనే యు వకుడు ఉండేవాడు . అతడు అనేక విద్యలు నేర్చినవాడు . ముఖ్యంగా ఖడ్గ విద్యలో అతణ్ణి మించిన వాళ్ళు ఆ ముట్టు పిక్కల మరెవ్వరూలేరు. అతడి తండ్రిబురు వ్రాసిన వ్యాపారి. దురద స్థివశాత్తూ ఆయనా, భార్యా ఒక ఓడ వ్రాసా దంలో ము రణించారు . వాళ్ళు మిగిలిపోయి న ధనాన్ని శశికాంతు డు , ము రికొందరు వ్యాపారు లతో కలిసి, వ్యాపారంలో పేట్టుబడి పేట్టాడు . ఐతే, వ్యాపారంలో ఏమూ త్రం అన్న భవం లేని అతణ్ణి, ఆ వర్తకులు మోసగించి కట్టుబట్టలతో మిగిల్చారు.

ఈ ము ర్చరపిరిస్థితు ల్లో, జయ నందు డనే పిక్క గ్రామం మి త్రుడు శశికాంతు ణ్ణి మూ ద

వచ్చి, “శశికాంతా! నీముఖద్గవిద్యలో అసాధారణమైన శక్తివు ఉంది. ఈ గ్రామ నికే పరిమితమైతే ఆ విద్యలో రాణించలేమా బయటకు వెళ్ళు న రాజధాని కరివీరమితం వెళ్ళు. అక్కడ జరగను న్న విజయ దశమ పాటిలలో పాల్గొని, నీ ఖడ్గ విద్యానైపుణ్యం మూపావంటే తప్పిక రాజాస్థానంలో ఉద్యోగం దొరు కు తుంది,” అని అతణ్ణి ప్రోత్సహించాడు .

జయ నందు డిచ్చిన సలహాకు చాలా సంతోషించిన శశికాంతు డు , ఆ ము ర్నాటి ఉదయ ము కరివీరమితానికి వ్రాసా ణము య్యాడు . అతడు మూ ర్గపు ధ్యంలో మున్న అరణ్యం చేరి, ఎందతాపానికి ఓర్పులేక దారి పిక్కనే మున్న ఒక చెట్టు నీడకు పోయి కూర్చోబోయే ఉంతలో, దామితు న్న పొదల ముంచి, “మితీ! మితీ! రుంచండి,” అన్న కేక వినిపించింది.

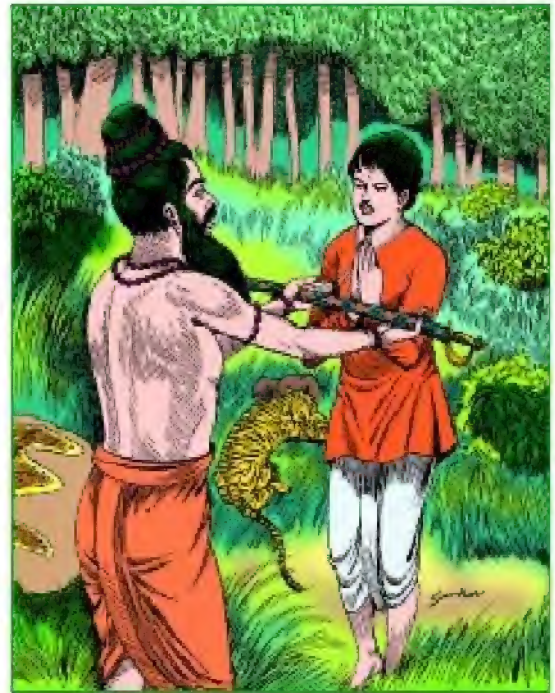
శశికాంతు డు చప్పిన ఒరలో ముంచి కత్తి లాగి అటుకేసి వెళ్ళాడు. ములి, ఒక ముని ము ద దాడి చేయ బోతు న్నది. శశికాంతు డు , మునికీ, మితీకీ ము ధ్యగా మూ కి, కత్తితో మితీ తలమీ ద బలంగా కొట్టాడు. ఆ దెబ్బకు ములి కింద పడిందికాని, కత్తి శశికాంతు డి చేతి ముంచి జారిపోయింది.

అంతలో మితీ పేదగా గాండ్రిస్తూ లేచింది. శశికాంతు డు ఎగిరి మితీ డొక్కలో గట్టిగా తన్నాడు . మితీ పిక్కకు ఒరిగి ముళ్ళి దాడి చేయ దానికి ముందు కు ఉరకబోయే ఉంతలో అతడు , ములి మెనుకకాళ్ళను ఒడిసి పట్టుకుని విరిచాడు . అంతే! మితీ నేలబడి గిలగిలా తన్నుకోసాగింది.

ఇదంతా గవు నిస్పృహ వు ని, శశికాంతు డితో, “ఓర్నా , వీరయ్య వకా! ను మ్మా గొప్పి సాహసీవి. నీవంటి నిస్వార్థ దయ్యా పిరు లెన్న వీరు లు చాలా అరు ధు గా ఉంటారు . నేనీ ప్రాంతం వదిలి హిమాలయా లకు పొదలి చాను ,” అంటూ అందు బాటు లో మ్మా పొద నుంచి ఒక కత్తి తీసి, “ఇది వు ి వావు గల ఖడ్గం. అట్లని ధు స్సాహసానికి పై ను కోకు. నీలో ధైర్యసాహసిం, ఖడ్గచాలనంలో నేర్పూ మ్మాప్పిడే ఇది నీకు సాయ పిరు తుంది!” అని ఖడ్గాన్ని శశికాంతు డికిచ్చాడు .

శశికాంతు డు , వు నికి పాదాభివందనం చేసి, అక్కడి నుంచి తన ప్రియ్యాణాన్ని కొన సాగించాడు . చీకటి పిరు తు న్న వేళ నగరం చేరి, ఒక ప్తి టకూళ్ళ ఇంట వసితి ఏర్పాటు చేసి కున్నాడు . ఆ వు రసిటి రోజు విజయ దశమి ఉత్సవాలు ప్రారంభమయినై. రాజు గారి దగ్గరి బంధు మాచక్రధరు డనే వాడు కత్తియ్య డంలో పొల్గొన్నవాళ్ళందర్నీ ఓడించాడు . ఇందు కు రాజు చాలా సింతోషించి, అతడికి ఖడ్గవీరు డు అన్న బిరు ధు ప్రిదానం చేయ బోతు న్నంతలో శశికాంతు డు , “వు హా రాజా! ివుంచండి. నేనీ పొటీలకు కొంత ఆలస్యంగా వచ్చాను ,” అంటూ ఖడ్గాన్ని ఒరలో నుంచి లాగిపైకెత్తాడు.

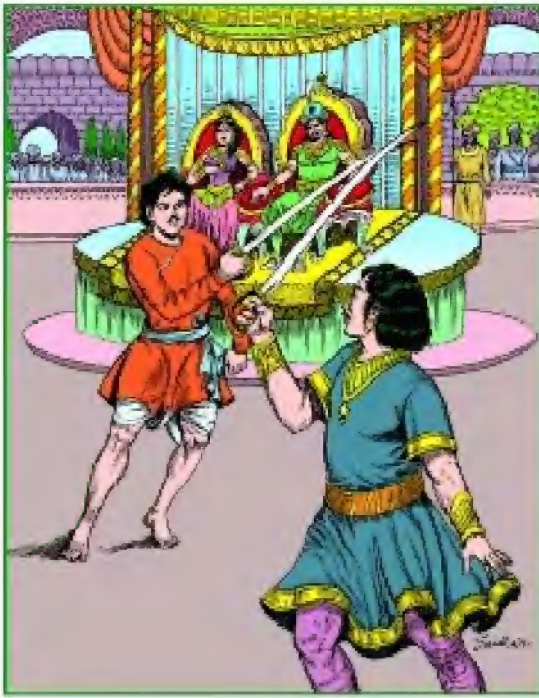
ఇది పూస్సినచక్రధరు డు ఉగ్ర డైపోతూ , “ఎవ్వడితగాడు ? పిల్లవాసీలా మ్మానాడు . కత్తియ్య డంలో నా అంతటివాడితో పొటీయూ ! ఒకవేళ నేను ఓడటవై జరిగితే, ఆ ిణవై రాజ్యం వదిలిపోతాను ,” అంటూ ఒరనుంచి చక్ర న కత్తిలాగాడు .

పొటీలు పూ డవచ్చిన జనం ఉత్సాహంగా చప్పిట్లు చరిచారు . రాజు పిక్కనే కూర్చుని మ్మా ఆయన ఎడైక పుత్రిక మణికర్ణిక మంద హాసం చేసింది. కత్తియ్య డం ప్రారంభమైంది. చక్రధరు డి కత్తి విసి రు లను శశికాంతు డు సు నాయాసింగా తిప్పికోట్టడమై గాక, ఒక్క పొమ్మంట కాలం గడిచేలోగా అతణ్ణి చిత్తుగా ఓడించి ఖడ్గాన్ని కళ్ళకప్పుకున్నాడు .

ఎవరూ ఊహించని శశికాంతు డి విజయం గ్రుంకులతో పాటు రాజునూ , రాకుమారి పు ణికర్ణికనూ చాలా ఆశ్చర్య పిరిచింది. చేసిన ప్రితిజ్ఞ ప్రకారం చక్రధరుడు వెంటనే విజయ దశమి ఉత్సవాలను విడిచివెళ్ళిపోయాడు.

అనాటి వరకూ ఖడ్గస్థుణ్యంలో సాటిలేని మై టిగా ప్రిసిద్ధిగల రాజుగారి బంధు మా సామూ న్యయ్య వకుడి చేతిలో ఓడిపావడం

చూసిన జనం, శశికాంతుణ్ణి మెచ్చుకుంటూ ఉత్సాహంగా చప్పిట్లు చరిచారు.

రాజు, జనం చేల కోలాహలం వు ధ్య, శశికాంతు డికి ఖడ్గవీర్ర డన్న బిర్ర ధ్ర ప్రిదానం చేసీ, అతణ్ణి ఆ సాయం త్రం ఉద్యానవనంలో తనన కలవవలసీందిగా ఆహ్వానించాడు.

రాజు, యువరాణి వు ణికర్ణిక, ప్రిదాన వు త్రి, ఆస్థాన పిండితు ధ్ర భవనం చేరాక, రాజు వు త్రితో, “చక్కని అంగన్వేషం, వర్చస్విగల ఈ శశికాంతు ధ్ర , ఏదో పూ ర్త పూ ల గ్రాహా న్నంచి పోటీలకు పచ్చానంటు న్నాడు. ఇతడేవు ధ్రా విద్యాగంధం కలవాడేనా అన్న సినోయం కల్ప గ్ర త్త న్నది!” అన్నాడు.

దానికి వు త్రి, “పు హారాజా! కొత్తగా నగరానికి వచ్చి పై టకూటి ఇండ్లా, సితాల్లో విడిది చేసు వాళ్ళ గ్ర రించి, వు న గూ ధవా

ర్ర లు అన్ని వివరాలూ కరిస్తారు గదా. ఈ శశికాంతు ధ్ర ఒకనాటి సింపిన్నకుటుంబంబందే, కాని కాలవశాన చితికిపోవడంతో, తన ఖడ్గవిద్యాకౌశలాన్ని ప్రదర్శించి, వు న ఆస్థానంలో ఉద్యోగం సింపియ్యించేందుకు వచ్చాడు. ఇతర విద్యల్లో కూడా ఆరితేరిన వాడని కూడా తెలిసింది,” అన్నాడు.

ఇది విన్న రాకుమారి చిర్ర నవ్వునవ్వుతూ, ఆస్థాన పిండితు డికి సీ చూ సీంది. ఆయన ఆశీర్వాదిన్నిన్నట్టు చేర్చి వై పాడు.

కత్తియ్య ధ్రంలో అందర్నీ ఓడించినవాణ్ణి, రాకుమారి వివాహి పూ ధ్ర త్త ందని రాజు వుంధు గా ప్రికటించాడు. ఈ పోటీల్లో తప్పిక తన బంధు మాచక్రధర ధ్ర విజయ్య డమా తాడని ఆయన నవ్వుకుం! అర్చితే, ఇప్పిడు జరిగింది ఆయన ఏపూ త్రం ఊహించనిది.

ఆ సాయం త్రం రాజు, యువరాణి, వు త్రి, శశికాంతు ధ్రా, ఆస్థాన పిండితు ధ్రా ఉద్యానవనంలో సమావేశమై వుండగా, గూఢ చార్ల నాయకుడు అక్కడికి వచ్చి, అందరికీ నమస్కరించి రాజుతో, “పు హారాజా! చక్రధర ధ్ర రాజ్య సిరివాద్దు ప్రాంతాలకు చేరి, తిర్ర గ్ర బాటకు జనాన్ని కూడగట్టుకోవాలని య్ త్తిన్తిన్నాడు. శశికాంతు ధ్ర , ఒకానొక తాంత్రికుడు ప్రసాదించిన వు హిత్తుగల కత్తి కారణంగానే, తనన కత్తియ్య ధ్రంలో ఓడించాడనీ, అలాంటి వాడు కాన న్న వు హారాణి అర్చన వు ణికర్ణికన వివాహి పూ డేంధుకు యోగ్యుడుకాడనీ ప్రచారం చేస్తూ, తిర్ర గ్ర బాటకు జనాన్ని కూడగట్టుకోవాలని ప్రయత్నిన్తిన్నాడు,” అని చెప్పాడు. ఇది వింటూనే

రాజు ఆశ్చర్యపాలు , “నా సొంత బంధువే రాజు చోహానికి ఒడిగట్టడమా!” అన్నాడు .

అందు కు ఆస్థానపండితుడు తన వుండహాసం చెప్పి, “వు హారాజా! అతడు చెప్తున్న దు ష్టి చారం వు నకు కీడు కాక, వే లే కలిగిస్తుంది. అందు లో సిందేహం లేదు . కావు న్ను వు హారాణి భర్త వద్ద వు హీవు గల ఖడ్గం మన్నుదంటే- ఇరు గు పొరు గు శత్రు రాజులు వు నరాజ్యం కేసీ కన్నుత్తి కూడా చూడలేరు ,” అని, యు వ రాణీ, శశికాంతు లను , “నేచెప్పింది అర్థమైన ధ్దనా?” అని అడిగాడు .

ఇద్దరూ ఆనందంగా తలలూ పారు .

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి “రాజా, ఆస్థాన పండితు డన్న దాంట్లో ఏవో యు క్తి, చవు త్కారం తప్పి, వాస్తవం ఉన్నట్టు కనబడడం లేదు కదా? శశికాంతు డి ఖడ్గం వు హీవు గలదన్న విషయం చక్రధరు డికి ఎలా తెలు సి ? ఈ సిందేహాలకు సిహా ధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయా వో నీ తల పిగిలి పొతుంది,” అన్నాడు .

దానికి విక్రపార్కుడు , “ఆస్థానపండితు డన్న దాంట్లో యు క్తి, చవు త్కారాలకు

విుంచిన వాస్తవం కూడా ఉన్నది! ఓడటవే జరిగితే రాజ్యం వదిలి పోతానని మొదట బీరాలు పిలికిన చక్రధరు డు , తీరా ఓడి పోయా క ఓటవిని భరించలేక, శశికాంతు డి ఖడ్గానికిగల వు హీవు వల్లనే తన ఓడిపోయా నని ప్రచారం చెప్పి, త ప్తి పొందడానికి య త్నించాడు . అది నిజమైన వీరుడి లక్షణం కాదు . పేగ్గా, స్వార్థం కోసం తిరు గు బాటు చేయ డానికి జనాన్ని కూడగట్టుకోవాలని ప్రయ త్నించడం అతడి ధ్ద ష్టివు ధ్దని చాటు తు న్నుది. ఆస్థాన పండితుడు చెప్పినట్టు అతడి ప్రచారం వల్ల రాజ్యానికి వే లు తప్పి, హని జరగదు . స్వశక్తి, ధైర్యసాహసం, ఖడ్గవాల నంలో నేర్పు ఉన్నప్పిడే ఖడ్గం సాయ పడగల దని వు ని, స్పష్టంగా చెప్పాడు. అవన్నీ పుష్కలంగా ఉన్న శశికాంతు డికి ఓటవి అన్నది లేదు. అందు వల్ల రాజ్యానికి ఎలాంటి ఆపదరాదు ,” అన్నాడు .

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగ గానే, బేతాళుడు శవంతో సిహా మాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

— (కల్పితం)

[ఆధారం : టి. రాజేంద్ర రచన]

వయనాడు జైన ఆలయాలు

కేరళ రాష్ట్రం కాలికట్, కన్ననూర్ జిల్లాలకూ తమిళనాడు నీలగిరి జిల్లాకూ సిరిపాట్టు ప్రాంతంలో ఉన్న కొండలతో నిండిన వయనాడు జిల్లాలో పలు జైన ఆలయాలు ఉన్నాయి. వీటిలో చాలావరకు శిథిలావస్థలోనే ఉన్నాయి.

అయితే, భారతీయ మిశ్రతత్వ శాఖ యాజమాన్యంలో ఉన్న స్థిరమైన బ్యాటరీలోని ఒక ఆలయాన్ని మాత్రం దీనికి విసుగుపర్చి మిగిలినవి ముగిసినవి.

12-14వ శతాబ్దాల వుధ్య నిర్మించబడిందని

భావించబడే ఈ ఆలయం ఇటీవల పైర్లు రాగి మహానష్టం చవిచూసింది.

పరిరక్షకులు, యాత్రికుల సందర్శనానికి త్వరలో అనుచితమైన నుండి.

మైసూరు వీధి దుర్గ టిప్పిస్సు ల్లాన జైతయ్య త్ర సందర్భంగా ఇది అయ్యి ధాగారంగా ఉపయోగపడిందని చారిత్రక ఆధారాలు చాటి చెబుతున్నాయి.

ఒకప్పుడు దీనిని గణపతి వద్దవు అని పిలిచేవారు. ఆ తరువాత, స్థిరమైన బ్యాటరీ అనే ప్రసిద్ధనామం ఏర్పడింది.

ఇటీవల ఆలయ ప్రాంగణంలోని ఒక బావిని పూడిక తీస్తున్నప్పుడు, రెండు విగ్రహాలు బయటపడ్డాయి. అందులో ఒకటి వుహావీర జైన్ డి తెల్ల చలవరాతి విగ్రహం. రెండవది నల్లటి చలవరాతితో వులచబడిన తల.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్ జానపద కథ

చిట్టచివరకు అదృష్టం!

వీరభద్రుడనే రాజు పిరపు దయా స్వభావము. ప్రిజలకు ఎలాంటి కొరత లేకుండా పరిపాలించడంతో పాటు, అవసరంలో ఉన్నవారిని అదుకునేవాడు. ఎవరైనా కొత్త వ్యాపారం ప్రారంభించాలన్నా, తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళి రావాలన్నా, దీర్ఘ వ్యాధులతో బాధ పడుతూ వైద్యం చేయించుకోవడానికి ఆర్థిక సాయం అర్థించినా లేదనకుండా ఇచ్చేవాడు.

రాజు నుంచి సాయం పొందిన వారికి అంతటితో కష్టాలు తీరిపోయేవి. అదృష్టం కలిసేవచ్చేది. రాజుగారిచ్చిన డబ్బుతో ప్రారంభించిన వ్యాపారం అభివృద్ధి చెందిందనీ, మొక్కు తీర్చుకున్నావునీ, దీర్ఘవ్యాధినయమై ఆరోగ్యవంతులవున్నావునీ సాయం పొందినవారు వచ్చి చెబుతూ ఉండే, రాజు వారిపూటలు విని ఎంతో ఆనందించేవాడు.

అల్లుతే, ఒక్క విషయంలో మాత్రం రాజును తీరని విచారం పెడించసాగింది. రాజుగారికి వీరపూర్తి అనే ధూరమీబంధు మునుండేవాడు. అతడు కష్ట బీదవాడు. అతనికి సాయపడాలని రాజు ఎన్నిసార్లు ప్రయత్నించినా కతక తృప్తి కాలేకపోయాడు. వీరపూర్తి నుంచి వేటగాడు. వివిధ విషయాల మీద విద్యాలూ అల్లి సాహితీ ప్రయుక్తైన రాజుగారికి వినిపించేవాడు. అతడు ఆలా వినిపించినప్పుడల్లా, రాజు అతన్ని విలువైన కాపు కలతో, ధనంతో సత్కరించేవాడు.

అల్లుతే, వాటిని సద్వినియోగం చేసి కునే లోపిలే, దొంగలు దోచుకునేవారు; లేదా తనే పొగొట్టుకునేవాడు. అందువల్ల అతడు ఒక రికం నుంచి బయటపడలేకపోయాడు.

ఒకనాడు వీరమూర్తి అడవికి వెళ్ళి, ఎన్నో జంతు మూల వేటాడి వచ్చాడు. అతడు తెచ్చిన వాటిని చూసి రాజు పరమానందం చెందాడు. సింహాసనం లో అతన్ని మనంగా సత్కరించాలనుకున్నాడు. అందువల్ల మెంటనే సభను

ఏర్పాటు చేసి, “వీరపూర్తి ఎంత గొప్ప వేట గాడో మీకు తెలియనిది కాదు. అయితే, ఈరోజు అతడు మునుపేన్నడూ లేని రీతిలో అనేక వన్య మృగాలను వేటాడి తన అద్భుత శక్తిసామర్థ్యాలను ప్రదర్శించాడు. మీ అందరి సమీపంలో అతన్ని ఘనంగా సత్కరించాలని ఆశిస్తున్నాను!” అంటూ విలవిలలా మెరుస్తూన్న ఒక నారింజ పండ్లను అందించి ముందహాసంతో సాగనంపాడు.

అతడు వెళ్ళగానే సభలో గుసగుసలు చెలరేగాయి. రాజుగారు తన బంధుమిత్ర పరిపీఠిస్తున్నాడా ఏం? అని అందరూ అనుకోసాగారు. అయితే రాజు ఆ గ్రీనింగ్ సిలను విననట్టే ఊరకున్నాడు. రాజు ఇచ్చింది మామూలు నారింజ పండ్లు కాదనీ, దాన్నిండ్లుగా మార్చులు, మాణి

క్యాలు ఉన్నాయన్న నిజం వీరపూర్తి గాని, సింహకులు గాని గ్రహించలేక పొయ్యారు.

వీరపూర్తి, బహిమతిని గురించి అంతగా పట్టించుకోలేదు. సింహాలో రాజు తనను మనసారా అభినందించాడు. అదే గొప్ప బహిమతి. అది చాలు! అనుకుంటూ ఉత్సాహంగా ఇంటికి సేనదవసాగాడు.

మాధుర్యధ్వంలో అతనికోసాడు ముందుగా పిడి, భింసాత్రను చూపాడు. వీరపూర్తి దగ్గర ఏదీ లేకపోవడంతో, సింహాలో ఉన్న రాజుగారి చిహ్ననారంజన తీసి, “చాలా అకలితో ఉన్నట్లున్నామా ఈ పండ్లను తిను,” అంటూ భింసాత్రంలో వేసి ముందుకు వెళ్ళిపోయాడు.

నారింజ మరీ బరుమా ఉండడం గమనించి సాధు మాతృర్యపొయ్యాడు. విలవిలలా మెరుస్తూండడంతో దాన్ని రాజుగారికి ఇస్తా బామటం అందనుకున్నాడు. వెంటనే రాజుగారి సమీపానికి వెళ్ళాడు.

రాజు అతన్ని చూడగానే సాదరంగా స్వాగతం పలికి, ఉచితాసనంలో కూర్చోబెట్టాడు. రాజు సోపానంబి మాట వెలువడక ముందే, “ప్రభూ, ఈ బడ సాధు మాతృర్య కానుకను వర్తనకుడి. ప్రభువయ్య చిరకాలం అయ్యురారోగ్యాలతో వర్ధిల్లాల్సి!” అంటూ నారింజను రాజుగారి చేతుల్లో పెట్టాడు.

దానిని ఒక్కసారి చూడగానే, వీరపూర్తి అదృష్టం ఎలాంటిదో రాజుకు తెలిసిపోయింది. రాజు దాన్ని మిట్టకుని సాధువయ్యుని సంచినిండ్లుగా వెండి నాణాల్నిచ్చిపంపాడు. సాధుమా సంతోషంగా అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు.

కొన్నాళ్ళకు రాజుగారు పరివారంతో వేటకు

వెళుతున్నానని ప్రకటించగానే, వీరపూర్తి కూడా ఆయన వెంట వెళ్ళాడు. మునుపటికన్నా ఎక్కువ వు గాలన వేటాడి చంపాడు. రాజుగారే వు శ్రీ అతడికి నారింజను బహువు తిగా ఇచ్చాడు. అది చాలా ప్రత్యేకమైనదని భావించిన వీరపూర్తి దాన్ని సంచిలో వేసి కుని ఇంటి దారి పట్టాడు. అతడు ద్వారాన్ని పిలిపిస్తోండగా ఒక రాజోద్యోగి ఎదురయ్యాడు. అతడు తాంబూలం నవ్వులు తున్నాడు. దాని పిరిచి కానికి ముగ్గుడై “నాకు కాన్డీ ఆకు వక్క ఇస్తావా?” అని అడిగాడు. వీరపూర్తి. రాజోద్యోగి ఇవ్వగానే, వీరపూర్తి నారింజను అతడి చేతిలో పట్టి వెళ్ళిపోయాడు.

వ్యంగ్యంగా నవ్వుతూ నారింజను అందుకున్న రాజోద్యోగి, రాజుగారి వద్దకు తిరిగి వెళ్ళి, తాంబూలానికి బదులుగా దీనిని పిచ్చుకున్నానని చెప్పి నారింజను ఆయనకు అప్పగించాడు. “తమరు రెండు సార్లు ఆయనకు దీనిని ఇచ్చారు. రెండుసార్లు దీని విలువ తెలుసుకోలేక దక్కించుకోలేక పోయాడు. ఇకపైకూడా ఆయనకు సాయపడాలనుకోవడం వధా! ఆయన జీవితంలో పేయ్ రాలేదు,” అన్నాడు రాజోద్యోగి.

రాజు వక్షసంగా తల పింకించాడు. పురికొన్ని రోజులలో వీరపూర్తి వేటాడడంలో అపారమైన ప్రతిభను కనబరచాడు. ఇదే చిట్టచివరి సారి అనుకుంటూ రాజు వు శ్రీ అతనికి నారింజను ఇచ్చాడు. వీరపూర్తి దానిని రాజునుంచి అందుకోబోతూండగా, చేయి జారి అది కింద పడి పుక్కలుగా విరిగి పోయింది. దానిలోని పుణ్యలూ, పూణ్యాలూ బయట పడ్డాయి.

“వుంచుడి, వుహారాజా!” అంటూ అతడు

కిందికి వంగి వాటిని ఒక్కొక్కటిగా ఏరుకుంటూ, సంతోషంగా నవ్వుతూ న్న రాజు కేసీ అబ్బురపాటు తో చూడసాగాడు. “చిట్టచివరకు నిన్ను అదే ప్రిం వరించింది. ఇన్నాళ్ళు నేను నీకు సాయపడాలనుకున్నప్పటికీ, నీకు తెలియకుండానే, అంగీకరించడానికి తీరస్కరించామానేను ఇచ్చిన నారింజను ఇతరులకు ఇచ్చేశామా ఇకపై నీకు అన్నీ వుంచుకోజులే!” అన్నాడు రాజు.

రాజు వీరభద్రుడు, వీరపూర్తి జీవితానికి సిరిపిడా బంగారు నాణాలు ఇచ్చి పంపాడు. అతడు అచిర కాలంలోనే ధనికుడయ్యాడు. రాజుగారిలాగే తన కూడా వీర్యవంతుడై అపరిమితమైన వారిని ఆడుకోసాగాడు.

వ్యాపారంలో తాత్వం

ధర్మకటకం చిన్నరాజ్యం. దానికి రాజు ధర్మ రాజు. ఆయన ప్రజలను కన్న బిడ్డలా పాలిస్తాడని ఇతరుల పొరపాట రాజ్యాలలో కూడా చాలాగా ఉంది. అయితే, ఆయన తన వుంతులనూ, రాజదొంగలనూ అన్ని తుగా విశ్వసించేవాడు. అందు వల్ల అప్పుడప్పుడు కొన్ని ఇబ్బందులు వచ్చాయి. ధర్మకటకం రాజ్యంలో వివిధ హింసలకు అభివృద్ధి చెందాయి. రత్నకంబళులు, పట్టుచీరలు ఇతర రాజ్యాలుకు ఎక్కువగా అమ్మడం ఉండేది.

ఒకరోజు ధర్మరాజు తన పట్టపాటిని దాని లక్ష్యం వైపు నగరవిహారానికి బయలుదేరాడు. నగర ప్రజలు రాజదంపతులను ఘనంగా ఆదరించారు. నగర విధులలో వెళ్తుండగా రత్నాచారి అనే వర్తకుడి అంగడిలో ఉన్న పట్టుచీరలూ, రత్నకంబళులూ రాణి గారిని ఆకర్షించాయి.

రాజభవనానికి తిరిగి రాగానే రాణి, రత్నాచారి అంగడిలోని కొన్ని పట్టుచీరలు, రత్న

కంబళులు కావాలని రాజును కోరింది. రాజు గాత్ర తన వుంతులను పరిశీలించి, రాణిగారి కోరిక వెల్లడించి, “వెంటనే వాటి ధర చెల్లించి వస్తానని తెప్పించు,” అని ఆజ్ఞాపించాడు.

“అదెంత పని ప్రభూ! ఘడియలో పని చేస్తాను,” అని చెప్పిన మహామంత్రి అపనిని కోశాధికారికి అప్పగించాడు.

చిటికల్లో చేస్తానని చెప్పి, కోశాధికారి అపనిని వాణిజ్యాధికారికి అప్పగించాడు. వాణిజ్యాధికారి, పిన్నులు వస్తూనే ఉన్న అధికారికి, ఆ అధికారి భటులకు అప్పజెప్పారు.

భటులు వెళ్ళి రత్నాచారికి విషయం వివరించారు.

“వుహరాణిగారికి కావాలంటే అంగడినే తరలిస్తాను,” అంటూ రత్నాచారి సంతోషంగా ఓ పాతిక పట్టుచీరలూ, పాతిక రత్నకంబళులూ భటులకు అందించాడు. వాటితో పాటు, భటుల భార్యలకు కూడా రెండేసి పట్టుచీరలు తీసుకెళ్ళమని ఇచ్చాడు.

“పూకిచ్చార బామూది. వురి పూ పేపూళ్ళ వూదేవుటి?” అన్నార భట్టులు .

రత్నాచారి చేసుదిలేక వాణిజ్యాధికారికి, సిన్నలు మోలు చేసు అధికారికి కూడా పిట్టు చీరలు , కంబళ్ళు ఇచ్చిపంపాడు .

ఆ రాత్రి రత్నాచారికి ఓపిట్టాన నిద్రపిట్ట లేచింది . రాణిగారికి పంపిన పిట్టు చీరలు , కంబళ్ళు చాలా ఖరీదైనవి. ఎంత కాదన్నా వాటి ధరల వరహాల పేపూడే. కొన్ని రోజులు రొక్కం కోసం ఎదురు చూశాడు. ప్రయోజనం లేకపోయింది. ఆ విషయం గా భట్టులను , అధికారులను అడగడం బామూడదని, రాజుగారికి చాలా సినిమాత్రు డ్యైకోశాధికారికి తాను పంపిన పిట్టు చీరలు , రత్నకంబళ్ళు ల ధరలు పేర్కొని ఒక నమ్మకమైన సేవకుడి ద్వారా వినతి పత్రం పంపాడు .

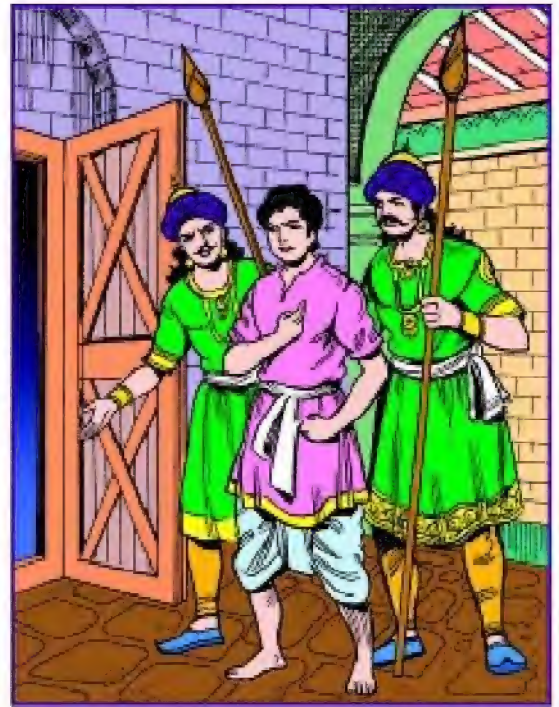
కోశాధికారి ఆ వినతిపత్రాన్ని వాణిజ్యాధికారికి ఇచ్చాడు . వాణిజ్యాధికారి పిన్నలు మోలు చేసు అధికారిని పీలించి తీవ్రంగా వుండలింపాడు .

పురుషాడు తన రొక్కం తనకు వస్తేందని ఆశతో ఎదురు పూసిన రత్నాచారికి ఆశాభంగమే కాకుండా, అవమానం కూడా కలిగింది.

వాణిజ్యాధికారి గ్రామవారాలు వచ్చి, రత్నాచారి అంగడిని శోధించారు . పిన్నలు సిరిగ్గా కట్టడం లేదని తేల్చారు . అంతేగాక, అతని వద్ద లెక్కకు వుంచిన సింపిడ ఉందని కన్నగొన్నారు . అంతే! రత్నాచారిని నిర్బంధించి కారాగారంలో వేశారు .

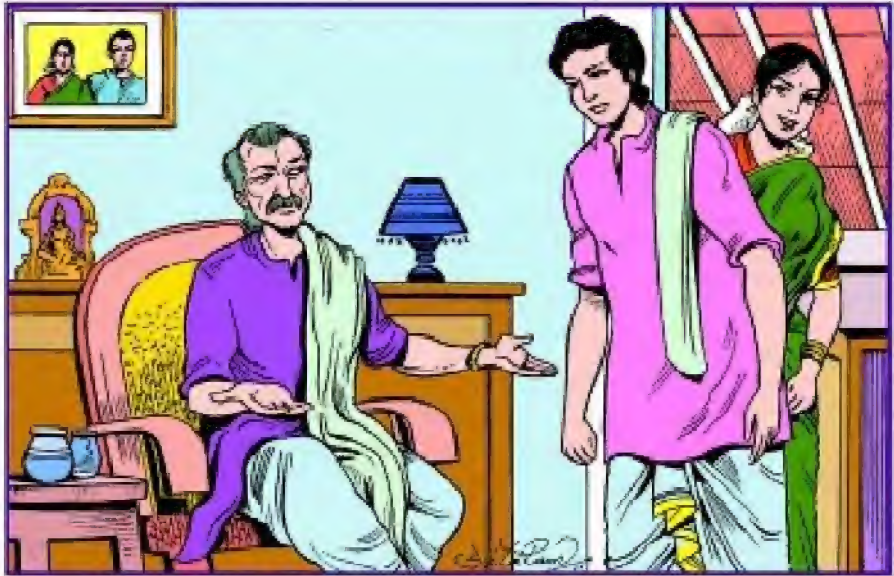
రత్నాచారి భార్యాపిల్లలు తీవ్రస్థితిగ్నాంతికి లోనై ఏం చేయడానికి దిక్కుతోచక విల

చందమామ

విలలాడసాగారు . సిరిగ్గా ఆ రోజు సాయంకాలమే , కాశీయాత్రకు వెళ్ళిన, రత్నాచారి తండ్రి వాణిజ్యాచారి ఇంటికి తిరిగి వచ్చాడు . జరిగినదానిని తెలుసుకుని తన బాల్యస్నేహితుడైన కోశాధికారి పై నూపున కలుసుకుని సింగతి చెప్పాడు. ఆయన్ను వెంటబెట్టుకుని వెళ్ళి, కోశాధికారిని పూసే తన కొడుకు తరఫిలో పూపిణలు తెలియజేశాడు . తన కొడుకు రత్నాచారి వద్ద ఉన్న సింపిడ చాలా వరకు పత్రాంతపునీ, పిన్నలు సక్రమంగా చెల్లిస్తున్నాడని తగిన ఆధారాలతో నిరూపించి, అతన్ని బయటకు తీసి కుర్రాగలిగాడు .

ఇవన్నీ జరగడానికి దాదాపు నెలరోజులు పట్టింది. ఆ సమయంలో రత్నాచారి వ్యాపారం బాగా దెబ్బతిన్నది. తనకు జరిగిన దురన్యాయం తెలుసుకుంటే రత్నాచారికి నిద్ర

పిట్టడం లేదు . “వు నకు జరిగిన అన్యాయం గు రించి నేనే స్వయంగా వెళ్ళి రాజుగారికి ఫిర్యాదు చేస్తాను ,” అన్నాడు రత్నాచారి తండ్రితో.

ఆ పూట వినగానే తండ్రిగాఢంగా నిట్టూర్చి, “నువ్వొక వ్యాపారి కొడుకువై ఉండీ, ఇన్నాళ్ళు వ్యాపారం చేస్తూ కూడా నీకు లాభం అబ్బ లేదు . లాభం లేకనే గోటితో పొయ్యే దానికి, గొడ్డలిదాకా తెచ్చుకున్నా మారాణిగారికిచ్చిన పిట్ట చీరలు , రత్నకంబళ్ళ గు రించి కోశాధికారికి వినతి పత్రం పంపికుండా ఉన్నట్టులు తే, డబ్బుపౌలు నా నీకు గౌరవం వు గిలి ఉండేది . ఇన్ని తిప్పిలు వచ్చేవి కామా” అన్నాడు .

“ల వరహాల సిరు కు! ఎలా వదులు కోవుంటామా? వు నకు ఎవరిస్తారు ?” అని అడిగాడు రత్నాచారి బాధగా.

“ల కాదు . కోటి వరహాలు సింపాదించి ఉండేవాడివి, కాస్త తెలివినీ ఉపయోగించి రాజుగారి విశ్వాసం పొంది ఉండే!” అన్నాడు తండ్రి.

“అండే, రావలసినదాన్ని అడగడమే అపరాధం అంటావా?” అని ఎదురు ప్రశ్న వేశాడు రత్నాచారి.

“అడగడం అపరాధం కాదు ; అడిగిన పద్ధతిలోనే లాభం లేదు . అందుకే, ఇంత వ్యాపారనష్టం, పిరు మూళ్లం ఎదుర్కోవలసి వచ్చింది” అన్నాడు తండ్రి.

“నువ్వేం చెబుతున్నావో నాకు అర్థంకావడం లేదు,” అన్నాడు రత్నాచారి అయోమయంగా.

“రాజుగారు వుంచువాడల్లు సుతపూత్రాన ఆయన పరివారపుంతా వుంచువారన్న కోమలం తెలివిగలవాళ్ళ లాంటి కాదు . అలా అని

వారిని పిగ చేసి కుంటే వు నలాంటి వారికి వ్యాపారం ఇం సాగవు . అందు కే, వ్యాపార రహిస్యాల తెలు న్ని కుని లోక్యంగా వ్యాపారం చేసి కోవాలంటాన . వు కున్నా టిగా పొయే వాడికి వు కు పిచ్చడవతుంది. ఇంత అను భవించాక కూడా నీకు తెలివెరాకపోవ డవే ఆశ్చర్యంగా ఉంది,” అన్నాడు తండ్రి బాధగా.

“సరే, అప్పిడు నేను ఏం చేసే ఉండా లంటామో డెంక తిర్ర గ్ర డ్ర లేకుండా న్ని టిగా చెప్ప,” అన్నాడు రత్నాచారి.

“ను మ్మామొదటే పెద్ద పొరబాటు చేశావు. రాణిగారే కోరిన దీరలు , కంబళ్ళతో పొట్టు భట్టు లకు కూడా ఇచ్చామా పేఅధికారు లకూ పింపామా అంటే, వాళ్ళను వుంచి చేసి కోవాలన కున్నామాను మ్మాచేసిన ఆపిని కూడా ఒక విధంగా లంచవు కదా? అదే నీకు బెడిసికొట్టింది. అలా కాకుండా రాణిగారు కోరిన వస్త్రాలు నువ్వే స్వయంగా తీసి కుని వెళ్ళి పిది వుంది ఎదు ట ఇచ్చి ఉంటే, నీకు రావలసిన వస్త్రాల ఖరీదు తో పొట్టు వుంచి ప్రివారం కూడా వచ్చి ఉండేది. వు న అంగడి

వుండు ‘రాణిగారు ధరిస్తున్న దున్నెలు వూ దగ్గర దొరు కుతాయి’ అని ఒక చిన్న ప్రికటన పేట్టినా వు న వ్యాపారు బాగా పేరిగేది. నీకి బాధలు , నష్టాలు , కష్టాలు వచ్చేవి కామా అమా?” అన్నాడు తండ్రి.

“అవ్వు , వీ రన్నది వు వ్మాటికీ నిజం,” అన్నది అక్కడే ఉండి వూ వు గారి వూ టలను విన్న రత్నాచారి భార్య.

తండ్రి లోకజ్ఞానికీ, వ్యాపార తెలివీకీ రత్నా చారి అబ్బుర పిడ్డాడు .

ఇది జరిగిన పదిహేను రోజుల తరవాత, రత్నాచారి తండ్రికి కోశాధికారి నుంచి పీలు మీ వచ్చింది. ఆయన వెళ్ళి కోశాధికారిని కలుసు కున్నాడు . అప్పిడు కోశాధికారి, “వీ కొడు కు రత్నాచారికి జరిగిన అన్యాయం రాజుగారి ద స్టికి తీసుకు వెళ్ళాను. ఆయన విచారణ జరిపి, దోషి లను శించి, రత్నాచారికి చెంద వలసిన మొత్తానికి రెట్టింపుగా చెల్లించమని ఆదేశించారు ,” అంటూ రెండు లక్షల వర హాలు అందజేశాడు .

ఆ మొత్తాన్ని చూసి రత్నాచారి, ఆయన భార్య, కొడు కు ఎంతగానో సంతోషించారు .

చందమామ కబుర్లు

జంతు ప్రదర్శనశాలలో జన్మదిన వేడుక!

గత నవంబర్ 15వ తేదీ ఆస్ట్రేలియా లోని బ్రిజ్ బేన జంతు ప్రదర్శనశాలలో జన్మదిన వేడుక జరిగింది. 175సిం.అవు ప్టి ర్రిచేస్లి కున్న హేరియట్ అనే తాబేలు కు ఆరోజు జన్మదినం. దానికి లేత ఎర్ర మీసంగు ప్లేబియం కు ఫివర్ కేక్ ఇవ్వబడింది. దానిని చూసి సిందర్బుకులందరూ ఎంతో సంతోషించారు. హేరియట్ డన్ను 1835వ సిం.లో

సి ప్రసిద్ధ శాస్త్రవేత్త డార్విన్ పేద్ద పేద్ద తాబేళ్ళకు ప్రసిద్ధిగాంచిన జల్లుంట గాలపొగోవ దీవిలో కన్ను గొన్నాడు. గత 17 సిం.అవు గా బ్రిజ్ బేన జూలో ఉంటున్నది. దాని రోజు బాధ్యతలు నిర్వహిస్తూన్న నైవ ఇర్విన్, అది వురో పాతిక సింవత్సరాలు జీవించే అవకాశం ఉందని చెబుతున్నాడు. ప్రపంచంలోనే అత్యధికమైన వయస్సు గల జంతువు కూడా అద్వైత్య-1 అనే తాబేలు అన్నది ఇక్కడ పెప్సోకో తగ్గ మరో విశేషం. అది కలకత్తా అరిస్టిల్ జూలో ఉంటున్నది. దాని వయస్సు 255 సిం.అవు. దీనిని గవర్నర్ జనరల్ లార్డ్ కైవ తీసి కువచ్చి కలకత్తా జంతు ప్రదర్శనశాలకు ఇచ్చాడని చెబుతారు.

భారతీయ మహిళా అంతరిక్షగామి!

ముమ్మై అల్లుడు సిం.ల వయస్సు గల ఎఱు. వనజా శివస్సు బ్రహ్మిణ్యం వులేసియాలో స్థిరపడిన భారతీయ సంతతికి చెందిన మహిళా ఇంజనీర్. వచ్చే సింవత్సరం ఇంటర్నేషనల్ స్పేస్ స్టేషన్ కు వెళ్ళిరావడానికి ఎంపికయిన నల్ల గుర్ర అభ్యర్థులలో వనజ ఒకరై. వురిప్పు గ్లర్ల మిత్తపి అభ్యర్థులతో పాటు ఆమె ప్రస్తుతం రష్యన్ స్పేస్ ఏజెన్సీలో జరిగే వైద్య సంకేతిక పరీక్షల కోసం మోస్కోకు వెళుతున్నది.

చందమామ క్విజ్ - 9

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్ని సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

ఈ క్విజ్‌లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ 2005 జనవరి-
డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ
సంచికలలోని కథలు, శీర్షికల నుంచే ఉంటాయి.
చదివివని జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమా-
ధానాలు వెంటనే స్ఫురిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరిగిస్తే ఇట్టే
తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

*సరైన సమాధానాలు రాసినవారు ఒకరికన్నా ఎక్కువ
మంది ఉన్నట్లయితే బహుమతి మొత్తం వ్రా ద్వారా
తీసిన ఐదుగురికి సమానంగా పంచబడుతుంది.

మీరు చేయవలసినదేమంటే : 1. సిపూ ధానాలు రాయ్ ండి. 2. వీరబ్రహ్మ, వయస్సు (16
ఏళ్ళలోమీద ఉండాలి), పీనకోడెతో సిహా ప్రి ర్తి చిర్ర నాపూ రాయ్ ండి. 3. ఒక కుటుంబంలో ఒకర
వూ త్రవ్వు పొల్గినాల్సి. 4. చందాదార అయితే, ఆ నంబర్ రాయ్ ండి. 5. కవర వీ డుందమామ
క్విజ్-9 అని రాసే, చందమామ పు స్తి ర్తి చిర్ర నాపూ రాస్తే కు పింపింది. 6. అక్టోబర్ నెలారూరులోగా
వీ ఎంట్రీ మాకు అందాలి. 7. డిసెంబర్ నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. విష్ణు మాఅంటే నిర్వచనం ఏమి టో తెలు సా?
2. ప్రాచీన గ్రీకు వు హీళలు ప్రి జించిన వివాహాల అధిదేవత బరేమి టో తెలు సా?
3. బొప్పాయి పిండు లో బెషిధ గు ణాలు నిండిన తెల్లటి పిదాధరాబరేమి టి?
4. “మనిషిని మిట్టేనండు కు సార్థకతకోసం ఆరాట పిడు త్త న్న నన్ను, ఈ రాత్రివేళలో నగరం
దాటించిన, నీ ఉపికారాన్ని వు ర్త వలేనన,” అని
సీద్ధార్థుడు క తజ్జతలు తెలియ జేసిన సారథిబరే
మి టి?
5. దోణ భారతదేశంలోని ఒక ష్టడియం న్న ‘పోగాకు
వాడకూడని ప్రాంతంగా’ ప్రకటించార. అది ఎక్కడ
ఉన్నది?
6. “దేవత్రు నివించుం సిం భంలో తల్లిడిల్లాలని ఆశించ
లేదు. తన బిడ్డలు శాంతి నోభ్యాలతో, సింపిదలతో,
వుంచి పొలనతో వర్ణిల్లాలనే కోర్త కున్నాడు,” అని
శిలాశాసనాలలో చెక్కించిన పర్షియన్ పొలకుడు
ఎవరు ?

7. ఈ చిత్రం ఏ కథలో
చోట్ల చేస్తా కున్నది?

సాహితీ కదంబం

రంగయ్య సంపద!

అవంతి నగర సింహి పింట్లోని అరణ్య ప్రాంతం లోగల ఒక గ్రామంలో రంగయ్య, పూ ధవయ్య అనే ఇద్దరు మిత్రులు ఇరుగు పొరుగు ఇళ్ళల్లో నివసిస్తూండేవాళ్ళు. ఇద్దరూ అడవికి వెళ్ళి, పూ లికలను సేకరించి, నగరానికి తీసుకు పోయి వైద్యులకు అమ్మి, వాళ్ళిచ్చే సొమ్ముతో తమ కుటుంబాలను నెట్టుకు రాసాగారు.

ఇద్దరూ కష్టపడి శ్రమించే స్వభావం కల వారు. మాధవయ్యకు మితిమీరిన దైవభక్తి. ఎప్పటికైనా దేవత కృత తమ కష్టాలు తొలగి పోయి, చీకూ చింతా లేని జీవితం గడపగల వుని కలులు కంటూ ఉండేవాడు. రంగయ్యకు దైవభక్తి లేకపోలేదు గాని, అంతకు మించిన పిరోపికారబుద్ధి కలవాడు.

అడవికి, గ్రామానికి పు ధ్య చిన్న వాగు పారు తోంది. దాని గట్టు నేవేచెట్టు కింద అమ్మవారి గుడి ఉంది. మిత్రులు ఇద్దరూ అడవిలోకి

వెళ్ళే ముందు అమ్మవారికి మొక్కుకుని వెళ్ళే వారు. తిరిగి వచ్చేప్పుడు, అడవిలో దొరికిన ఒకటి రెండు పిళ్ళను, అమ్మవారి విగ్రహం ముందుంచి వెళ్ళేవారు. అలా రోజులు గడిచేవి.

ఒకనాడు వాళ్ళు అడవినుంచి తిరిగి వస్తుం డగా, గుడి ముందు కంటిపూ మిగిరిగా లేని ఒక ముసిలివాడు కనిపించాడు. మిత్రుల ముందు నిరసించి కారణంగా లేచి నిలబడలేక పొయ్యాడు. రంగయ్య ముసిలివాణ్ణి చూడగానే, వాడు ముందు నీళ్ళు తెచ్చి తాగడానికి ఇచ్చి, దప్పిక తీర్చాడు. ఆ తరువాత చేతిలోని పిళ్ళనిచ్చి, నగరానికి బయలుదేరాడు.

అప్పుడే, మాధవయ్య, ముసిలివాణ్ణి ఏమాత్రం పట్టించుకోలేదు. అమ్మవారి భక్తితో మొక్కుకుని, సేకరించిన పూ లికలతో నగరం కేసి బయలుదేరాడు.

మరునాడు కూడా ముసిలివాడు అక్కడే

ఉన్నాడు. రంగయ్య, తెచ్చుకున్న కొట్టెల్లో రెండు అతనికిచ్చి తినమన్నాడు. తిరిగి వచ్చేప్పుడు అడవి నుంచి తెచ్చిన పిళ్ళను కొన్ని ముసిలి వాడికిచ్చి బయలుదేరాడు. ఇలాగే పూర్తి రోజులు గడిచాయి.

పూడోరోజు సాయం కాలం, రంగయ్య ఇంటి

వెనక కొట్టంలో ఆమశు
కట్టేసిన గుంజ పేక్కి రావ
డంతో, దాన్ని వుళ్ళి నాట
దానికి అతడు పిక్కనే
గోతని తవ్వసాగాడు .
అప్పిడు గు సపానికి ఏదో
గట్టిగా తగిలింది. తీసి
చూస్తూ చిన్న రాగి పాత్ర.
దాన్నిండా బంగార
నాణాలు కనిపించాయి .
వాటిని చూడగానే, తన

దరిద్రం తీరిపాలు దందని రంగయ్య ఎంతగానో
సింతోషించాడు .

పురు నాడు తెల్లవారగానే, ఈ సంతోష విషి
యాన్ని ముసలివాడికి చెబుదామని, మరిన్ని
రొట్టెలు తీసి కుని రంగయ్య గుడి దగ్గరికి
వెళ్ళాడు. అప్పుడే, అక్కడ వుండివాడు కని
పించలేదు . రంగయ్య అమ్మవారికి మొక్కు
కుని ఇంటికి తిరిగివచ్చాడు . దొరికిన ధనంతో
కొద్దిగా పోలం కొనుక్కుని వ్యవసాయం ప్రారం
భించాడు . తీరిక దొరికినపుడల్లా ఆడవికి వెళ్ళి,
పురు పిటిలాగే పూ లికల్లాకరింపు కు వచ్చి
అప్పుకుంటూ, హాలు గా భార్యాపీల్లలతో కాలం
గడపిసాగాడు .

ఇదంతా చూసి పూ ధవయ్యకు చాలా
ఆశ్చర్యం కలిగింది. అతడు ఒకనాడు అడవి
నుంచి తిరిగి వచ్చి, పుట్టపు ధ్యోవ్వాం కావ
డంతో, వాగులో కాళ్ళుచేతులు కడుక్కుని,
అమ్మవారి గుడి పుండు కూర్చుని, “తల్లీ,
నేను నిన్ను ఎంత భక్తితో కొలుస్తానా ?
అయినా, నా పేద నీకు దంపు కలగడం లేదు !
నా బ్రతుకు ఇంతేనా?” అనుకుంటూ చెట్టు

బోదెకు ఆవు కుని అలాగే నిద్రపోయాడు .
అప్పడతనికి ఒక కలవచ్చింది. “నా పేద భక్తి
చూపితున్నామా సంతోషం. అయితే, సాటి
పురుషుల పేద కనికరం అన్నది నీలో కరు
వల్లుంది కదా? కంటిచూపితే కదలలేని
ముసలివాడికి సాయం చేయకుండా నన్ను
మొక్కి ప్రయోజనం ఏమిటి? నీలాంటి వాడికి
సింపిదలు కలిగితే, పొరుగు వారికి ఒరిగేదే
మిటి? నీవు శ్రుతు రంగయ్య వంటి వాడికి
సింపిదలు కలిగితే, పుట్టా ఉన్న పిదిపుందికి
సాయపడగలదు . సంపదల వల్ల ప్రయోజ
నమే అది కదా. సాటి పురుషుని సాయపడాలనే
దయగా గుణమే అతడికి సీరిసింపిదలను తెచ్చి
పెట్టింది?” అన్న పాటలు వినిపించాయి .

పూ ధవయ్య ఉలిక్కిపడి లేచాడు . “తల్లీ,
నా కళ్ళు తెరిపించామా ఇకపూనాలాగే అంద
రినీ భావించి, చేయ తగిన సాయం చేయ
గలను,” అంటూ అమ్మవారికి మొక్కుకుని
ఇంటిదారి పట్టాడు .

- కె. రాజీవ్ రెడ్డి

కోయిలకుంట్ల - 518 134(ఆంధ్ర)

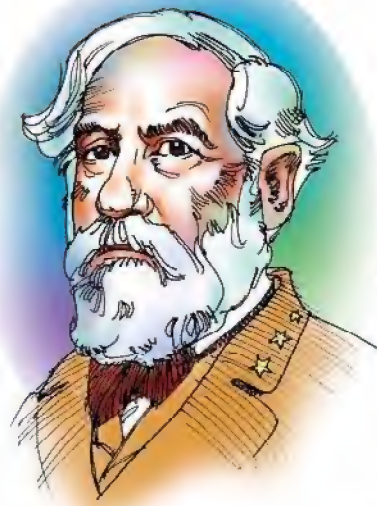
మహానీయుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు (10)

ధీరోదాత్త అభిప్రాయం!

ప్రెసిడెంట్ జఫర్ సన్ డేవిస్

జనరల్ రోబర్ట్ లీ

ఈశాత్త అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలు గా పీలు వబదు తూ న్న దేశం 1861-1865 వు ధ్య కాలంలో రెండు శిబిరాలు గా విభజింపి బడి ఉండేది. బానిసిత్వం అనే సింప్రదాంతా న్ని కొనసాగించడవూ , నిర్మాతించడవూ అన్న సెవుస్య వీ ద ఒకదానిపేజుకటి పౌరాదు తూ ఉండేవి. బానిసిత్వాన్ని నిర్మాతించాలనే ఉత్త రాది రాష్ట్రాలు 'యూ నియన్' అనీ, దోణాది రాష్ట్రాలు 'కాన్ఫెడరేషన్' అనీ పీలు వబడేవి. దో ణాది కాన్ఫెడరేషన్ విచ్ఛిన్నవు య్యేంతవరకు రెండు శిబిరాల వు ధ్య అంతర్వ్యధ్ధం కొనసాగింది.

అల్లు తె, ముఖ్యమైన ఆ చారిత్రక సంఘ టనకూ, వు నం ఈ శిద్ధికలో ప్రస్తావిస్తూన్న క్లుప్తి

మైన సింభాషణకూ అంతగా సింబంధం లేదు . ఆ సంభాషణ 'కాన్ఫెడరేషన్' ప్రెసిడెంట్ జఫర్ సన్ డేవిషకూ అతని సర్వసేన్యాధ్యక్షుడు జనరల్ రాబర్ట్ లీకి వు ధ్య చోటు చేస్సి కున్నది.

ఒకనాడు ప్రెసిడెంట్, సైన్యాధ్యక్షుణ్ణి పిలిచి, చాలా ముఖ్యమైన విభాగంలో ఉన్నత పదవి ఖాళీ అల్లు ందని తెలియ జేశాడు . ఆ ఉద్యోగా నికి తగిన వ్యక్తిగా అయ్య న ఒకరినిస్తా చిందాడు . ఆ వ్యక్తికు 'వుస్టిర్ ఎక్స్' అన్న కుందాం. "ఆ విభాగానికి నాయకత్వం వహించవలసిన వ్యక్తి చాలా నిజాలు తీ పిరు డూ , య జువర్తన్న డూ , ధైర్యశాలీ అల్లు ఉండాలని నీకు తెలు పు కదా? వుస్టిర్ ఎక్స్ ఆ విదవికి తగినవాడని ను మ్మ

భావిస్తావా? నీ అభిప్రాయాన్ని బట్టి నా నిర్ణయం ఉంటుంది. నీకు ఆమోదయోగ్యమైన నట్టలు తేసే, అతనికి ఆ పదవి నియోమక ఉత్తర ముఖంపించు,” అన్నాడు.

జనరల్ లీ కేసీ చూస్తూ, ప్రెసిడెంట్ కార్యదర్శి భాషయ్య క్షుణ్ణంగా నవ్వాడు. విస్టర్ ఎక్స్ కు ఆ పదవి ఎంతో గౌరవప్రదమైనప్పటికీ, జనరల్ లీ ఆ నిర్ణయానికి అంగీకరించడని కార్యదర్శి ద ధంగా నమ్మాడు.

“నిజం చెప్పాలంటే, ఆ పదవికి అంతకన్నా వింధిన వ్యక్తి మీకు దొరకడు. విస్టర్ ఎక్స్ అంధుకు సరైన వ్యక్తి. క్లిష్టతరమైన ఇలాంటి పరిస్థితిలో అలాంటి కార్యనిర్వాహకుడు నీకు చాలా అవసరం. అతడు నీ నమ్మకాన్ని వమ్ము చేయడు,” అన్నాడు జనరల్ లీ.

“అయ్యో, భగవంతుడా!” అని ఆశ్చర్యపాల్పాడు ప్రెసిడెంట్ కార్యదర్శి.

“ఏమిటి సింగి?” అని అడిగాడు జనరల్ లీ. ప్రెసిడెంట్ డేవిడ్ తన కార్యదర్శి కేసీ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

“చెబుతాను, జనరల్. విస్టర్ ఎక్స్ ఎప్పుడు గాని మీ గురించి ఒక్క మంచి మాట చెప్పిన పాపాన పాలేడు. అవకాశం దొరికినప్పుడల్లా తమ తమ హాగర్విష్టి, అహింభావి అనీ, అంతేమీకు అనిమితుడని కూడా మీ మీద నిష్పలు చెరిగేవాడు! అలాంటి వ్యక్తిని తమ తమ ప్రతిష్ఠాత్మకమైన ఆ పదవికి ఆమోదించడం ఆశ్చర్యం కాదా?” అన్నాడు కార్యదర్శి.

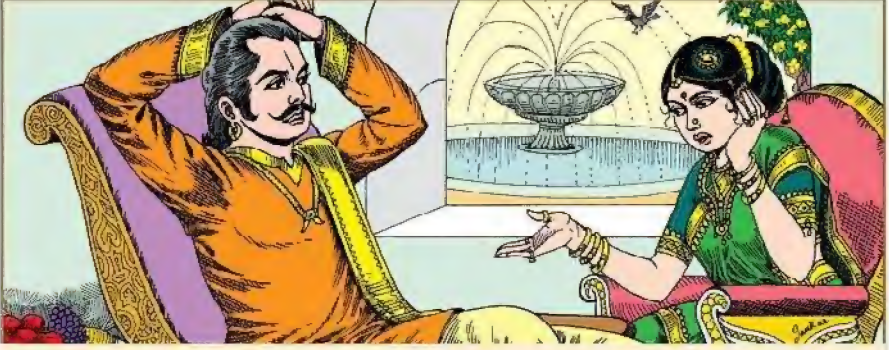
“అవన్నీ నాకు తెలుసు. అయినా, ప్రేసిడెంట్ అడిగింది విస్టర్ ఎక్స్ గురించి నా అభిప్రాయమే తప్పి, నా గురించి విస్టర్ ఎక్స్ అభిప్రాయం కాదు కదా!” అని నింపాదిగా వివరించాడు నిజాయితీపరుడూ, మహా ధైర్యశాలీ అయిన జనరల్ లీ.

చందమామ క్విజ్ - 7 (ఆగస్ట్ '06) విజేతలకు అభినందనలు

1. బి. యస్. యస్. హరిక, మచిలీపట్నం - 521 002 (ఆం.ప్ర)
2. బి. మోహన్ రావు, తులసాడు, ప్రకాశం జిల్లా - 523 332 (ఆం.ప్ర)
3. సురూ లింగరాజు, ముక్కాప, విజయనగరం జిల్లా - 535 547 (ఆం.ప్ర)
4. శ్రేయ, విజయనగర్ కాలనీ, హైదరాబాదు - 500 057 (ఆం.ప్ర)
5. మెట్టా శ్రీనివాసరెడ్డి, మాల్యవంతునిపాడు పోస్ట్ - 523 332 (ఆం.ప్ర)

చందమామ క్విజ్-7 సమాధానాలు

1. కార్టెక్సల్ అవుట్ పూర్.	6. జిజియా బాయి, గురు ముఖ్యుర్
2. ధర్మాచరణ.	రావు దాని.
3. కాలేయం.	7. తమిళ రచయిత జయ కాంతన.
4. డా. సిర్వేపిల్లి రాధాకృష్ణ.	8. విదేశ ప్రియగాధలు (బాబిలోన)-
5. అనంతవరం జిల్లా గుడిబయలు	మితిమించి తిన్న దేవుడు!
గ్రామం.	

పెరటిమొక్క

వల్లభశ్రేష్ఠి రాయ్ పిఠంలాటారు న్న నగల వర్తకుడు. నగరంలోని ధనిక కుటుంబాల వారందరికీ శ్రేష్ఠి నమ్మకమైన వ్యక్తి కావడంతో అతనికి ఎప్పుడూ చేతినిండా పనీ, ఇనప్పెట్టే నిండా కాస్తి లూ ఉంటూ ఉండేవి. అతనికి రావు దేవత్రు, వాస్తి దేవత్రు కవల పిల్లలు. లేక లేకపిట్టైన వారవడంతో అతిగారాబం చేసింది తల్లి. దాంతో ఇద్దరికీ చదువు ముఖిట్ల శ్రద్ధ లేక పోయింది. తండ్రి వ్యాపారు పిట్ల కూడా ఆసక్తి లేకుండా ఖుషీతులతో సెరదాగా కాలాపం చేయడం వాళ్ళ నిత్యక త్యంగా వూరింది.

వల్లభశ్రేష్ఠికి పిల్లల ప్రవర్తన బాధ కలిగించ సాగింది. “వీళ్ళిద్దరూ ఇలా బాధ్యతా రహితంగా తయారై కావడానికి నీ అతిగారాబవు కారణం. మనం వెళ్ళిపోయాక, వీళ్ళెలా బతుకుతార?” అని అన్నాడు ఆమెదనగా శ్రేష్ఠి భార్యతో.

“నాలుగై తరాలు కూర్చుని తిన్నా తరగని ఆస్తీవు నది. అల్లారు పుద్దుగా పేరిగిన పిల్లలు.

కట్టపిడి పిని చేసే సింపాదించవలసిన అవ సెరు ఏవుంది?” అని ఎదురై ప్రశ్నవేసింది ఆయన భార్య.

ఇక ఆమెతో మాట్లాడి లాభం లేదనుకున్న శ్రేష్ఠి అంతటితో ఆ విషయాన్ని వదిలిపెట్టాడు.

రెండు రోజుల తరవాత శ్రేష్ఠి కొడుకులను చేరపిలిచి, “విజయ నగరంలో ఉన్న నా వుత్తరు వరదయ్యకు అత్యవసరంగా ఈ లేఖను ఇచ్చిరావాలి. ఆ పని చాలా గొప్పంగా జరగాలి. అందుకే మీ ఇద్దరినీ పంపాలను కుంటున్నాను. ఈ లేఖను తీసుకు వెళ్ళి ఆయన చేతికివ్వండి. విజయ నగరం అప్పుడే మైన చారిత్రక నగరం. అక్కడి ఎంతలన్నీ వూసే నెమ్మదిగా తిరిగిరండి,” అన్నాడు.

అన్నదప్పులు అందుకు సంతోషంగా అంగీకరించి, అప్పటికప్పుడే బయలుదేరి విజయ నగరం వెళ్ళారు.

లేఖ అందుకుని చదివిన వరదయ్య, వక్షనంగా తలపింకించాడు. ఆ తరవాత

మి త్రుడి కొద్దు కులిద్దరికీ అతిథ్యమిచ్చి, నగరులోని వింతలూ, విశేషాలూ చూడడానికి ఏర్పాటు చేశాడు. వరదయ్య భార్య వారిని గ్రూపుతో ఆదరించింది. వరదయ్యకు కవల ఆడపిల్లలు శ్రేష్టి, శ్వేత చూడ చక్కనివారు. వుంచి గుణవంతి లు. వాని దేవ, రావు దేవాలకు వారి మైద ఇష్టం కలిగింది.

వారం రోజుల తరవాత, వల్లభశ్రేష్టి నుంచి సువకుడు ఒక ఉత్తరం తీసి కువచ్చాడు.

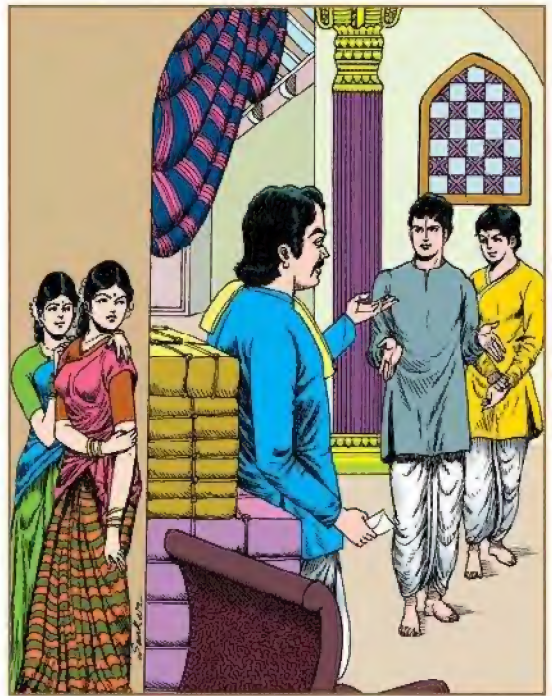
“నాయనలారా, అన్న కొని ద్రివూదం వచ్చి పిడింది. నాలుగు రోజుల క్రితం వున్న దుకాణంలో పేద్ద దొంగతనం జరిగింది. రాత్రికి రాత్రే వున్న ఆస్తి అంతా దొంగల పొల్లుంది. ఊళ్ళో వాళ్ళ కుదుర్చు వేట్టిన బంగారం కూడా పోవడంతో, ఇవ్వవు ని నిర్బంధిస్తానన్నారని. నన్ను రాజుగారి వద్దకు తీసుకువెళ్ళడానికి సిన్నాహాలు చేస్తానన్నారని. ఈ అవూ ను భరించ లేనినేను, మీ అమ్మ ఊరొదిలి వెళుతున్నాం. రోజులు కలిసోస్తా తిరిగి కలుద్దాం.”

ఉత్తరం చదివిన కొడుకులిద్దరికీ గుండె జారినంత పినల్లుంది. భవిష్యత్తు పట్ల భయం పట్టుకున్నది.

సింగతివిన్న వరదయ్యలో అనూహ్యమైన మార్పు వచ్చింది. “ఊరికే కూర్చుని తినే వాళ్ళని పోషించడానికి నేను మీ నాన్నలాంటి కోటిశ్వరుణ్ణి కాను. ఇక మీ దారి మీరు చూసికోండి,” అన్నాడు అన్నదమ్ములతో.

ఆ మూటలు విని వాళ్ళు అవూ నంతో కుంచించు కుప్పొక్కారు. అల్లునా, ఏపినీ చేతగాని తప్పుకు పుక్కి గడవడం ఎలా? అందు వల్ల అభిమానం చంపితుని వరద

చందమామ

య్యనే తమకు ఏదైనా పని ఇప్పించమన్నారు అన్నదమ్ములు. సరేనని వరదయ్య, రావు దేవ్ ముడి బట్టలకొట్టులో లెక్కలు రాసి పినీ, వాని దేవ్ ముడి తనతోటలో పిండిన కూరగాయలను సంతలో అమ్ముకుని వచ్చే పినీ అప్పించాడు. మొదట్లో అసలు ఒక్క వంగని అన్నదమ్ములు పనిచెయ్యలేక చాలా అవస్థ పడ్డారు.

“చూశావా, తమ్ముడా, ఈ వరదయ్య ఎంత కరోటకుడో! నిన్న లెక్కల్లో ఏదిరూ పొయలు తక్కువల్లుందని నాకు తిండి కూడా పేట్టలేదు,” బాధగా అన్నాడు రావు దేవ్ ముడి వాని దేవ్ ముడితో.

“అమశన్నయ్యా! గంపిల కొద్దీ కూరగాయల్ని మోసుకు పొమ్మంటాడే తప్ప, ఒక్క బండి కూడా కట్టించడు. రోజూ నాలుగు కోస్తులదూరం బరువులు మోస్తూ వెళ్ళి

వచ్చిన్నా జాలి లేదు ,” అని తన గోత్ర చెప్పు కున్నాడు వాని దేమవు .

“పానీలే. నాన్నగారన్నట్టు కట్టిపెట్టవాడి కెప్పుడూ ఫిలితం దక్కకుండా పావు . పు నకూ వుంచి రోజులు వస్తాయి ,” అని తప్పుబట్టి ఊరడించాడు రావు దేమవు . రోజులు గడుస్తూన్న కొద్దీ, అన్నదమ్ములిద్దరికీ పిని వీ ద శ్రద్ధ కలగసాగింది. వ్యాపారంలోని మెలుకువలు అర్థంకాసాగాయి . వరదయ్య కూతుళ్ళ శ్రేష్టి రావు దేమట్టి, శ్వేత వాని దేమట్టి అభిమానంగా పూని కోసాగారు . వరదయ్య నెలజీతం కింద కొంత సొమ్ము ఇవ్వడంతో దానిని జాగ్రత్తగా చావు కున్నారా అన్నదమ్ములు .

ఆరు నెలల తరువాత వల్లభశ్రేష్టి, భార్యతో కలిసి విజయ నగరం వచ్చాడు . తల్లిదండ్రు ల్ని పూసిన అన్నదమ్ములిద్దరూ కన్నీటి పిర్యం తవు య్యారు . ప్రియో జకుచ్చొకొడు కులన పూసి తండ్రి కూడా సంతోషించాడు .

“వు త్రవూ ! పాలు న సొమ్ముదొరికింది. కష్టాధికం ఎక్కడికీ పాదని అర్థవు ల్లింది. ఇక పూ ఊరెళతాం. నీకు వేనమల కృతజ్ఞతలు,” అన్నాడు శ్రేష్టి వరదయ్యతో నర్మగర్భంగా.

“వు కొడు కులతోపాటు కొదళ్ళన కూడా తీసి కువెళ్ళి, వు త్రవూ ! నా కూతుళ్ళకు ప్రయోజకులైన భర్తలు దొరికారు ,” అన్నాడు వరదయ్య నమ్మతూ .

శ్రేష్టి అందు కు సంతోషంగా అంగీకరిం చాడు . పేళ్ళ జరిగిన వు ర్త నాడు , “నా బట్టల వ్యాపారం కన్నా, నీ బంగారం వ్యాపారం విలువైనది కదా? నా కన్నా నువ్వే వుంచి వ్యాపారవేత్తవి. నువ్వే నీ కొడు కులన దారిలో పేట్టవచ్చుకదా? దొంగతనం జరిగిందన్న నెమం వీ ద, నా దగ్గరపనివాళ్ళను చూపెందుకు?” అని అడిగాడు వరదయ్య వియ్యంకుణ్ణి రహస్యంగా.

“పెరటిమొక్క వైద్యానికి పనికొందంటారు కదా! నా దగ్గర న్నంతవరకు నా బిడ్డలకు కష్టంచే తత్వంరాదని అర్థవు ల్లింది. అవ సిరం ఉంటే తప్పి వాళ్ళ పిపిని లొంగరని తెలిసింది. అందుకే ఈ య్రి క్తిని అవు లు చూన ,” అన్నాడు వల్లభశ్రేష్టి.

తండ్రికి తగ్గతనవు ల్లి గా, అనతికాలం లోనే రావు దేవ, వాని దేమతిద్దరూ రాయ పిఠంలో వుంచబుర తెచ్చుకున్నారు .

ఒప్పించేవాడు

ఒకరోజు కొందరు గ్రామస్థులు రచ్చబండ వద్ద కూర్చుని కబుర్లుచెప్పుకుంటున్నారు. ఉన్నట్టుండి బాలన్న అనే యువకుడికి తుమ్ములు మొదలైతే, “ఈ మధ్య నాకు జలుబుచేస్తే గుంటగలవరాకు పూత్రలు వేసుకుంటే వెంటనే మటుమాయమయింది. మా ఇంటికెళ్ళి మాత్రలడిగి తీసుకో,” అన్నాడు కావే శం. బాలన్న సిరేనని తుమ్ముకుంటూ అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

“బాలన్న ఓపిట్టాన ఎవరి పూటా వినడం. వాణ్ణి భలే ఒప్పించావే!” అంటూ ఓ పేదలనిషీ కావే శాస్త్రి పుచ్చుకున్నాడు.

దాంతో కావే శం రెచ్చిపోయి, “నాకీ బాలన్న ఓ లెక్కా? తాను పట్టినకుందేటికి పూడే కాళ్ళనే వాణ్ణి కూడా నేను నా పూటలతో ఒప్పించగలను,” అంటూ దంబాలు విలికాడు.

అప్పుడు ఎక్కడ ఉన్న రావే శం కలగజేసుకుని, “ఎవరినింగతో ఎందుకు? కంటికి కుప్పిచ్చాచాలు - నిజమని ఒప్పించునే నాలంటి వాణ్ణి కూడా నేనిష్టిపడితేనే ఒప్పించగలమా ఉదాహరణకు నావెనక ఉన్న రావిచెట్టును వేపచెట్టుని ఇప్పటికిప్పుడు నా చేత ఒప్పించు చూద్దాం,” అన్నాడు రామేశం.

రావే శం వెనకనున్నది నిజంగానే వేపచెట్టు కావడం వల్ల, “నీ వెనక నున్నది వేపచెట్టుయితే, రావిచెట్టుంటావేమిటి?” అంటూ చిరాకు పడి అటు వెళ్ళి, దాని ఆకులుకోసి తెచ్చి చూపాడు కావే శం. “ఇవి వేపాకులే. కానీ ఆ ఆకులు నా వెనక చెట్టువేనని ఎలా నమ్మడం?” అన్నాడు రావే శం. అప్పుడు కావే శం అక్కడున్న ఊరి పేదలను సొంతం చెప్పుమన్నాడు. రామేశం ఒప్పుకోక, “ఒప్పించాల్సింది నువ్వయితే, వాళ్ళ చేత చెప్పిస్తావేమిటి? ఐనా, చూసి తెలుసుకునేందుకు నా కళ్ళు నాకుండగా, ఇతరుల పూటలు విన్నాల్సిన అవసరం నాకేమిటి?” అన్నాడు.

“ఐతే వెనక్కి తిరిగి చూడు. నీ కళ్ళ బామాటే అది వేపచెట్టుని నీకే తెలుస్తుంది,” అన్నాడు కావే శం ఉక్రోషంగా.

“ఇప్పుడు నాకు వెనక్కి తిరగాలనిలేదు. కావాలంటే ఆ చెట్టును తెచ్చి నా ముందుంచు. లేదా నన్ను ఒప్పించలేక పోయానని ఒప్పుకో,” అన్నాడు రావే శం. అంతా నవ్వాడు.

రావే శం చేతిలో కావే శం భంగపెట్టాడు.

—‘బాబి’

రాజుగారి పీడకల

దుర్భిదేశమిలాజువు శ్రుతిబుద్ధులు గాఢంగా నిద్రిస్తోండగా కలలో వికటాట్టహాసం వినిపించింది. “ఓరాజా, నీకు రోజూ స్నానం చేయాలి. పూజలు అలవాటు ఉంది కదా? ఈ రోజు శ్రీ క్రవారం. ఎల్లాండి ఆదివారం స్నానం చేయాలి. నీవు ఎప్పుడూ నీకు పురణగండం ఉంది. ఆ గర్భ మూడిందంటే నీకిక వామాలేదన్న వూదే!” అంటూ కలలో ఒక కంఠ స్వరం రాజును హెచ్చరించింది. రాజు ఉలిక్కి పడిలేవాడు. ఒక్కంతా చెమటలు పట్టగా, రాణిని వేలొలిపి తనకు వచ్చిన కలను గురించి చెప్పాడు. “కలలు కలలే. అవి నిజవు మతాయ నీ భయ పడకండి. హాయిగా నిద్రించండి,” అంటూ రాణి వూలినదేవి అనునల్లుంచింది.

అయితే, పుత్రభయం పట్టుకున్న రాజు, “ఐకాలం కూడా స్థితి తంగా ఉండలేక పోయాడు. అప్పటికప్పుడే నానిని పిలిపించాడు. పుత్రుని వెదకవద్దన్నట్టి పిలిపించి,

తనకు వచ్చిన వెదకలను వివరించాడు. ప్రియాదం నుంచి బయట పడడానికి ఉపాయాలు ఆలోచించవు ని ఆజ్ఞాపించాడు.

పుత్రునికి ఏమీ పాలు పాలేదు. రాజు కలలో వినిపించిన వూటలను నిజవు ని నమ్మితే చేయకలిగిందేమి ఉంది అనుకున్నాడు. అయితే, రాజాజ్ఞ గనక, ఏదో ఒకటి చేయక తప్పదు. రాజు మోహపుట్టి, రాజు వైద్యుణ్ణి రప్పించాడు. రాజు బాతక చక్రాన్ని పిరిశిలించిన మోహపుట్టిన గ్రహాలస్థితిగతులను లెక్కించి, రాజుకు పుంపుకు వచ్చే పూజలు లేదన్నాడు. రాజు నాడిని పిరిశించిన వైద్యుడు ఆయన సంపూర్ణ ఆరోగ్యంతో ఉన్నాడని చెప్పాడు. ఈలోగా సేనాని వచ్చి, “పురూరాజా, అంతఃపురమంతటా వెతికాం. ఒక్కరూ కనిపించలేదు. నగర వీధుల్లో అనుమానంగా కనిపించిన కొందరిని బంధించి విచారించాం. వాళ్ళవరూ ప్రియాదకారులు కారని తేలింది,” అన్నాడు.

అల్లునా, రాజుకు వు నస్తి కుదు టపిడ లేదు . ఆదివారం స్నా ర్యోదయం దాటేవరకు తనకు ఎలాంటి అపిదా రాకుండా వూ డు ని వుంత్రిని పిడేపిడే హేచ్చరిస్తానే ఉన్నాడు . రాజు భయం పొగొట్టడానికి, వుంత్రిబరు వూ సీన భూ తవెప్పు క్షణ్ణి పీలిపించాడు . భూ త వైదుడుదు వు గ్గులు వేసీ, వాటి వు ద్య పీండి బొప్పులు ఉంచి ఎంత ఎంత శబ్దాలు విజ్జేస్తా ఏవేవే జలు చేశాడు . ఆ తరవాత, “వు హా రాజా! ఇక ఏ దు ప్లిశక్తి తవు రిని కొనగోట కూడా తాకుజాలదు . నిర్భయంగా ఉండుడి,” అన్నాడు .

అల్లునా రాజు కొండచిలు వనోట చిక్కిన జింకపిల్లలా వు రణభయం వుంచి బయట పిడలేక పొయాడు .

తెల్లవారి శనివారం వచ్చింది. రాజు అన్న పోనీయాలు వు ట్టుకోలేదు . రేమిశూర్యో దయం కాగానే తన ఆయ్ మతేరిపాత్రుండన్న ఆలోచన వు నస్తి లో స్తి ధులు తిరు గు తూండగా వుంత్రిని వుళ్ళి పీలిపించాడు . “రేమిశూర్యుడు ఉదయించకుండా అడ్డు కున్న వారికి అర్ధరాజ్యం ఇస్తానని రాజ్య వుంతటా చాటింపిస్తేల్లంపు,” అని ఆజ్ఞా పించాడు .

ఆ వూట ఎన్ను వుంత్రి దిగ్భాంతి చెందాడు . “స్నా ర్యోదయాన్ని ఆపిడం ఎవరి తరు? ప్రాణభయంతో రాజుకు వు తి చెడింది,” అను కున్నాడు . అల్లునా రాజాజ్ఞ ప్రకారం చాటింపిస్తేల్లం చాడు .

సాయంత్రపు య్యేస్తిరికి, జ్ఞానోభర డనే య్వు వకుడు రాజు వద్దకు వచ్చి, “వు హా

చందమామ

రాజా! వీ చాటింపిచిన్నాను . స్నా ర్యోద యాన్ని అడ్డుకుని తవు రిని ప్రాణాపాయం వుంచి తప్పించగలను,” అన్నాడు .

రాజు ఆ య్వు వకుణ్ణి ఆనందంతోనూ, విస్మయంతోనూ చూస్తూ, “స్నా ర్యోదయాన్ని ఎలా అడ్డుకోగలమా?” అని అడిగాడు .

“అది వూ కు మశాన గతంగా సింక్రమించిన రూస్వివద్య. అల్లుతే, వీరు అందుకు ఓపిని చేయాలి,” అన్నాడు య్వు వకుడు .

“ఏవుటది?” అని అడిగాడు రాజు ఆత తగా.

“రేమిచేకువ జావునే లేచి, రాజభవ నంలోని తవు శయ్యాగ హిం తూరు మిగది కిటికీ వూ త్రం తెరిచి ఉంచి, ఉదయా ద్రి కేసీ చూస్తూ కూర్చోండి. స్నా ర్యోదయం వీ కు కనిపించదు . అదేవిధంగా నగర వీధు లలో

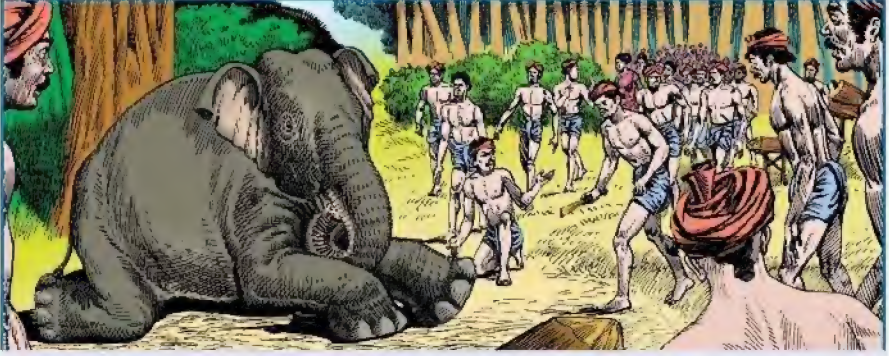
ఘంటానాదం వినిపించేంతవరకు నగర ప్రజలు ఒక్కరు కూడా ఇళ్ళ నుంచి వెలుపలికి రాకూడదని చాటింపించేయింపండి. ఇక మీరు నిర్భయంగా ఉండవచ్చు.” అని అభయమిచ్చి ఆయన మకుట వెళ్ళిపోయాడు. రాజువు నన్ని కొంత తేలికపడింది.

మరునాటి రోజు వేకువ జామునే రాజువు రైతులు తన శయ్యాగృహం తూర్పుమీద గది కిటికీ దగ్గర కూర్చుని, ఊపిరి బిగబట్టుకుని ఉదయాద్రివైపు చూస్తున్నాడు. తూర్పుమీకొండ మీది చిక్కటి అడవిలో నుంచి కారువేళ్ళిలాంటి దట్టమైన పాగలు లేచి ఆకాశాన్ని కప్పుకున్నాయి. గంటానాదం పేగా అలా పోగుల ఎగిసే పిడు తూనే ఉన్నాయి. ఈలోగా సూర్యుడు ఉదయించే సమయం దాటి పోయింది. తాను ప్రాణాలతోనే ఉన్నానని నిర్ధారించుకున్న రాజు గందం నుంచి బయటపడ్డానన్న సంతోషంతో శయ్యాగృహం నుంచి వెలుపలికి వచ్చాడు. మరి కొద్ది సేపటికి తూర్పుమీదికన్న పోగులు తొలగిపోగా ఆకాశంలో బారెడు పొద్దెక్కి కనిపించింది. అయినా, రాజుకు ఏమీ కాలేదు. మరునాడు

నగర వీధులలో ఘంటానాదం వినిపించడంతో, ప్రజలు తమ తమ ఇళ్ళ నుంచి ఆనందోత్సాహంతో వెలుపలికి వచ్చారు. అయితే, అధికారం ఇవ్వటా జ్ఞానశాఖ రుద్దు కాలేదు.

జ్ఞానశాఖ రుద్దు రాడన్న నిజం మంత్రి వివేకవర్ధను డికి మాత్రమే తెలుసు. ఎందుకంటే పెడకల వల్ల రాజును విట్టివెడిస్తూ భయం పొగొట్టడానికి, ఆయన, జ్ఞానశాఖ రుద్దు రాజు వద్దకు పింపి సూర్యుని అపవిత్రం గలనని నమ్మించి జేశాడు. ఆ తరువాత సమస్తాన్ని లెక్క అనుచు లతో వందల కొద్దీ బండ్లపేయించు గడ్డిని నగరం చివర నుంచి తూర్పుమీకొండ అడవిలోకి తోలించాడు. ఈ గడ్డిపేయిని చల్లించి సూర్యుని సమయం నికి కొంచెం ముందు నిప్పు పెట్టించాడు. దానితో ఎగిసే పిడు పోగల్గే రాజుకు సూర్యుని దయం కనిపించలేదు. ఆ విధంగా రాజు భయం పొగొట్టడంతో పాటు, పిరవు వివేక అయిన మంత్రి వివేకవర్ధను ప్రజల మధ్య రాజు గౌరవానికి ఎలాంటి భంగం వాటిల్లకుండా కాపాడాడు.

గజరాజు

బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో, కాశీనగరానికి కొంత దూరంలో ఒక వడ్రంగుల గ్రామం ఉండేది. అందులో అల్లుడు మడలవుండి వడ్రంగులుండేవారు. సామాన్య ప్రజలకు అమరయ్యే ప్రయత్నం గ్రామీణులు చేయడంలో వాళ్ళు పుంచి నేర్పరులు. వాటితోపాటు కలపితో పీల్చులు అడుగునే రకరకాల ఆటవస్తువులూ, అలంకార వస్తువులూ ఎంతో నాణ్యంగా తయారు చేసువారు. వారు చిన్న చిన్న పడవలలో బయలుదేరి, దాపులనున్న అరణ్యానికి వెళ్ళి, అక్కడ చెట్లు పడగొట్టి, కలపి కోసి, పడవలలో తెచ్చుకుంటూ మూడేవారు.

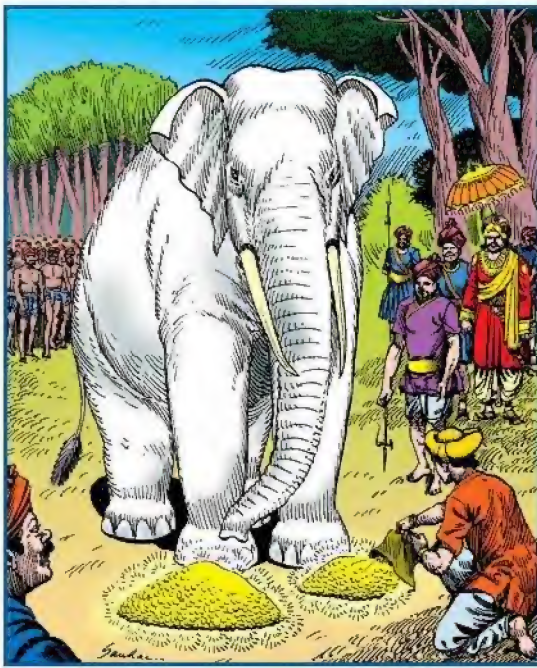
ఆ కలపి ఖర్చులు పొగానే తెచ్చుకోవడానికి వుళ్ళి అందరూ కలిసి అరణ్యానికి వెళుతూ మూడేవారు.

ఈ అరణ్యంలోనే ఒక వూరిలో ఒక అడవి ను గుండు మూటాండేది. ఒకనాడు అది దాపిత నున్న కొలనులో నీళ్ళు తాగి తిరిగి వస్తూండగా

దాని కాలిలో పేదలబుడు దిగబడింది. దాని ఫలితంగా ఏనుగు కాలు వాచి సిల్లు మిశ్రమై నారంభించింది. అది ఎంత ప్రయత్నించినా అబుధున్న తీరు ఉంటుంది. ఇలా అది కొన్ని రోజులు చెప్పరానంత బాధ అనుభవించింది. ఇంతలో దానికి వడ్రంగులు చెట్లు కొట్టే చప్పిదూ, కలపి కోసే చప్పిదూ వినిపించింది. అది కుంటు తూ వారన్న చోటికి వెళ్ళింది.

ఏనుగు ను చూడగానే దానికేదో బాధ కలిగిందని భ్రమించి, వడ్రంగులు తాము చేసే పని కట్టిపెట్టారు. ఏనుగు వారి పుంపు పిచ్చుకు న్నది. దాని కాలు వాచి ఉండటం వల్ల అందులో ఏదో గుచ్చుకున్నట్లు తెలుసుకుని, వడ్రంగులు తమ ఉల్లులతో ఉపాయంగా అబుధున్న బయటికి లాగి, అక్కడ లభించే ఆకుల పిసిరు పై సీ గాయానికి చికిత్స చేశారు.

త్వరలోనే ఏనుగు కాలు బాగుంది. అది మొదలు ఆ ఏనుగు వడ్రంగులకు

ఎంతో క తజ్జతతో సాయ పిడ సాగింది. అది పిడిపొర్లు న చెట్లను తీసుకువచ్చేది, దుంగ లను దొర్లించేది, కోసిన పిలకలను నదిలో పిడవల వద్దకు చేరవేసింది. ఆ యేటికాయే త్త వడ్రంగు లకూ ఏను గు కూ వు ధ్యాయ్వాం పేరిగింది. అయి య వందలవు ంది వడ్రం గు లూ తవు ఆహారంలో తలాకాస్తా తీసీ ఏను గు కు పేట్టేవాళ్ళు.

కాలక్రమే న ఈ అడవి ఏను గు కు ఒక పీల్ల కలిగింది. అది ఐరావతం జాతిది, తెల్లగా ఉండేది. ఆడ ఏనుగు ముసలిదై పోయాక, అది తన పీల్లను తెచ్చి వడ్రంగు లకు అప్పి గించి, తాను అరణ్యంలోకి వెళ్ళిపోయింది. ఇప్పిడీ తెల్ల ఏను గు వడ్రంగు లకు తోడ్ప య్తూ , వారిచ్చే ఆహారాన్ని తింటూ , వారి పీల్లలను తన వీహిచ్చీ ద ఎక్కించు కుని తిప్పిస్తూ , నదిలో స్నానం చేర్చు స్తూ ఉల్లా

సింగా కాలం వెళ్ళ బుచ్చుతున్నది. వడ్రం గు లు ఆ ఏను గు పీల్లను ఎంతో టువు తో చూసి కుంటు న్నారే .

అరణ్యంలో ఈ తెల్ల ఏను గు ఉన్నదని తెలిసీ, దాన్ని ఎలాగైనా పట్టుకుందామని బ్రహ్మదత్తుడత సెపిరివారంగా అరణ్యానికి వచ్చాడత .

వడ్రంగు లు రాజును చూసీ, ఆయ న కలపికోసిం వచ్చాడను కుని, “వు హరాజా, శ్రవు పిడి తామే వచ్చారెందుకు? కలప కావ త్తివు వు తెచ్చి ఇవ్వకపోయ్తా వూ ?” అన్నారే చేత్తు లు జోడిస్తూ.

“నేను కలపికోసిం రాలేదు . ఈ తెల్ల ఏను గు కోసిం వచ్చాను ,” అన్నాడత రాజు.

“అయి తే తీసుకు వెళ్ళండి!” అన్నారు వడ్రంగు లు వినయ్ంగా.

వారి సింభాషణ వినన్చ ఏను గు పీల్లకు విచారం కలిగింది. తను రాజువెంట వెళితే, వడ్రంగు ల పీల్లలను ఆడిస్తూ, సాయ పిడే వారెవరు? అందు వల్ల అది ఎంతకీ అక్కడ నుంచి కదలలేదు . రాజు వెంట వచ్చిన వారిలో ఒకడత , “వు హరాజా, ఇది చాలా వివేకంగల జంతు మాదానిని తవు ర్త తీప్తి కు పోతే ఈ వడ్రంగు లకు నష్టిం కలు గు త్తు ంది. వారికి విరిహారం ఇస్తానేగాని అది కదలదు!” అన్నాడత .

రాజు ఏను గు నాలు గు కాళ్ళదగ్గిరా, తొండం దగ్గిరా, తోకదగ్గిరా ఒక్కొక్క ల వర హాలు చొప్పిన పేట్టి, వడ్రంగు లను తీప్తి కో వు న్నాడత . అప్పిటికీ ఏను గు అక్కడి నుంచి కదలలేదు .

పద్రంగుల భార్యలకూ, పీల్లలకూ బట్టలు పేట్టినాక అది కదిలి రాజు వెంట నగరానికి వెళ్ళిపోయింది.

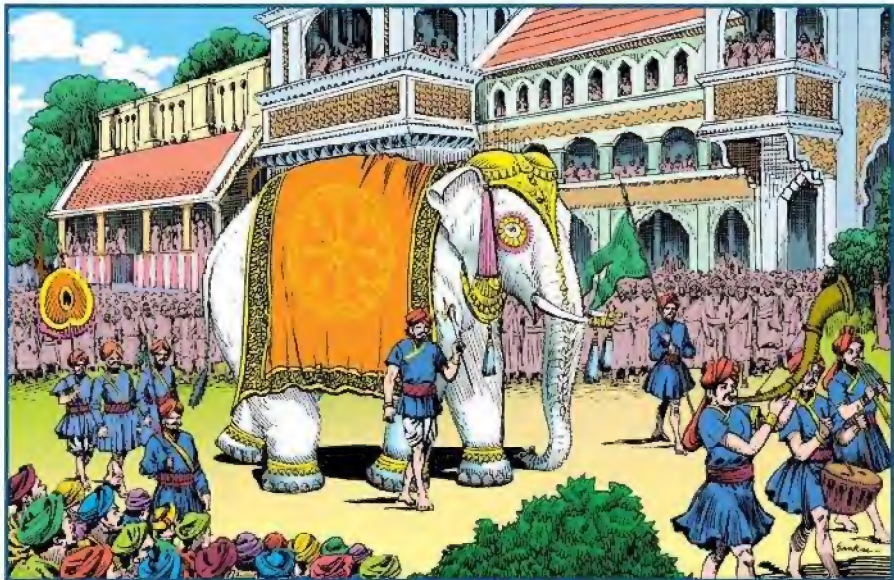
ఏనుగును చక్కగా అలంకరించి వేళ తాళాలతో నగరం లోకి తీసి కుప్పాయారు. వీధులన్నీ ఊరేగించారు. ప్రిజలు అనందోత్సాహాలతో దానిని తిలకించారు. తరవాత దానిని ఒక ప్రత్యేకమైన శాలలో ఉంచారు. ఆహార విషయంలోనూ, ప్రత్యేక శ్రద్ధ కనబరచసాగారు. అది పిట్టమిజేస్తూ అల్లుంది. చక్కగా అలంకరింబడిన దాని వీధుల రాజు గారు తప్ప ఇంకెవరూ ఎక్కడానికి వీలు లేదు.

ఈ ఏనుగు వచ్చాక కాశీరాజ్యం చాలా విస్తరించింది. సీరిసింపిడలతో తులతూగ సాగింది. రాజ్య ప్రిజలు స్థిఖశాంతిలతో వర్ధిల్లారు. దాని ప్రభావం వల్ల ఎంతటి బల

వంతు లెస్సరాజులు కూడా కాశీరాజుకు ఓడి పోయారు.

కొంత కాలానికి రాజు భార్య గర్భవతి అల్లుంది. ఆమె కడుపున బోధిసత్తుడు ప్రవేశించాడు. ఇంకొక వారానికి రాణి ప్రసవించింది. ఇద్దరు పుత్రులు కుని కోసల దేశమీ రాజు తన సైన్యాలతో కాశీరాజ్యంపైకి దండెత్తి వచ్చాడు.

ఏం చెయ్యాలో మంత్రులకు పాలుబోలేదు. వారు చాలాసమీపపు లోతావు చర్చించుకుని, చివరకు కోసలరాజుకు ఈ విధంగా కబురు పంపారు: “పూరాణీగారు ఒక వారం లోపల ప్రసవిస్తుంది, ఆమె ఆడ పిల్లను కన్నట్లు తేలిస్తూ వచ్చి కాశీరాజ్యాన్ని అక్రమించుకోంది. పుగపీల్లవాడు కలిగిన పిల్లలోవున్న పుణ్యం చూసి దీనిని చంపేయండి!”

కోసలరాజు ఈ కబుర్ర అంధు కుని, వారు రోజులు గడుపు విచ్చాడు .

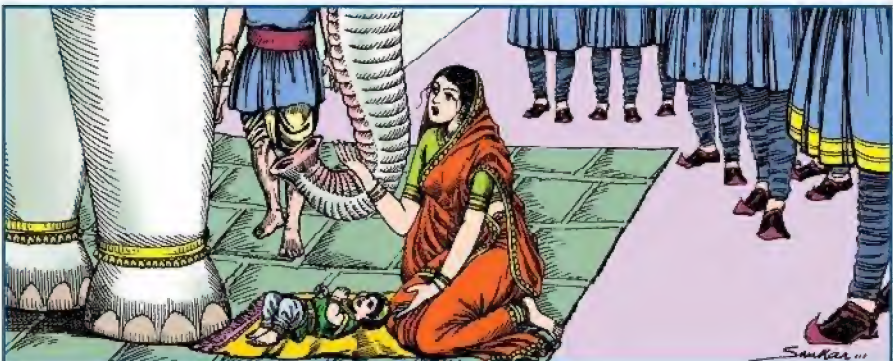
వారు గడవగానే పు హరాణి బోధిసిత్వస్థి ప్రసివించింది. కాశీలనలు కోసలనలతో యుద్ధానికి తలపిడ్డారు . కాని యుద్ధంలో కోసలనలదే పేయ్యే గా కనిపించింది. అప్పిడు మంత్రులు మహారాణి వద్దకు వెళ్ళి, “అమ్మా, పు న పట్టమీసేను గు యుద్ధరంగంలో ప్రవేశిస్తే గాని పు నకు విజయం చేకూరదు . కాని పు హరాజు పు రణించినది మృదలు ఏనుగు నిద్రాహారాలు పూని దుఃఖంలో పు నిగిషుంది,” అని విన్నవించారు .

ఈ పూటలు వింటూనే పు హరాణి పిలిచి పుంచం ప్రిదనుంచి లేచింది. తన కుమార్తె డికిరాజోచితమైన దుస్తులు తొడిగింది. ఆమె తన కుమార్తె డికి ఏనుగు కాళ్ళ పుంపు పేట్టి నపు స్కారం చేసి, “గజరాజా, నీయ జహాని పొర్లు నంధు కు విచారించవద్దు, ఇదిగో నీ నూ తనయ జహాని! వీడిశత్రు ము యుద్ధరంగంలో చెలరేగుతున్నారు. నీవు ఇప్పుడే వెళ్ళి వారిని ఓడింపు ; లేదా నీ కాళ్ళకింద ఈ శిశు ముత్ర తొక్కి చంపేయ్యి,” అన్నది.

అంతవరకూ విచారంగా మన్ను ఏనుగు పిల్లవాడి శరీరాన్ని తన తొండంతో ట్రాపు గా తడివింది. అతణ్ణి తొండంతో ఎత్తి తన శిరస్సి ప్రిద పేట్టుకున్నది. తరవాత అతణ్ణి తల్లి చేతుల్లో పేట్టియుద్ధరంగానికి కదిలిపొర్లింది.

ఏనుగు భీకరంగా పుంకరిస్తూ వాయు వేగంతో తపు పేక్కి వచ్చి పిడుతూండటం చూసి, కోసల సైనికుల గుండెలు అవిసి పొయ్యారు . వారు చెల్లాచెదురుగా పారిపో సాగారు . ఏనుగు నేర గా కోసలరాజు వద్దకు వెళ్ళింది. అతణ్ణి తొండంతో పుట్టి తీసి కు వచ్చి రాజకుమార్తె డి పాదాల వద్ద పిడుమీంది. కోసలరాజు పిసివాడి కాళ్ళ అంటు కుని ‘పూపిణ వేడు కున్నాడు . కాశీ పుంత్రులు అతనికి ఎట్టి అవికారమూ చేయక, అతని దుశ్చర్యను ‘పుంచి తన దేశానికి తిరిగి పొనిచ్చారు .

బోధిసిత్వస్థు ఏడేళ్ళవాడయ్యే దాకా ఏనుగు కాశీరాజ్యాన్ని కాపాడింది. తరవాత బోధిసిత్వస్థు సీంహాసనానికి వచ్చి ఆ ఏనుగు తన పట్టమీసేనుగు చేసి కుని, రాజ్య పాలన చేశాడు .

రామాయణం

వీధిలో పొరులందరూ దైన్యంతో నిలబడి చూస్తున్నారు. కొందరు రథం వెనకపరిగెత్తుతున్నారు. కొందరు రథం పక్కలు పట్టుకుని వేళ్ళాడుతున్నారు. కొందరు రథానికెదురుగా వచ్చి సువుంపుణ్ణి, “వుళ్ళి ఎప్పటికీ చూస్తామో, కాబూమీచూడనియ్యి. రథం మెల్లిగాతోలు, బాబూ!” అని బతిచూలారు.

ఉన్నట్టుండి దశరథుడు, “నేను రావుణ్ణి చూడాలి!” అంటూ తన ఇంటి నంచి బయటికి వచ్చి వీధిన పడ్డాడు. ఆయనతో బాటు ఆయన భార్యలు కూడా వీధి వెంట పరిగెత్తసాగారు.

“సువుంపుడా, రథం కాస్త ఆపిపో” అని కేక పేట్టాడు దశరథుడు. ఆయన కొంత దూరం పరిగెత్తి పడిపోయాడు.

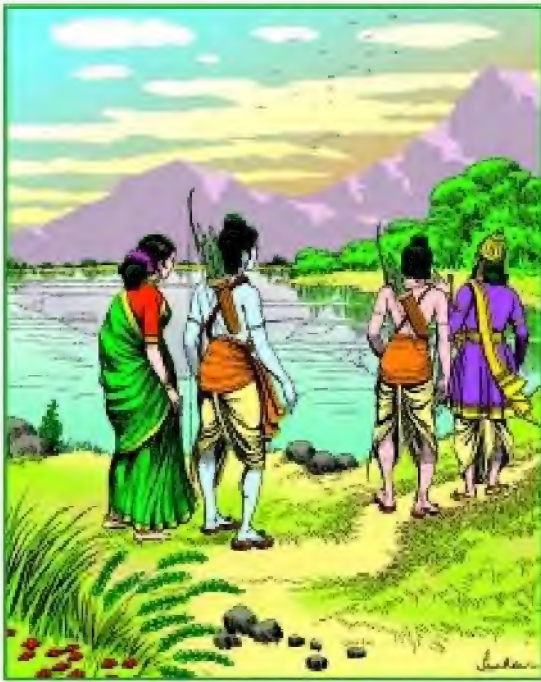
వెనక్కు తిరిగి చూస్తున్న రావుణ్ణి డిక్షిద శ్వంపు ర్భరపుల్లింది. అతను సువుంపుడితో,

“రథం వేగంగా తోలు. ఈ దుఃఖాన్ని ఎంత సుమితూడగలను? ఎలా చూడటం? అంతగా వుహారాజు అడిగితే, జనం చేస గోలలో ఆయన కేక వినిపించ లేదని చెప్పు,” అన్నాడు.

రావుడు రథాన్ని వెన్నంటి వచ్చేవారి వద్ద సేలమఱుచ్చుకున్నాక సువుంపుడు గుర్రాలను వడిగా తోలాడు.

దశరథుడితో సువుంపులు, “వుహారాజా, వాళ్ళు త్వరగా రావాలను కున్నట్టు తేవారిని ఎక్కువ దూరం సాగనంపి గూడవు,” అని చెప్పారు. దశరథుడు శరీరమంతా చెమటలు దిగ గారతూ, భార్యలతో సహా అక్కడే నిలబడి, క్రమంగా దూరమై పోతున్న రథాన్ని చూశాడు.

రావుడు వనమాసానికి బయలుదేరి వెళ్ళి పావటంతో దశరథుడి అంతఃపితం రోదన

ధ్వజులతో నిండి పోయింది. దానితోబాటే అయోధ్యా నగరపుంతా పొడు పడినట్టయి పోయింది. ఎక్కడిపిను లక్కడ ఆగిపోయారు. జనులంతా ఏదో ఉపద్రవం జరిగిపోయినట్టుగా విన్నపిస్తోన్నారు.

రావుడివెనుకకొంతదూరం వెళ్ళి దారిలో పిడిపోయిన దశరథుణ్ణి కాసల్యా, కైకయీ చెరొక చెల్లూ పట్టుకుని నిలబెట్టారు. దశరథుడు కైకయితో, “నన్నంటకు. నేను నీ భర్తను కాను. నిన్ను విడిచి పట్టేశాను. నీ కొడుకు నాకు తిలోదకాల్ని అవి నాకు పుట్టమా” అన్నాడు.

ఆయన రావుడి కొనిం ఇంకా విపరీతంగా ఏడుస్తూ కాసల్యా ఇంటికి వచ్చేశాడు.

ఆ రాత్రి రావుడి కొనిం విలపించే కాసల్యా దశరథులను పిచ్చి త్రతగిన విధంగా ఊరడించింది.

ఈ లోపల నెతా రావు లక్ష్మణులెక్కిన రథం సూర్యాస్తమి వు వేళకు తవు సానదీ తీరం చేరింది. షిశజనులు అక్కడిదాకా రథాన్ని వెంబడించి వచ్చారు. వారు రావుణ్ణి అరణ్య వాసిం వెళ్ళవద్దని నిర్బంధం చెయ్యసాగారు. రాముడెన్ని చెప్పినా వారు ఏమాత్రం విని పించుకోలేదు.

సివుంతురు గుర్రాలను విప్పి, కడిగి, నీరు తాగించి, నది ఒడ్డున తిరగనిచ్చి, తరవాత కట్టేవేసి వేత పట్టాడు. సివుంతురు, లక్ష్మణుడు తయారైన ఆకలం పక్క పుడపిడుకుని రావుడు, నెతా నిద్రపొన్నారు. సివుంతురు, లక్ష్మణుడు రాత్రి అంతా కబుర్లతో గడిపారు.

రావుణ్ణి వెంబడించి వచ్చిన పౌరులు కూడా నది ఒడ్డునే నదులు వాల్చి నిద్రపొన్నారు.

తెల్లవారు తూండగా రావుడు లేచి, ఇళ్ళ వాకిళ్ళు విడిచిపెట్టి చెట్ల కింద నిద్రపొతున్న ఎరులలను చూసి, లక్ష్మణుడితో, “ఏరంతా లేవకప్పుందే వునుం రథం వెళ్ళి సాగిపోవటం వుంచింది. లేకపోతే ఏరులు నని పడలరు. వునతోపాటే వచ్చేస్తారు,” అన్నాడు.

సివుంతురు రథం సిద్ధంచేసి తెచ్చాడు. రావుడు సివుంతురుడితో, “రథాన్ని అన్ని వైపులా తిప్పి తీసి కురా. అప్పుడు జనం వునుం వెళ్ళిన జాడ తెలుసుకోలేక పోతారు,” అన్నాడు.

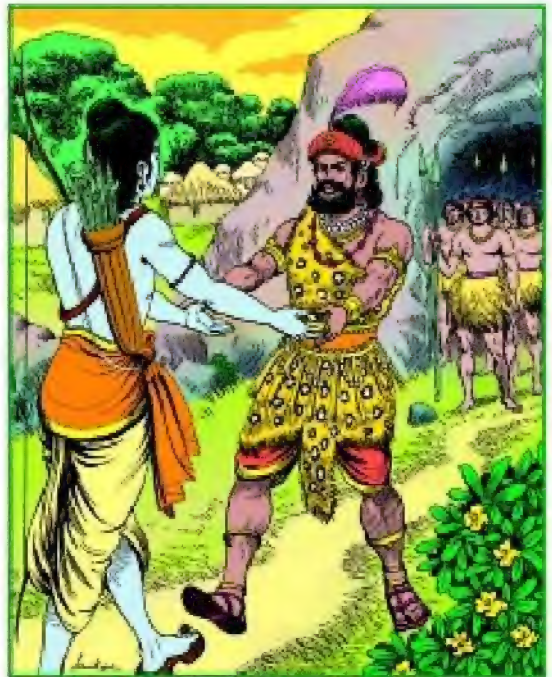
సివుంతురు రథాన్ని అలాగే తిప్పి తెచ్చి నాక నెతా రావు లక్ష్మణులు దానిపై ఎక్కి కూర్చుని ఉత్తరంగా బయలుదేరారు.

తెల్లవారి జనం నిద్రలేచి చూస్తూ రథం లేచి, నెతా రావు లక్ష్మణులు లేచి. తమ ను వంచించిన నిద్రనూ, దైవాన్ని తిట్టుకుంటూ వారు అయోధ్యకు తిరిగి వెళ్ళారు.

తెల్లవారే సిరికే రావు డి రథం చాలా దూరం వెళ్ళిపోయింది. అది దక్షిణ కోసల దేశాన్ని గడిచి, కోసలకు దోణంగా ప్రవహించే గంగానదిని చేరవచ్చింది. గంగా నది సింహి పానశంకిచేర మిశ్రపునే చోట ను వుం త్రుడు ఒక పేద గార చెట్టు కింద రథాన్ని నిలిపి, గ్రులాలన విప్పి, వాటికి తే తపట్టాడు. నెతా రావు లక్ష్మణులు చెట్టు కింద కూచున్నారు.

ఇంతలో గ్రహి దనే బోయ రాజు, రావు డికి వుంచున్నాస్త్రుడు, రావు డి రాక గ్రుంచి తెలిసి, తన వుం త్రులతోనూ, కుల పేదలతోనూ చూడ వచ్చాడు. అతన్ని దూరాన చూస్తూనే రావు డు లక్ష్మణుడితో కూడా ఎదురు వెళ్ళి, గుహాణ్ణి ఆలంగనం చేసి కున్నాడు. గ్రహి డు వివారంతో, “రావూ, ఇదే అయోధ్య అనుకో! నీమాఅతిథిగా రావటం నా అదర్శం,” అన్నాడు.

తరవాత గ్రహి డు రావు డికి, లక్ష్మణుడికి, నెతకూ వుంచి భోజనం సీద్దంచేర్చింది, “రావూ, నీకు ఏ లోపిల్లూ బరగవు. ఈ రాజ్యాన్ని నీవే ఏల్లుతూ ఉండిపో,” అన్నాడు. రావు డు అతన్ని గాఢంగా ఆలంగనం చేసి కుని, “గ్రహా, నా కోసంకాలి నడకన వచ్చామూ అంతకన్న ఇంకేం కావాలి? నీ రాజ్యం నీవే ఏల్లుకో. నేను నారబట్టలు ధరించి అరణ్య వాసించెయ్యక తప్పదు,” అని నచ్చచెప్పాడు.

ఆ రాత్రి రాముడూ, సీతా ఆ గారచెట్టు కిందనే పిడు కుని నిద్రపోయారు. వారికి రంగు వేలు కుని ఉన్న లక్ష్మణుడితో గ్రహి డు, “నాయనా, నీమక్షాడా పిడు కుని విశ్రాంతి తీసికో. తెల్లవార్లూ మీకు వేలు కామీ ఉంటాలే. అరణ్యంలో ఉండే వూకిది పిరిపాటే,” అన్నాడు. కాని లక్ష్మణుడు అలా చెయ్యక గ్రహి డితో తెల్లవార్లూ వేలు కుని కూచుని, జరిగినదాన్ని గ్రుంచీ, జరగబోయే దాన్ని గ్రుంచీ వూట్టాడు. అంతా విని గ్రహి డు చాలా దిగులు పడ్డాడు.

ఆ రాత్రి గడిచి వున్నాడు దయం రావు డు కోర్లుల కూతలకూ, నెమళ్ళ కూతలకూ వేల్చున్నాడు. అతను లక్ష్మణుడితో, “నీ రోజు దయం అమత్తు న్నది. వునం గంగానది దాటి వెళ్ళిపోదాం,” అన్నాడు. లక్ష్మణుడు వెళ్ళి బోయ రాజైన గ్రహి ణ్ణి, సారథి అయిన న

సి పుంత్రిణ్ణి పీలుపు కు వచ్చాడు . రావుడు గ్రహిడితో తాము గంగానది దాటాలని చెప్పాడు.

గ్రహిడు తన పున్నపిలను పింపి గంగ దాటటానికి పుంచి పడవనూ , నావికుణ్ణి సిద్ధంచెయ్యమన్నాడు.

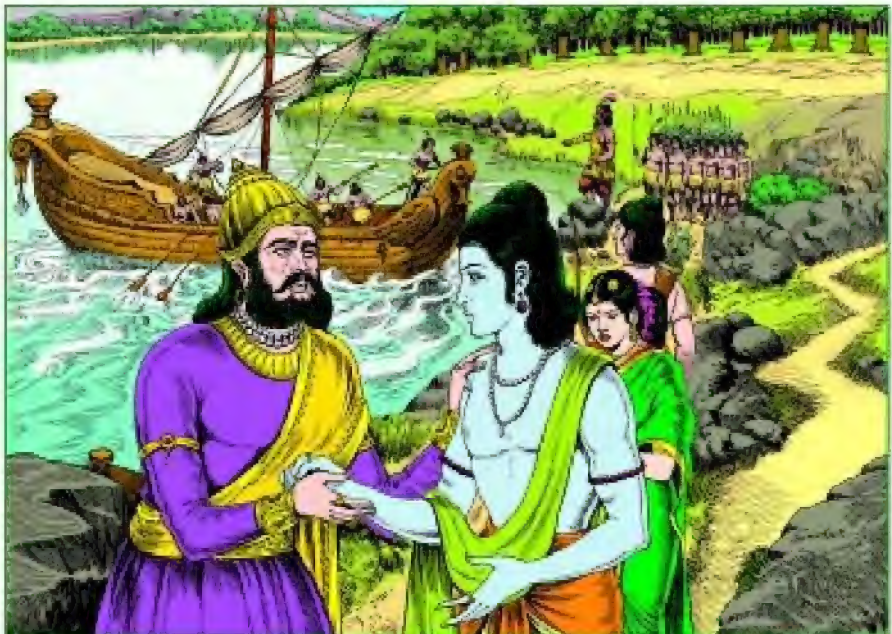
రావుడు సి పుంత్రిడితో, “సారథీ, నీ విక సగరానికి తిరిగి వెళ్ళు. మా తండ్రిగారి తోనూ , తల్లులతోనూ మా పుంగు రించి తెలిపి, పిద్దాలు గేళ్ళూ తీరగానే తిరిగి వస్తావుని చెప్పి. తరవాత భరతుణ్ణి వే నమాపు ఇంటి పుంచి తీసి కు వచ్చి రాజ్యాభిషేకం చేయింపు,” అన్నాడు.

సి పుంత్రిడు, “రామా, రణరంగంలో యోధుడు పిడిపాగా సారథి ఉత్తరథాన్ని తీసి కుప్పాయి నట్టుగా, మీరు ముగ్గురూ

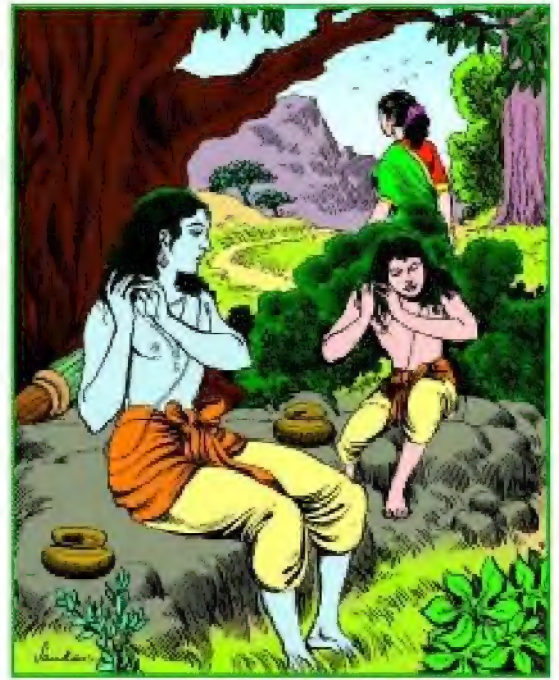
ఎక్కి వచ్చిన రథాన్ని ఖాళీగా అయోధ్యకు తీసి కుప్పాతే ప్రజల గుండెలు పగలవా? ఉత్తరథంతో తిరిగి వెళ్ళి మీ తల్లులకు నా మొహం ఎలా చూపించను? నేను కూడా ఈ పిద్దాలు గేళ్ళూ మీ మెంటనే ఉండి మీ కు అడువి లోని ఫిలాలను తెచ్చి పేడుతూ ఉంటాను,” అన్నాడు.

“అలా కాదు, సారథీ. నీ విక్కడే ఉండి పాతే మేము అరణ్యానికి వెళ్ళినట్టు కైయికి, తవు ఆజ్ఞ పాలించినట్టు తండ్రిగారికీ ఎలా తెలుస్తోంది? కనుక, నీవు తిరిగి వెళ్ళి తీరాలి,” అన్నాడు రావుడు.

తరవాత రావుడి కోరిక మేరకు గ్రహిడు పురిపాలు తెచ్చాడు. దానితో రావుల సృణు లిద్దరూ పున్నలలాగా జడలు కట్టుకున్నారు. లసృణుడు నెతను పుంపుగా పడవలోకి

ఎక్కించి తరవాత తాను కూడా ఎక్కాడు . రావు డ్ర గ్స్ దికి వీడ్కోలు చెప్పి ఆఖరున పిడవలో ఎక్కికూపు న్నాడు . గ్ర ప్స్ ది బంధు మ్మ తెడ్లు వేసి పిడవను గంగకు అడ్డంగా నడిపారు . పిడవ నడి ప్రివాహింలో ఉండగా నెత గంగకు నపు స్కిరించి, “గంగాదేవీ, పిడ్నాలు గేళ్ళ అనంతరం వే వు ే వుంగా తిరిగి వచ్చేటప్పిడు బ్రాహ్మణులకు ల గోమలూ , పస్త్రాలూ దానం చేస్తాను , అన్న దానం చేస్తాను . నీకు నైవేద్యం పేదతాను . నీ గట్టున ఉండే అన్ని దేవాలయాలకూ మొక్కుతాను. వే వు సుఖంగా తిరిగి వచ్చే టట్టు అను గ్రహించు ,” అని భక్తితో మొక్కు కున్నది .

త్వరలోనే పిడవ గంగ యొక్క దోణిమి గట్టు చేరింది . నెతారావు లోమలు వత్తు దేశంలో అడు గ్ర పేట్టి కాలినడకన బయలు దేరారు . ముందు లక్ష్మణుడూ, అతని వెనక నెతా, సీత వెనకగా రాముడూ-ఈ విధంగా వారు నడక సాగించారు .

గంగ ఉత్తరమిగట్టున నిలబడి ఉన్న సు వు లత్ర డ్ర వారు కనపడకుండా వెళ్ళిన దాకా పూ సీ కంటతడి పేట్టుకున్నాడు .

రావు లోమలు ఆ రోజు పుట్టుపిక్కల చెట్లకు కాచిన సు వు డ్ర ర ఫిలాలను తిని ఆకలి తీర్చుకుని, అ రాత్రికి ఒక చెట్టు కింద చేరారు . తన స్థితి తలు పు కుని రావు డ్ర వశం తప్పి పూట్లాడసాగాడు .

ఇదే అరణ్యవాసానికి మొదటిరాత్రి . ఇక నుంచి సు వు లత్ర డ్ర కూడా తోడవు . నిద్రపోకుండా వేలు కుని ఉండి తానూ ,

లోమలు నెతను జాగ్రత్తగా కాపాడు కోవాలి . ఇప్పిడు తండ్రి దశరథుడు పుట్టెడు దిగ్రలు తోపిడు కుని ఉంటాడు . ఆయనకు తీరని ాభకలిగించిన క్షేయికి మాత్రం చాలా సంతోషంగా ఉంటుంది . భరత డ్ర హోర్లుగా , సుఖంగా రాజ్యవేలు తాడు గద! అనిలు ఈ క్షేయి దాపిరించింది దశరథుడి కీడు కూ తనను అడివికి పింపిటానికీసూ ! సుకుమారి అల్లున నెత తన కారణంగా ఇడు పుల పాలు కావలసినవచ్చింది . అప్పు ఏ జన్మలోనో తల్లి కొడుకులకు ఎడబాటు కలిగించి ఉంటుంది . తాను తలుచుకుంటే, ఒక్క అయోధ్య ఏమిటి, భూవుండలవుంతా జల్లుంచ గలడు ! తండ్రి పూటకు లోబడి, ధర్యం కోసిం పట్టాభిషేకం పూనుకున్నాడు గాని! అల్లునా, తానొకటి తల్లిస్తా విధి ఒకటి తలిచింది . ఇండు లో ఎవరిని నిందించీ ప్రయో

జనంలేదు . అంతా విధిప్రికారపు జరుగుతుంది. ఎంతటి వారెనా విధికి తలవొగ్గక తప్పదు !

రాము డికి నిద్ర రాలేదు . అతను కన్నీరు కార్తీస్తా ఇదే ధోరణిలో వూట్లాడు కు పాత్రా ఉండటం చూసే లోకం అతన్ని ఊరదించాడు . ఆ వూట్లతో రాము డి వున్నా కన్నీటి తపిడి, వనవాస దీ అతనిలో దాగి పడింది. పక్కనే ఒక మర్రిచెట్టు కింద లక్ష్మణుడు ఆకులు పిరిచి పక్క సీద్దం చేశాడు . నెతారావు లు ఆ రాత్రికి ఆ పక్కపేరు పిడు కు న్నార .

తెల్లవారు తూనే పుగురు లేచి గంగా య పు నా సంగమమైన ప్రయాగ కేసి నడిచారు . అక్కడ భరద్వాజపు ని ఆశ్రమం ఉన్నది. వారు ఆశ్రమం చేరేసిరికి సూర్యాస్తమయం వుంది. రాముడు భరద్వాజుడితో క్లుప్తంగా తన కథ చెప్పుకున్నాడు.

“అమాత్ర , నీ తండ్రి నిన్ను అకారణంగా అడమూకు పంపాడని విన్నాను . నీ విక్కడికి వచ్చామానక నిన్ను చూడగలిగాను . ఈ ఆశ్రమంలోనే ఒక పిర్ణకాల వేసి కుని పిడ్డలు

గేల్కొ ఇక్కడే ఉండిపోవచ్చు. ఇక్కడ నీకు సుఖంగా ఉంటుంది. ఈ ప్రదేశం కూడా చాలా పవిత్రమైనది,” అన్నాడు భరద్వాజుడు .

దానికి రాముడు , “వు నీంద్రా, వే వీ ఆశ్రమంలో ఉన్నావు ని తెలొన వూ ప్రజలు నన్ను చూసే పాపటానికి సులు మూ వస్తూ పాత్రా ఉంటారు. అందు చేత ఇంకా దూరంగా, వూకు వాసయోగ్యమైన ప్రదేశం ఉంటే చెప్పండి. నేత తండ్రి ఇంట ఎంతో సుఖంగా పేరిగినది. ఆమెకు చూడ ముచ్చటగా ఉండే చోటు చెప్పారంటే, అక్కడే ఆశ్రమం నిర్మించు కుని ఉండి పాత్రావు ,” అన్నాడు .

“ఇక్కడ ఉండటం ఇష్టింలేక పాత్రే ఇక్కడికి పిడికోసు ల దూరాన చిత్ర కూట వునే కొండ ఉన్నది. అది చాలా రమ్యమైన ప్రదేశం. అపిర్వతం వీ దకొండ వుచ్చులూ, కోతలూ , ఎలుగు బంటులూ ఉంటాయి . కొన్ని వేల ఏళ్ళుగా బుష్టిలు అక్కడ తపిస్తూ వేసి కుంటున్నార . అది మీకు అనువైన ప్రదేశం. అక్కడ ఆశ్రమం ఏర్పాటు చేసి కోవచ్చు,” అన్నాడు భరద్వాజుడు .

ఉచితసలహాలు

నారయ్యకు తాతలనాటి ప్రి రిపాక ఒకటి ఉన్నది. దానిని అనుకుని విశాలమైన పెరడు ఉన్నది. నారయ్య ఆ పేరట్లో అరటిపీలకలు నాటాడు. అరటితోట ఏమిగా పేరిగి పిచ్చగా, కంటికి ఇంమిగా ఉన్నది.

ఒక రోజు ఉదయం నారయ్య అరటి తోటలో కాలు వలు సిరిచేస్తూ ఉండగా జవ్వీందార గారి పొత గుర్రమిండి వచ్చి అగింది. అది చూసి నారయ్య ఆశ్చర్యపెట్ట తూండగా, బండిలో నుంచి జవ్వీందార గారి భార్యదిగి, నారయ్యను పిలిచింది.

నారయ్య హిడావిడిగా పుట్టిచేతులు కడుక్కుని, పేష్టించతో తుడుపు కుంటూ వచ్చాడు.

అమె అతనిబురు అడిగి తెలుసుకుని, “చూడు. నారయ్య, పేరట్తో సిహా నీ పాక నాకు అప్పుతావా?” అని అడిగింది.

నారయ్య ఆశ్చర్యపోతూ జవాబు చెప్ప లేదు. జవ్వీందార గారి భార్యకు తన ప్రి

పాకతో ఏం పినో అతనికి అంతు బట్టలేదు. “డబ్బు గురించి సిందేహించకు, అల్లుడు వందలు ఇస్తాను,” అన్నదామె.

నారయ్య తన చెవులను తానే నమ్మలేక పొయ్యాడు. ఆ పూరిపాకకు ఎవరూ రెండు వందలు కూడా ఇయ్యరు. అందుచేత, అమె అల్లుడు వందలు అనేసిరికి అతని నోట వూట రాలేదు.

అతను వూట్లాడక పోవటం చూసి జవ్వీందార గారి భార్య, ఆమెుత్తుచాలలేదు కాబోలు ససకుని, “సిరే, ఏడు ముడులయ్యా భైఇస్తాను. పురి వూట్లాడకు,” అన్నది.

నారయ్యకు పూర్ణ వచ్చినంత పిని అల్లుంది. ఏడు వందల యా భృతి అది పేట్టి ఎంతవ్యాపారమైనా చేసి కోవచ్చును అతను అలోచనలో పడ్డాడు.

అప్పటికీ నారయ్య సిరేసనకపోయే సిరికి, జవ్వీందార గారి భార్య విసిగిపొయి, “అఖరి వూట! వెయ్యరూపాయలిస్తాను. నీ పాక

ఇస్తావో ఇయ్యవో ఇప్పిడే చెప్పెల్లు, ” అన్నది.

నారయ్య అంగీకరించినట్టు తల ఊపి, “అవుగారూ, సాయంత్రం లోపల మేం పాకన భాళిచేసిపాతాం. సాయంత్రం వీర దాన్ని స్వాధీనం చేసికోవచ్చు,” అన్నాడు.

“సాయంత్రం డబ్బు ఇచ్చివు నిషీని పింపితావు,” అని జమీందార్ గారి భార్య బండి ఎక్కి వెళ్ళిపోయింది.

ఆవిడ అలా వెళ్ళగానే నారయ్య తన భార్యను ఉద్దేశించి, “వు న పింట పిండిం దేవ!” అంటూ ఎగిరి గంతు వేశాడు.

జమీందార్ గారి బండి నారయ్య పాక ముందు ఆగిన “ఐం నుంచీ ఇరుగు పొరుగుల వాళ్ళ అంతా శ్రద్ధగా వింటూనే మూర్చి. వాళ్ళ అందరూ నారయ్య దగ్గరికి వచ్చి, “పాకన నిజంగానే జమీందార్ గారికి

అప్పుస్తావేమిటి?” అని వింతగా అడిగారు. “వెయ్యిరూపాయలు మస్తాందే అప్పుకం చేస్తావు?” అన్నాడు నారయ్య.

“నీ తెలివి తెల్లవారి నట్టే ఉన్నది! నీవు ప్టీ పాకకు వెయ్యిరూపాయల ధర ఎందుకు పిలికిందో ఆలోచించాలా, వద్దా? ఆవిడ గారు ఏలాభమూ చూపుకోకుండానే అంత డబ్బు ఇస్తున్నదా? నీ పేరట్టోనో, పాకలోనో ఏదో నిధిసోపం ఉన్నట్టు ఆవిడకు రూఢిగా తెలిసే ఉండాలి. నువ్వు వెర్రివెధవవు కనుక అమ్మయ్యటానికి సీడ్ పిడ్డామాచూడు! ఏ పిరిస్థితిలోనూ నువ్వని పాకన అప్పుకు. ఆ నిధిసోపివే దో నువ్వే తప్ప తీసుకో. ముష్టి వెయ్యిరూపాయలకు ఆశపడకు,” అని నలుగురు నారయ్యకు ఉచిత సలహాలు ఇచ్చి, ఉక్కిరిబిక్కిరి చేసి, వెళ్ళిపోయారు.

ఈ సలహాలు నారయ్యకు నచ్చాయి. అతని భార్య కూడా, “వాళ్ళ చెప్పినది నిజమే. రేపు కూతురికి పెళ్ళి చెయ్యబోతూ ఆవిడ వెయ్యిరూపాయలు పెట్టి ఈ పాక ఎందుకు కొంటుంది? కూతుర్ని ఇందులో గహి ప్రవేశం చేర్చుస్తోందా?” అన్నది.

సాయంత్రం జమీందార్ గారి మనిషి డబ్బు తీసుకుని వచ్చినప్పటికీ, భార్య భర్త లిద్దరూ పాకన అప్పు ఉద్దేశం వూనుకున్నావున్నారే. అతను వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రి లాంతరు వెలుగులో నారయ్య పేరట్టోని అరటిచెట్లన్నీ వెకి పోయే, పేరడంతా లోతుగా తవ్వించాడు. ఏమీ దొరకలేదు. పాకలోపల తవ్వినా ఏమీ లేదు. కప్పింతా వెకిచూసినా ఫలితం లేకపోయింది.

తెల్లవారింది. “బంగారులాంటి బేరం చెడ గొట్టుకున్నాం,” అన్నాడు నారయ్య ఏడు మీ గొంతుతో.

“ఇప్పుడైనా విచిపాయిందేవుంది, నువ్వువెళ్ళి ఆవిడతో పాకను అమ్ముతామని చెప్పు. అల్లుడు వందలు ఇస్తానన్నా నిరేనని బట్టసికో,” అన్నది నారయ్య భార్య.

నారయ్య జమీందారుగారి ఇంటికి వెళ్ళి, జమీందారు గారి భార్యతో, “బుద్ధి లేక, నల్ల గురి నిలహాలూ విని, పాకను అమ్మనని చెప్పాను. ఇప్పుడు అప్పులన్న కుంటున్నాను. మీకు తోచిన ధర ఇప్పించండి,” అన్నాడు.

ఆమె చిన్నగా నవ్వి, “ఇంక నీ పాకనాకు దేనికీ? పందెం ఎలాగూ ఓడాను,” అంటూ ఆమె తనకూ, జమీందారు గారికీ వుధ్య పందెం మాట చెప్పింది:

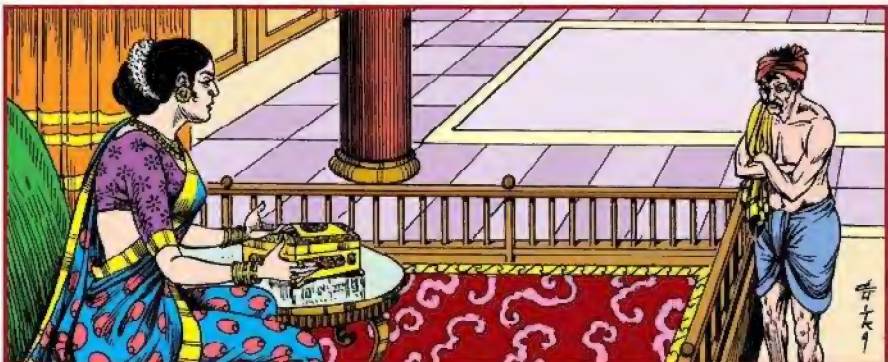
జమీందారు గారి బండి తాత ముత్తాతల నాటిది. ఆమె కావరానికి వచ్చినప్పటినుంచి జమీందారు గారి చేత కొత్త బండి కొనిపించాలని ప్రియ తీస్తున్నది. కాని జమీందారు కు పాతబండి అంటే ప్రాణం. ఆయన తాత ముత్తాతలందరూ అందులోనే ఊరేగారు.

“పై రీవుకుల నుంచి వస్తున్న వస్తుమూను ఎవరూ వదులుకోరు. చివరకు, ఊరి చివర అరటిపీలకల్లు నాటిన వాడు కూడా తన తాత ముత్తాతల నాటి పాకను వదులుకోరు. నిలువెత్తుధను పోసినా వాడు దాన్ని అమ్ముడు కావలొత్త అడిగి వూడు!” అన్నాడు జమీందారు.

దాని మీదట ఇద్దరూ వెయ్యేసి రూపాయలు పందెం వేసుకున్నారు. ఆ పందెం ఓడిపోయింది జమీందారు భార్య.

“పందెం గెలుస్తానన్న ధైర్యంతోనూ, జమీందారు గారి చేత కొత్త బండి కొనిపించాలన్న పట్టుదలతోనూ వెయ్యిరూపాయలు నీకిస్తానన్నాను. నువ్వు ఊళ్ళో వాళ్ళ ఉచిత నిలహాలు విని నా ఆశలన్నీ నట్టేట ముంచామా నీకు తెలుసా? నీకు నిలహాలిచ్చిన వాళ్ళే నా దగ్గరికి వచ్చి తవు ఇళ్ళను ఏడు వందలకే ఇస్తావున్నావు! నల్ల గురి పూటలూ విని నష్టి పొయా మా ఇకనైనా బుద్ధి తెచ్చుకో. వెళ్ళు,” అన్నది జమీందారు గారి భార్య.

నారయ్య తలవంపు కుని ఇంటి దారి పట్టాడు.

శత్రువీరభయంకరుడు

భద్రగిరి, కొండకోన అనేవి ఇరు గు పోరు గు రాజ్యాలు . తరతరాలు గా వాటిని పాలించిన రాజుల వు ధ్యుఅరసి శత్రు భావం అప్పిడ్చుతూ రక్తపాతానికి దారి తీస్తూండేది. రెండు రాజ్యాలు రాజులూ ధైర్యవంతులేకాక, యుద్ధవ్యూహంలో అరితేరినవారూ కావడంతో, సేనిక న్నట్టు తప్పి ఎవరూ విజయూ న్ని సాధించలేకపోయే వారు .

ఇలాంటి పిరిస్థితు ల్లో, తండ్రి వు రణంతో భద్రగిరి రాజ్యాధికారానికి వచ్చిన రణపు ల్లు, కొండకోనను ఎంత సైనిక న్నష్టానికైనా ఓర్చి జయించి తీరాలన్న పట్టుదలతో, ఆ రాజ్యం మీద యు ధ్ధం ప్రకటించాడు .

వారం రోజుల్లో రెండు దేశాల సైన్యాలు, సరిహద్దు ల్లో మోహరించాయి . ఇక యు ధ్ధం ప్రారంభం కాను న్ని సివు యు ల్లో, భద్రగిరి సేన్యంలో చిన్న దళాధిపతిగా మన్న శౌర్యశీలి అనేవాడు దళాన్ని వదిలి పారిపోసాగాడు . అది గవు నించిన వు రొక దళపతి అ తణ్ణి తరివు పట్టుకుని, రాజు రణపు ల్లు దగ్గరకు తీసి కుప్పాయి , జరిగింది ఎవరించాడు .

రణపు ల్లు, శౌర్యశీలికీ తీవ్రంగా చూస్తూ, “ఒరే, నీ ఒడ్డుపొడుగు, మెలితిరిగిన మీసం చూ స్తూంటే, శత్రు వీరభయంకరు డిలా మ్మామాఅట్టు వంటి న్న మ్మాపొరు ప్రారంభంకాను న్ని సివు యు ల్లో పీరికిపిందలా పారిపోవడం ఎవు టి?” అని గద్దించి అడిగాడు .

దానికి శౌర్యశీలి వినయంగా, “వు హరాజా! నేను పీరికితనం కొద్దీ పారిపోవడం కాదు . కొండకోన సైనికుల ముఖాలు చూడడమంటే నాకు చెడ్డ అసహ్యం. అందుకని వెనుదిరిగి పొదలవాను ,” అన్నాడు .

అజేయుడు గరుడుడు!

విజ్ఞపురి రాజు విశ్వమసింహుడి కోరిక నైకారం ప్రధాని పుష్పరాజు కొండ గుహలోని నరేంద్రవేల్పుణ్ణి, అతని కుమారుడు రవింద్రవేల్పుణ్ణి కలుసుకున్నాడు. నాగబంధు అతని అద్భుతశక్తులనుగల కోయియ్యవతిని ఆదిత్య-అరుగుల వివాహానికి అంతరాయం కలిగించడానికి పయమని అజ్ఞాపించినట్లు భూతవైద్యుడు చెప్పాడు. ఆ యువతిని వెంటబెట్టుచుని పుష్పరాజు చంద్రపురికి వెళ్ళాడు.

అరుగు శంకునమించితరం గురించి కోయియ్యవతి అడిగింది.

నన్ను యువరాజు పంపారు.

తెన్నగా వెళ్ళు. అలంకరించబడిన అరుగుగది కనిపిస్తుంది.

అరుగు నిద్రపోవడం కోయియ్యవతి చూసింది. పక్క న ఉన్న వేరొక మంచం మీద ముద్దలు పెరిచారితలు నిద్రపోతున్నారు.

స్కార్ఫ్ రావేస్తుంది. ఆదిత్యుడు కాపలాభియ్యణ్ణి పిలిచాడు.

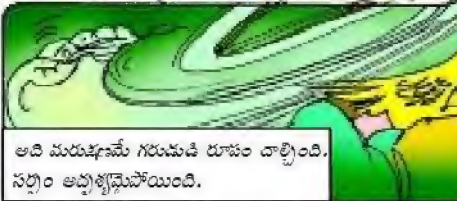

ఆదిత్యుడికి ధ్యానంలో సర్పం కనిపించింది. విగ్రహం పక్కన గరుడుడి తొక ఉంది.

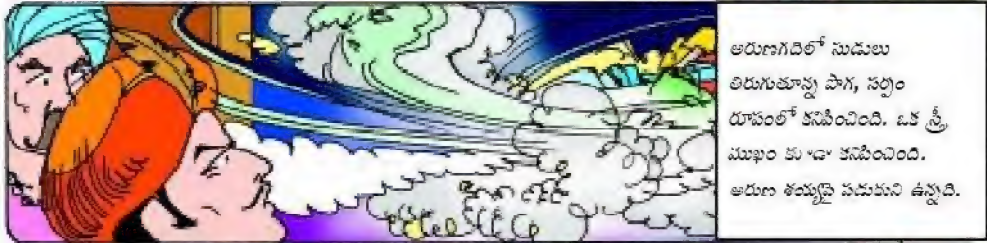
నేను ధ్యాసం చేయాలి. ఎవరూ అటవీపరచుందా చూసుకో.

అది మరుక్షణమే గరుడుడి రుహం దాల్చింది. సర్పం అచ్చశ్శయ్యెయింది.

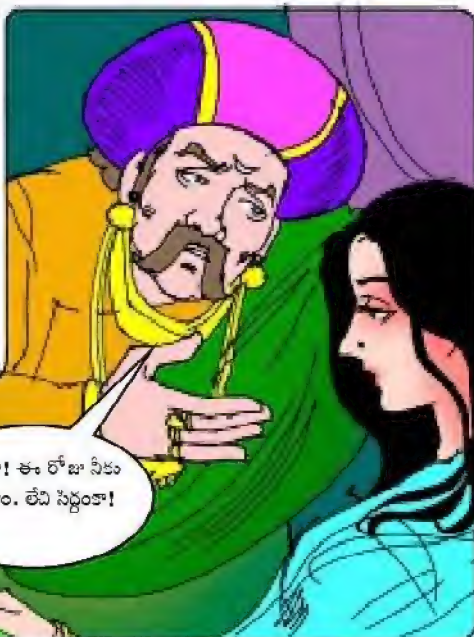
ఇదేదో ముందు పావురం!

సర్దం!
నాగబంధు ఆదిత్యుణ్ణి
దెబ్బతీస్తాడు!

అరుణ నుంచి మూటూ,
పలుకూ లేవోయేసరికి
ఆదిత్యుడు దిగ్గ్రాంతి
చందాడు. అను
కూచిపోనయ్యె
కనపించింది. ఒంటి
మీద ఆభరణాలు లేవు.
బాష్టు విరబోసుకుని
ఉన్నది.

అరుణా! ఈ రోజు నీకు
వినాహం. లేచి పిద్దంరా!

అరుణా స్త్రీతిని గురించి విన్న మహారాజా మహాంధ్రదవ్వు
అక్కడికి పాచావుడిగా వచ్చాడు.

మరే,
అమెకు ఏదో చేశారు.

చాలా జాగ్రత్తగా చూసుకో.
పరివారకలు లేచినా నాకు తెలియజెయ్య.
నేను ఇప్పుడు మహారాజా వెంట
వెళుతున్నాను!

చిత్తం ప్రభూ!

అమెకు ఎలాంటి ఇబ్బంది
కలిగిందనండి. కొంతమేనుటికి
తేలుకోగలదనుకుంటాను.

నేనూ, అలాగే
అనస్తున్నాను.

వీరబాచూ! రాజగురువునూ,
జ్యోతిషుణ్ణి వెంటనే పిలిపించు.

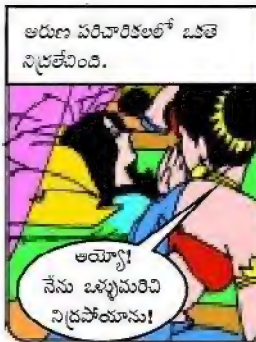
చిత్తం, ప్రభూ!

వీరబాచూ వెళ్ళక....

ఆదిత్యా, ఈరోజు వినాహం
జరిగడం అసాధ్యం!

పూర్తిపిదం కూడా
వాయిదా వేయాలి!

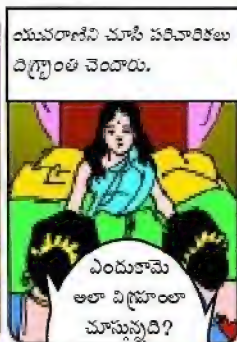
అరుణ పరిచారితలతో ఒకతె నిద్రలేచింది.

అయ్యో! నేను ఒళ్ళునురిచి నిద్రపోయాను!

రేఖా! లే లే... అక్కడ చాలా పనులున్నాయి.

యువరాణీ... అగ్రహింపగలదు.

యువరాణీని చూసి పరిచారితలు దిగ్భ్రాంతి చెందారు.

ఎందుకామె అలా విగ్రహాలా చూస్తున్నది?

క్షణిండు యువరాణీ, మేము కాస్త విరక్తిని నిద్రపోయాం.

నువ్వెళ్ళి ఏం చేయ నుండాలో ఆజ్ఞాపించండి యువరాణీ!

యువరాణీలో ఏమాత్రం స్పందన లేదు.

చాలా పంతగా ఉంది!

అంతలో ఒక కాపలాభిముఖుడొస్తాడు.

యువరాణిగారు నిద్రలేచారా? నేను యువరాజుకు తెలియజేయాలి.

లేచారు, కాని...

మూలా, నువ్వెళ్ళి యువరాజుకు తెలియజేయ.

నువ్వు ఆమెను మళ్ళా డించడానికి ప్రయత్నించు.

మూలా, మార్గంలో విరభాపరను చూసింది.

అయ్యో, ఇక్కడేం జరుగుతున్నది?

మూలా, అంతా అయోమయంగా ఉంది. పెళ్ళి నాయిదా పడింది.

పెళ్ళి నాయిదా పడిందా? ఎందుకు?

మూలా, ఏడు సంగతి తెలియదా? యువరాణిగారు ఏదో చిత్తశ్రమతో ఉన్నారు.

నాగబంధు అదిత్యుణ్ణి వేసేస్తాడు!

-(ఇంకావుంది)

పశ్చిమ బెంగాల్లో దుర్గాపూజ

అశ్విన (సేష్టింబర్-అక్టోబర్) మాసంలో పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్రపుంతటా ఆనందోత్సాహంతో దుర్గాపై జరుగుతుంటారు.

దుర్గాపై జరుగుతున్న పూజల చాలా ప్రాచీనమైన సంప్రదాయం. భారతీయ సాహిత్యంలో 12వ శతాబ్దంలోనే దుర్గాపై జరుగించిన ప్రస్తావన ఉంది. అయితే, పైజావిధానంలో క్రమేణా పేర్లు మారుతున్నాయి. ఒకప్పుడు జమ్బిందారులు, వర్తకులు తమ ఇళ్ళల్లో దుర్గాపై జరుగుతున్నాయి. ఇప్పుడు పోరుగు ప్రాంతాల ఆపై జల పోరుగు వారు. అందరికీ విందు భోజనాలు పెట్టేవారు.

అయితే, ఇవాళ దుర్గాపై జరుగుతున్న ప్రజలందరూ కలిసి జరుగుతున్న సామాజిక ఉత్సవంగా మారింది. వివిధ సంఘాలు, సమాజాలు, కలుపుకోవడం వల్ల పై జలకు ఒక విధమైన సామర్యజననత సమకూరింది. దుర్గాపై జరుగుతున్న సామాజిక, ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకున్నది. ఇవాళ రు ఉత్సవం బ్రహ్మాండంగా, ఎంతో కోలాహలంగా నడుస్తున్నది.

కరంగా జరుగుతున్నది.

ఒకప్పుడు దుర్గాను మాత్రం పై జంచేవారు. అయితే, ఇవాళ అమెనం కుటుంబసమేతంగా పై జంచడం జరుగుతున్నది. జగన్మాత అయిన దుర్గా-భర్త పరమశివయ్య, కుమారులైన హనుమంతుడు, కార్తికేయుల సమేతంగా పై జలం దుర్గాపై జరుగుతున్నది.

దుర్గాపై జరుగుతున్న రోజుల పొట్టు జరుగుతుంది. బ్రహ్మాండమైన దుర్గా, లక్ష్మి, సరస్వతి, గణేశ, కార్తికేయ విగ్రహాలను అలంకరించబడిన వేదికల పై ప్రతిష్ఠించి పై జల జరుగుతుంది. చివరి రోజున అందంగా అలంకరించబడిన వాహనాల పై మేళతాళాలతో ఆటపాటలతో నిపుణుల నానకి ఊరేగింమ తీసుకువెళతారు.

స్వామి క్విట్ - 1 సమాధానాలు

1. డి. ఆటకామా ఎడారి.
2. బి. దామోదర్

పెన్నా సిమెంట్ వారి పెన్నా గోల్డ్

Portland Pozzolona Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.
Plot No. 703, Gandhinagar Colony, Road No. 1, Begumpet, Hyderabad-500 074 (A.P.)
www.pennacement.com, Email: marketing@pennacement.com

Phones: 23353950,
23353952
Fax: 040-23353951

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీధికలు :

పాంచి ఉన్న ప్రమాదం

ఈనాడు ప్రజలు ఎంతో విప్లవరణుని పాతలగున్నారని. ముందు తరాల తమ సంతతికి ఆరోగ్యకరమైన నివాసాలను వదిలి వెళ్ళాలన్న శ్రద్ధవారిలో కనిపిస్తోంది. అందువల్ల భూమిని పరిరంజనానికి ఎన్నో చర్యలు చేపడుతున్నారు. అల్పన ప్లిటిక్, ఒకప్పడు మానవ జాతి ప్రగతికి సంకేతాలుగా భావించబడిన సాంకేతిక అద్భుతాలు, ఇవాళ విప్లవరణకు వున్న పరిశ్రమలు, ఫ్యాక్టరీలు, ఆటోమొబైల్ వాహనాలు, రకాలు ప్యాసిని ముఖ్యమైన కారణాలుగా ఉంటున్నాయి.

వాతావరణంలో రోజు రోజుకూ ఎక్కువమేరకు స్తబ్ధమవుతున్నది. వాల్చు మూగ్రహిణి వాల్చు మల్లు తీవ్రమైన పర్యావరణం నుండి స్వల్పకాల దూరమవుతున్నది గలవని శాస్త్రవేత్తలు హేచ్చుచేస్తున్నారు.

కాల్చి ప్లింథ్ కారణంగా వాతావరణంలో వచ్చే వూర్పులవల్ల 2050 నాటికి 15 నుంచి 35 శాతం జాతుల జంతువులు నశించిపోయే ప్రమాదం ఉన్నదని పరిశోధకులు చెబుతున్నారు.

“బొగ్గుపిల్లని వాయువు వెలువడడాన్ని నింపుంజడం ద్వారా వాతావరణం వేడికృడం తగ్గించడం ఒక్కటే ప్రపంచవ్యాప్తంగా పర్యావరణ పరిరక్షణకు సరైన మార్గం,” అని శాస్త్రవేత్తలు అభిప్రాయపడుతున్నారు.

మన పరిస్థాతు

సముద్రగర్భంలో స్టాప్ లైట్

హావాయ చుట్టూపక్కల సీమలు ద్రావిడ్ రాత్రుల్లో తిరిగే పోటీతో కన్నీవ్వడం, ఆ జాతి జంతు మల్లోకల్లా చాలా విభిన్నమై న్నది. దాని శరీరంలో 'ఫ్లామెల్టో' అంటే మిణుగురు వెలుతురు ఉంది.

ఈ ప్లామలెట్స్ ప్రాణ రక్షకు తోడ్పడుతుంది. సిమ్లు ద్ర గర్భంలోని నేల మీద తవును పిట్టుకోవడానికి కాపు కుని ఉండే జంతు మా బారిన పడకుండా స్క్విడ్స్ కు ఇది సాయపడుతుంది. ఈ వెలుతురు అవయవం అసాధారణమైన ప్రోటీన్స్ తో తయారైన కుచ్చులలా వెండిలా మెరిసే 'రిఫ్లెక్టివ్ బ్లీ' తో తయారైనది. దీని 'రిఫ్లెక్టివ్' అంటారు. ఈ రిఫ్లెక్టివ్

పుట్టా మెరిసే బ్యాక్టీరియాలు గుంపిలు గుంపిలుగా ఉంటాయి. స్వేచ్ఛబాటి వెలుతురును ఉపయోగించుకుంటాయి. అదే నిపు య్ లో బ్యాక్టీరియా నివసించడానికి పాటి యేట ప్రదేశం లభిస్తుంది. ఆ విధంగా అవి పిరప్పిరం ఆధారపడి నివాజవనం సాగిస్తాయి. వీటిని కన్న గొనడం పురిన్ని "నేస్ టెక్నాలజీ"కల్ విషయాలను తెలుసుకోవడానికి ఉపయోగపడగలదని శాస్త్రవేత్తలు భావిస్తున్నారు.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

మీకు తెలుసా?

అతిచిన్న నీటిగుర్రం

నీళ్ళల్లో గుర్రం ఏమిటి అని అశ్చర్యపాత్రుడైనా? ఇది అసలు గుర్రమే కాదు. సింపు ద్రవజలాలలో నివసించే ఒక సాధు ప్రాణి. ఈజాతి ప్రాణిల్లో 'హిప్పోక్యాంపిని డినిమి' అనేది అన్నిటికన్నా చాలా చిన్నదని తెలియ వచ్చింది.

పూంట్రియ లలోని పై కిగిల్ యూనివర్సిటీకి చెందిన శాస్త్రవేత్తలు, కెనడాలోని క్యూబెక్కుకు చెందిన నవారూ, హివాయ్, హౌనొలూలు బిషప్ మ్యూజియంకు చెందినవారూ ఈ ప్రాణిని గుర్తించారు. ఇవి ఇండోనేసియా తీరానికి పూరంలో ఫారీమ నెలోని పిగడాల రాళ్ళ పు ధ్య లోతెన నీళ్ళల్లో దాగి ఉండడం కను గొన్నారు.

ఈ ప్రాణి లు సింపు ద్రవ ట్టానికి దిగువ 13-90 మీటర్ల లోతు లో ఉంటాయి. పిగడాల బండలకు పిట్టుకుని ఉండడానికి ఇవి తమ తోకలను ఉపయోగిస్తాయి. అసలు ఈ ప్రాణుల పరిమాణం ఎంతో తెలుసా? కొన పు క్కు నుంచి తోక చివరవరకు దాదాపిఅర అంగుళం ఉంటుంది!

మన దేశం క్విజ్

ఈ నెల రవాణాశాఖకు సంబంధించిన కొన్ని విషయాలను తెలుసుకుందాం

1. పు నదేశంలో మొట్టమొదట ఎక్కడి నుంచి ఎక్కడికి రైలు బండి నడిచింది. ఏ సంవత్సరంలో?

3. ఢిల్లీ విమానాశ్రయం ారేమిటి?

4. భారతదేశంలో మొట్టమొదట విమానాన్ని నడిపిన వారెవరు? ఏ సంవత్సరంలో?

2. 'భారత నౌకాయన పీఠ'గా ారు గాంచిన సి ప్రిసీడ్ల దేశభక్తుడు ఎవరు?

5. 'షికారా'లో స్వార్టీ చేయాలంటే పు నం ఎక్కడికి వెళ్ళాలి?

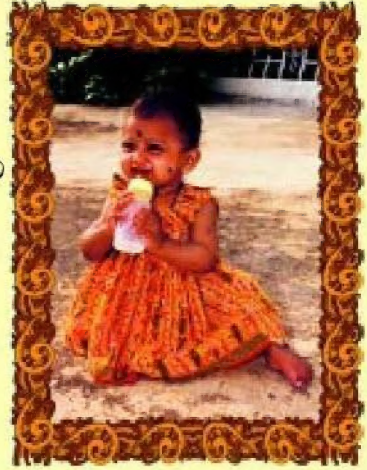
(విమానాల 66వ పేజీలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

MAHANTESH C. MORABAD

ఈ ఫోటోలకు
ఒక్క
పూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయ గలరా?
రెండు
వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలను కాంపీటిషన్ పొట్టుకార్తే ప్లీజ్ రాసే రూనెల 25వ తేదీలోగా
పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు డిసెంబర్ 2006 సంచికలో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్నూరి తాంగల్, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

అగ్నే నెల పోటీ ఫలితాలు

కొత్తపల్లి వెంకట్ వివేక్ సూర్య

సన్నాథ కె. కృష్ణరావు

పి.వై.ఆర్ బిల్డింగ్ I ఫ్లోర్ డి.నం. 8-1-106

బి.డి.వి. ఖమ్మం - 507 002

(ఆంధ్ర)

మొదటి ఫోటో: పొందాలంటే ఫలం!

రెండవ ఫోటో: అందించాలి జలం!

సమాధానాలు :

1. ముంబాయి నుంచి థానేకు. 1853వ
సం.లో.

3. ఇందిరాగాంధీ అంతర్జాతీయ
విమానాశ్రయం.

2. నీ డ్రస్ట్ పొర్రాపు కుత్తజి.ఆర్.డి. టాటా.
ముంబాయి నుంచి కరాచీకి; 1932లో.

4. వ.ఉ. చంద్రబాబు పేర్.

5. కాశ్మీరు శ్రీనగర్ దాలలేక.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

అక్టోబర్ 2006

66

చందమామ

పేట్రోల్ పాదుపు రహస్యం

కొన్ని తయారుచేసే ఒక సంస్థ వినూత్నమైన కారు పందాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. పొటిదాల్ లు కుపేసీ బ్రాండ్ కొత్త కార్ల ను నగరం రైల్వేస్టేషన్ నుంచి విపూ నాశ్రం వరకు తవు కు ఇష్టమైన వూర్గంలో నడపాలి. గవూన్ ను మొదట చేరు కున్న వారు కాకుండా, తక్కువ పేట్రోల్ ను వినియోగించు కున్న వారు విజేతగా ఎంపిక చేయ బడతారు. రావూ రావూ గోవిందరామ అనే ఇద్దరు చివరికి పొటిదాల్ లు గా నిలిచారు. రైల్వేస్టేషన్ నుంచి విపూ నాశ్రం నకి ఒక ప్రధాన రోడ్డు వూర్గం ఉంది. అయితే, వూర్గం ద్వారా కొన్ని సీగ్నల్స్ ను దాట కుని వెళ్ళవలసి ఉంటుంది. దానికి ప్రత్యామ్నాయ

లు గా అనేక మలుపులు తిరుగుతూ అడ్డదారుల్లో వెళ్ళే, వూరం కొంత తక్కువగా ఉన్న, సీగ్నల్స్ బెడద లేని వూర్గాలు కూడా ఉన్నాయి. గోవిందరామకు దగ్గరి వూర్గాల గురించి బాగా తెలుసు. అందు వల్ల అతడు అలాంటి ఒక వూర్గం గుండా బయల్ లుడేరాడు. రావూ రామబ్రధాన వూర్గం గుండా వెళ్ళాడు. ఎదుర్కు పూసిన విధంగానే గోవిందరామ గమ్యస్థానాన్ని మొదట చేరుకున్నాడు. అయితే, అందరూ ఆశ్చర్య పడేలా తక్కువ పేట్రోల్ వినియోగించిన రావూ రామాపొటిలో విజేతగా ప్రకటించబడ్డాడు.

బహువుతి అందు కున్న తరవాత రావూ రామా ఇలా వివరించాడు : వూరం తక్కువలు నంత వూత్రాన అన్ని వేళలా పేట్రోల్ పోదు మిలేయ్ డం సాధ్యం కాదు. గోవిందరామకు ఇం నించింది తక్కువ వూరమ్మే. అయినా అతడు సింధు గొంధుల గుండా అనేక వులు మిల్లు తిరగవలసివచ్చింది. ప్రతిసారీ అతడు బ్రేకులు, క్లచ్ లు వేయడం, గేర్లు వూర్చడం అవసరం వుంది. అందు వల్ల ఇంజను శక్తి వధాకావడం, ఎక్కువ పేట్రోల్ వినియోగించడం అవసరం వుంది. అయితే, సేను విశాలమైన ప్రధాన వూర్గం గుండా పయనించినందువల్ల టాప్ గేర్ లో, క్లచ్, బ్రేక్ ఉపయోగించకుండా ఒకే విధమైన వేగంతో వయ్ నించాడు. ప్రతి సీగ్నల్ వద్ద పేట్రోల్ వధాకాకుండా ఇగ్నిషన్ ను స్టాప్ చేసి పేట్రాడు. అందు వల్ల నేను గవూన్ ను చేరడానికి కొద్దిగా ఆలస్యం వునప్పటికీ, పేట్రోల్ ను పోదు మిలేయ్ గలిగాను!"

వుగతా విషయాలు ఒకలా ఉన్నప్పటికీ మంచి డ్రైవింగ్ ఆలవాట్లు, వునం ఎంపిక చేసు వూర్గాల పేట్రోల్ వినియోగాన్ని నిర్ణయిస్తాయి.

Drive at optimum speed
of 40-50 km/hr
Save fuel

Children : write a slogan on Conservation and win prizes

PETROLEUM CONSERVATION
RESEARCH ASSOCIATION

10, Bhikaji Cama Place,
New Delhi 110066.

E-mail : pcra@pcra.org

CHANDAMAMA (Telugu)

Regd. with Registrar of Newspaper for India No. 1114/57. Regd No. TN/CC(S)Dn/159/06-08
Licensed to post WPP - Inland No.TN/CC(S)Dn/84/06-08,

OCTOBER 2006

Foreign No. 85/06-08

1...2...3...

Full of Ghee

Full of Malt

Full of Milk

nutrine

**MAHA
LACTO**

India's largest selling sweets and toffees.

The Best Lacto In Town